

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 57

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. március 2.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ A Tanács 2011/133/KKBP határozata (2011. február 21.) az Európai Unió és Montenegró közötti, Montenegró európai uniós válságkezelési műveletekben való részvétele kereteinek létrehozásáról szóló megállapodás aláírásáról és megkötéséről 1

Megállapodás az Európai Unió és Montenegró között Montenegró európai uniós válságkezelési műveletekben való részvétele kereteinek létrehozásáról 2

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 201/2011/EU rendelete (2011. március 1.) engedélyezett vasúti jármű típusmegfelelőségi nyilatkozatának modelljéről ⁽¹⁾ 8

- ★ A Bizottság 202/2011/EU rendelete (2011. március 1.) az 1005/2008/EK tanácsi rendelet I. mellékletének a halászati termékek meghatározása tekintetében történő módosításáról, valamint az 1010/2009/EK bizottsági rendeletnek az előzetes értesítési formanyomtatványok, a kikötői ellenőrzések referenciaértékei és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott, elismert fogási dokumentációs rendszerek tekintetében történő módosításáról 10

A Bizottság 203/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 1.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 19

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

(¹) EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

IRÁNYELVEK

- ★ A Bizottság 2011/18/EU irányelve (2011. március 1.) a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II., V. és VI. mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 21

HATÁROZATOK

2011/134/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2010. március 24.) az Olaszország által a WAM SpA-nak nyújtott C 4/03 (ex NN 102/02) számú állami támogatásról (az értesítés a C(2010) 1711. cor számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 29

2011/135/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2011. március 1.) a dimetil-fumarát biocidot tartalmazó termékek forgalomba hozatala vagy piaci hozzáférhetővé tétele megtiltásának a tagállamok számára való előírásáról szóló 2009/251/EK határozat érvényességének meghosszabbításáról (az értesítés a C(2011) 1174. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 43

AJÁNLÁSOK

2011/136/EU:

- ★ A Bizottság ajánlása (2011. március 1.) a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az adatvédelmi szabályok végrehajtására vonatkozó iránymutatásokról 44

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

- ★ Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 100. számú előírása – Egységes rendelkezések járművek elektromos hajtórendszerük tekintetében történő jóváhagyásáról 54

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS 2011/133/KKBP HATÁROZATA

(2011. február 21.)

az Európai Unió és Montenegró közötti, Montenegró európai uniós válságkezelési műveletekben való részvétele kereteinek létrehozásáról szóló megállapodás aláírásáról és megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 37. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 218. cikke (5) és (6) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének („főképviselő”) javaslatára,

mivel:

- (1) A harmadik államoknak az Európai Unió válságkezelési műveleteiben történő részvételével kapcsolatos feltételeket az ilyen jövőbeli lehetséges részvétel megállapító megállapodásban kell rögzíteni, és nem esetenként, az egyes érintett műveletek vonatkozásában kell meghatározni.
- (2) Azt követően, hogy a Tanács 2010. április 26-án a tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló határozatot fogadott el, a főképviselő tárgyalásokat folytatott az Európai Unió és Montenegró között létrehozandó megállapodásról („a megállapodás”), amely meghatározza a keretet Montenegrónak az Európai Unió válságkezelési műveleteiben történő részvételéhez.
- (3) A megállapodást jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió és Montenegró közötti, Montenegró európai uniós válságkezelési műveletekben való részvétele kereteinek

létrehozásáról szóló megállapodást („a megállapodás”) az Unió nevében a Tanács jóváhagyja.

A megállapodás szövegét csatolták e határozathoz.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a megállapodásnak az Uniót jogilag kötelező aláírására jogosult személy(eke)t.

3. cikk

A megállapodást ideiglenes jelleggel annak aláírásának napjától kezdve kell alkalmazni a megkötésére irányuló eljárások befejezésének függvényében ⁽¹⁾.

4. cikk

A Tanács elnöke a Tanács nevében megteszi a megállapodás 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott értesítést.

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 21-én.

a Tanács részéről
az elnök
C. ASHTON

⁽¹⁾ A megállapodás aláírása időpontját a Tanács Főtitkársága teszi közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

FORDÍTÁS
MEGÁLLAPODÁS

az Európai Unió és Montenegró között Montenegró európai uniós válságkezelési műveletekben való részvétele kereteinek létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ

egyrésztől, és

MONTENEGRÓ

másrésztől,

a továbbiakban: a Felek,

mivel:

Az Európai Unió (EU) határozhat arról, hogy fellép a válságkezelés területén.

Az EU határoz arról, hogy harmadik országokat felkér-e egy adott uniós válságkezelési műveletben való részvételre.

Montenegrónak az uniós válságkezelési műveletekben való részvételére vonatkozó feltételeket a lehetséges jövőbeli részvétel kereteit létrehozó megállapodásban, és nem esetenként, az egyes érintett műveletek vonatkozásában kell meghatározni.

Az említett megállapodás nem sértheti az EU döntéshozatali autonómiáját, és nem érintheti Montenegró egy adott uniós válságkezelési műveletekben való részvételére vonatkozó határozatainak eseti jellegét.

Az említett megállapodás kizárólag a jövőbeli uniós válságkezelési műveletekre vonatkozhat, és nem érintheti Montenegró már megindított uniós válságkezelési műveletekben való részvételét szabályozó, már létező megállapodásokat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A részvételre vonatkozó döntések

(1) Az Európai Unió (EU) arra vonatkozó határozatát követően, hogy felkéri Montenegrót egy uniós válságkezelési műveletben való részvételre, valamint azt követően, hogy Montenegró úgy határoz, hogy abban részt vesz, Montenegró tájékoztatja az EU-t a felajánlott hozzájárulásáról.

(2) Az EU Montenegróval konzultálva értékeli Montenegró hozzájárulását.

(3) Az EU korai időpontban értesíti Montenegrót ez utóbbinak a művelet közös költségeihez való várható hozzájárulásáról annak érdekében, hogy segítséget nyújtson Montenegró számára felajánlása meghatározásához.

(4) Az EU levél útján közli Montenegróval az értékelés eredményét annak érdekében, hogy e megállapodás rendelkezéseivel összhangban biztosítsa Montenegró részvételét.

2. cikk

Keretrendszer

(1) Montenegró e megállapodás rendelkezéseivel és bármely előírt végrehajtási rendelkezéssel összhangban társul ahhoz a tanácsi határozathoz, amellyel az Európai Unió Tanácsa határoz arról, hogy az EU végrehajtja a válságkezelési műveletet, valamint bármely egyéb olyan határozathoz, amellyel az Európai Unió Tanácsa az uniós válságkezelési művelet kiterjesztéséről határoz.

(2) Montenegró valamely uniós válságkezelési művelethez való hozzájárulása nem sérti az EU döntéshozatali autonómiáját.

3. cikk

Az állomány és a haderők jogállása

(1) A Montenegró által uniós polgári válságkezelési művelethez kirendelt állomány és/vagy uniós katonai válságkezelési művelethez biztosított haderők jogállására az EU és a művelet végrehajtásának helyszínénél szolgáló állam(ok) közötti, a misszió/a haderők jogállásáról szóló megállapodást kell alkalmazni, amennyiben kötöttek ilyen megállapodást.

(2) Az uniós válságkezelési művelet helyszínénél szolgáló állam(ok) területén kívül található parancsnokságokhoz vagy parancsnoki alakulatokhoz biztosított állomány jogállására az érintett parancsnokság vagy parancsnoki alakulat és Montenegró közötti megállapodásokat kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben említett, a misszió/a haderők jogállásáról szóló megállapodás sérelme nélkül Montenegró joghatóságot gyakorol az uniós válságkezelési műveletben részt vevő állománya vonatkozásában.

(4) Montenegró felel az adott uniós válságkezelési műveletben való részvétellel kapcsolatos bármely, a saját állományától érkező vagy azzal kapcsolatos követelés kielégítéséért. Montenegró felel az állománya bármely tagjával szembeni – különösen jogi vagy fegyelmi – eljárások megindításáért, saját törvényeivel és rendelkezéseivel összhangban. Az ezzel kapcsolatos nyilatkozat mintája e megállapodás mellékletében található.

(5) A Felek megállapodnak abban, hogy a szerződéses követelések kivételével lemondanak minden olyan egymással szembeni követelésükről, amely valamely fél tulajdonát képező vagy általa használt eszközöket ért kárt vagy veszteséget, továbbá valamely fél állománya tagjainak sérülését vagy halálát érinti, amennyiben azok az e megállapodás szerinti tevékenységekhez kapcsolódó hivatali feladatok ellátásából erednek, kivéve a súlyos gondatlanság és a szándékos kötelezettségszegés eseteit.

(6) Montenegró vállalja, hogy e megállapodás aláírásával egy időben nyilatkozatot tesz arra vonatkozóan, hogy az uniós válságkezelési műveletben vele együtt részt vevő bármely állammal szembeni követeléseiről lemond.

(7) Az EU vállalja, hogy tagállamai e megállapodás aláírásakor a követelésekről való lemondásról szóló nyilatkozatot tesznek Montenegró uniós válságkezelési műveletekben való jövőbeli részvétele esetére.

4. cikk

Minősített adatok

Az EU válságkezelési műveleteivel összefüggésben a Montenegró kormánya és az EU közötti, a minősített adatok biztonságáról szóló, 2010. szeptember 13-án Brüsszelben aláírt megállapodás alkalmazandó.

II. SZAKASZ

A POLGÁRI VÁLSÁGKEZELÉSI MŰVELETEKBE VALÓ RÉSZVÉTELRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

5. cikk

Az uniós polgári válságkezelési művelethez kirendelt állomány

(1) Montenegró biztosítja, hogy az uniós polgári válságkezelési művelethez kirendelt állománya a következőkkel összhangban teljesítse a misszióját:

- a) a 2. cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozat és annak későbbi módosításai;
- b) a műveleti terv;
- c) a végrehajtási intézkedések.

(2) Montenegró az uniós polgári válságkezelési művelethez való hozzájárulásában bekövetkezett bármely változásról kellő időben tájékoztatja az uniós polgári válságkezelési művelet misszióvezetőjét (a továbbiakban: a misszióvezető) és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (a továbbiakban: a főképviselő).

(3) Az uniós polgári válságkezelési művelethez kirendelt állomány számára kötelező az orvosi vizsgálat, valamint a védőoltás, és rendelkeznie kell Montenegró hatáskörrel rendelkező hatósága által kiállított igazolással arról, hogy a megbízatás teljesítéséhez szükséges megfelelő egészségügyi állapotban van. Az uniós polgári válságkezelési művelethez kirendelt állománynak be kell mutatnia az említett igazolás másolatát.

6. cikk

A parancsnoki lánc

(1) A Montenegró által kirendelt állomány a feladatait kizárólag az uniós polgári válságkezelési művelet érdekeinek szem előtt tartásával végzi, és ezen érdekeknek megfelelő magatartást tanúsít.

(2) Az állomány egésze teljes mértékben saját nemzeti hatóságainak parancsnoksága alatt áll.

(3) A nemzeti hatóságok a műveleti irányítást átruházzák az EU-ra.

(4) A misszióvezető vállalja a felelősséget az uniós polgári válságkezelési műveletért, és gyakorolja annak helyszíni parancsnoklását és ellenőrzését.

(5) A misszióvezető végzi az uniós polgári válságkezelési művelet vezetését és napi irányítását.

(6) A 2. cikk (1) bekezdésében említett jogi eszközökkel összhangban Montenegrót a művelet napi irányítása tekintetében ugyanolyan jogok illetik meg és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az EU-nak a műveletben részt vevő tagállamait.

(7) A misszióvezető fegyelmi felügyeletet gyakorol az uniós polgári válságkezelési művelet állománya felett. Szükség esetén a fegyelmi eljárást az érintett nemzeti hatóság indítja meg.

(8) Montenegró a műveletben részt vevő nemzeti kontingensnek képviselőre nemzeti kontingens-képviselőt („NKK”) nevez ki. Az NKK a nemzeti ügyekről jelentést tesz a misszióvezetőnek, továbbá felel a kontingens fegyelméért.

(9) A művelet befejezéséről szóló döntést a Montenegróval folytatott konzultációt követően az EU hozza meg, amennyiben Montenegró a művelet befejezésének időpontjában még mindig hozzájárul az uniós polgári válságkezelési művelethez.

7. cikk

Pénzügyi szempontok

(1) A 8. cikket nem sértve, Montenegró viseli a műveletben való részvételével kapcsolatos valamennyi költséget, a művelet működési költségvetésében meghatározott működési költségek kivételével.

(2) A művelet végrehajtásának helyszínénél szolgáló állam(ok)ból származó természetes vagy jogi személyek halála, sérülése, vesztesége vagy kára esetén Montenegró – felelőssége megállapítását követően – kártérítést fizet a 3. cikk (1) bekezdésében említett, a misszió jogállásáról szóló, alkalmazandó megállapodásban meghatározott feltételek szerint.

8. cikk

A működési költségvetéshez való hozzájárulás

(1) Montenegró hozzájárul az uniós polgári válságkezelési művelet működési költségvetésének finanszírozásához.

(2) Montenegrónak a működési költségvetéshez való pénzügyi hozzájárulását az alábbi két számítási módszer közül kell kiszámítani, és azt kell alapul venni, amelyik kisebb összeget eredményez:

a) a referenciaösszeg arányos része, amelyet Montenegró bruttó nemzeti jövedelmének a művelet működési költségvetéséhez hozzájáruló valamennyi állam teljes bruttó nemzeti jövedelméhez viszonyított aránya alapján számítanak ki; vagy

b) a működési költségvetés referenciaösszegének arányos része, amelyet Montenegrónak a műveletben részt vevő állománya létszámának a műveletben részt vevő valamennyi államból származó állomány teljes létszámához viszonyított aránya alapján számítanak ki.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, Montenegrónak nem kell hozzájárulnia az EU tagállamainak állománya részére fizetett napidíj finanszírozásához.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az EU elvben mentesíti Montenegrót az adott uniós polgári válságkezelési művelethez való pénzügyi hozzájárulás alól, amennyiben:

a) az EU úgy határoz, hogy Montenegró jelentős, a művelet szempontjából létfontosságú hozzájárulást biztosít; vagy

b) Montenegró egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme nem haladja meg bármely uniós tagállam egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmét.

(5) A Montenegró által az uniós polgári válságkezelési művelet működési költségvetéséhez nyújtott hozzájárulások befizetésére vonatkozóan a misszióvezető és Montenegró hatáskörrel rendelkező közigazgatási hivatalai között megállapodást kell aláírni. Ez a megállapodás többek között az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

a) az érintett összeg;

b) a pénzügyi hozzájárulás befizetésével kapcsolatos rendelkezések;

c) a számviteli ellenőrzési eljárás.

III. SZAKASZ

A KATONAI VÁLSÁGKEZELÉSI MŰVELETEKBEN VALÓ RÉSZVÉTELRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Részvétel az uniós katonai válságkezelési műveletekben

(1) Montenegró biztosítja, hogy az uniós katonai válságkezelési műveletben részt vevő hadereje és állománya a következőkkel összhangban teljesítse a misszióját:

a) a 2. cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozat és annak későbbi módosításai;

b) a műveleti terv;

c) a végrehajtási intézkedések.

(2) A Montenegró által kirendelt állomány a feladatait kizárólag az uniós katonai válságkezelési művelet érdekeinek szem előtt tartásával végzi, és ezen érdekeknek megfelelő magatartást tanúsít.

(3) Montenegró a műveletben való részvételében bekövetkezett bármely változásról kellő időben tájékoztatja az uniós műveleti parancsnokot.

10. cikk

A parancsnoki lánc

(1) Az uniós katonai válságkezelési műveletben részt vevő haderő és állomány egésze teljes mértékben saját nemzeti hatóságainak parancsnoksága alatt áll.

(2) A nemzeti hatóságok a haderejük és állományuk műveleti és harcászati parancsnokságát és/vagy ellenőrzését átruházzák az uniós műveleti parancsnokra, aki jogosult a hatáskörét átruházni.

(3) Montenegrót a művelet napi irányítása tekintetében ugyanolyan jogok illetik meg és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint a műveletben részt vevő uniós tagállamokat.

(4) Az uniós műveleti parancsnok – a Montenegróval folytatott konzultációt követően – bármikor kérheti Montenegró hozzájárulásának visszavonását.

(5) Montenegró az uniós katonai válságkezelési műveletben részt vevő nemzeti kontingensének képviselőjére magas rangú katonai képviselőt (MKK) nevez ki. Az MKK a műveletet érintő valamennyi kérdésben konzultál az EU haderőinek parancsnokával, továbbá felel a montenegrói kontingens fegyelméért.

11. cikk

Pénzügyi szempontok

(1) A 12. cikk sérelme nélkül, Montenegró viseli a műveletben való részvételével kapcsolatos valamennyi költséget, azon költségek kivételével, amelyek a 2. cikk (1) bekezdésében említett jogi eszközök, valamint az Európai Unió katonai vagy védelmi vonatkozású műveleti közös költségei finanszírozása igazgatási mechanizmusának (Athena) létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 2008/975/KKBP tanácsi határozat⁽¹⁾ értelmében közös finanszírozásban részesülnek.

(2) A művelet végrehajtásának helyszínénél szolgáló állam(ok)ból származó természetes vagy jogi személyek halála, sérülése, vesztesége vagy kára esetén Montenegró – felelőssége megállapítását követően – kártérítést fizet a 3. cikk (1) bekezdésében említett, a haderők jogállásáról szóló, alkalmazandó megállapodásban meghatározott feltételek szerint.

12. cikk

Hozzájárulás a közös költségekhez

(1) Montenegró hozzájárul az uniós katonai válságkezelési művelet közös költségeinek finanszírozásához.

(2) Montenegrónak a közös költségekhez való pénzügyi hozzájárulását az alábbi két számítási módszer közül kell kiszámítani, és azt kell alapul venni, amelyik kisebb összeget eredményez:

- a közös költségek azon része, amely arányosan megfelel a Montenegró bruttó nemzeti jövedelmének a művelet közös költségeihez hozzájáruló valamennyi állam teljes bruttó nemzeti jövedelméhez viszonyított arányának; vagy
- a közös költségek azon része, amely arányosan megfelel a Montenegrónak a műveletben részt vevő állománya létszámának a műveletben részt vevő valamennyi államból származó állomány teljes létszámához viszonyított arányának.

A (2) bekezdés b) pontjában foglalt összeg kiszámításakor, amennyiben Montenegró kizárólag a műveleti parancsnokság vagy a kötelékparancsnokság számára biztosít állományt, úgy az állományának az érintett parancsnokság állományának teljes létszámához viszonyított arányát kell alkalmazni. Egyéb esetekben a Montenegró által biztosított állomálynak a művelet állományának teljes létszámához viszonyított arányát kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az EU elvben mentesíti Montenegrót az adott uniós katonai válságkezelési művelet közös költségeihez való pénzügyi hozzájárulás alól, amennyiben:

- az Európai Unió úgy határoz, hogy Montenegró az eszközök és/vagy képességek tekintetében jelentős, a művelet szempontjából létfontosságú hozzájárulást biztosít; vagy
- Montenegró egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme nem haladja meg bármely uniós tagállam egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmét.

A 2008/975/KKBP tanácsi határozatban meghatározott ügyvezetőnek megállapodást kell kötnie a hatáskörrel rendelkező montenegrói közigazgatási hatóságokkal. Ez a megállapodás többek között az alábbiakról rendelkezik:

- az érintett összeg;
- a pénzügyi hozzájárulás befizetésével kapcsolatos rendelkezések;
- a számviteli ellenőrzési eljárás.

⁽¹⁾ HL L 345., 2008.12.23., 96. o.

IV. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

A megállapodás végrehajtására vonatkozó rendelkezések

A 8. cikk (5) bekezdésének és a 12. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az e megállapodás végrehajtása során szükséges bármely technikai és igazgatási megállapodást a főképviselő, valamint Montenegró megfelelő hatóságai között kell megkötöni.

14. cikk

A megállapodás szerinti kötelezettségek nem teljesítése

Amennyiben valamelyik fél nem teljesíti az e megállapodás szerinti kötelezéseit, úgy a másik fél ezt a megállapodást egy hónappal korábban megküldött írásbeli értesítéssel felmondhatja.

15. cikk

A jogviták rendezése

Az e megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat a Felek egymás között, diplomáciai úton rendezik.

16. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a megállapodás az azt követő első hónap első napján lép hatályba, hogy a Felek kölcsönösen értesítették egymást a hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárások befejezéséről.

(2) Ezt a megállapodást az aláírás napjától ideiglenesen alkalmazni kell.

(3) Ezt a megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.

(4) Ezt a megállapodást a Felek között létrejött kölcsönös írásbeli megállapodással lehet módosítani.

(5) Ezt a megállapodást a másik félhez intézett írásos felmondó nyilatkozat útján bármelyik fél felmondhatja. A felmondás az előzetes értesítés másik fél által történő kézhezvételétől számított hat hónap elteltével lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer-tizenegyedik év február havának huszonkettedik napján két-két példányban, angol nyelven.

az Európai Unió részéről

Montenegró részéről

A NYILATKOZATOK SZÖVEGE

AZ UNIÓS TAGÁLLAMOK SZÖVEGE:

„A Montenegró részvételével zajló uniós válságkezelési műveletről szóló uniós tanácsi határozatot alkalmazó uniós tagállamok a belső jogrendjük által megengedett mértékben, lehetőségük szerint igyekeznek lemondani a Montenegróval szemben – állományuk tagjainak sérülése, halála, vagy a tulajdonukat képező és az uniós válságkezelési művelet által használt bármely eszközt ért kár vagy veszteség kapcsán – felmerült követelésekről, amennyiben az ilyen sérülést, halált, kárt vagy veszteséget:

- Montenegró állományának tagja az uniós válságkezelési művelettel kapcsolatos hivatali kötelessége teljesítése során okozta, kivéve a súlyos gondatlanság vagy szándékos kötelezettségszegés esetét,
- vagy bármely, Montenegró tulajdonát képező eszköz használata okozta, amennyiben az adott eszközt a művelettel kapcsolatban használták, kivéve az uniós válságkezelési művelet állománya ezen eszközt használó montenegrói tagjának súlyos gondatlansága vagy szándékos kötelezettségszegése esetét.”

MONTENEGRÓ SZÖVEGE:

„Az uniós válságkezelési műveletről szóló uniós tanácsi határozatot alkalmazó Montenegró a belső jogrendje által megengedett mértékben, lehetősége szerint igyekszik lemondani az uniós válságkezelési műveletben részt vevő bármely más állammal szemben – állománya tagjainak sérülése, halála, vagy a tulajdonát képező és az uniós válságkezelési művelet által használt bármely eszközt ért kár vagy veszteség kapcsán – felmerült követelésekről, amennyiben az ilyen sérülést, halált, kárt vagy veszteséget:

- az állomány tagja az uniós válságkezelési művelettel kapcsolatos hivatali kötelessége teljesítése során okozta, kivéve a súlyos gondatlanság vagy szándékos kötelezettségszegés esetét,
 - vagy bármely, az uniós válságkezelési műveletben részt vevő állam tulajdonát képező eszköz használata okozta, amennyiben az adott eszközt a művelettel kapcsolatban használták, kivéve az uniós válságkezelési művelet állománya ezen eszközt használó tagjának súlyos gondatlansága vagy szándékos kötelezettségszegése esetét.”
-

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 201/2011/EU RENDELETE

(2011. március 1.)

engedélyezett vasúti jármű típusmegfelelőségi nyilatkozatának modelljéről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2008. június 17-i 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikkének (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Bizottságnak indokolt elfogadni az irányelvben előírt, az engedélyezett vasúti jármű típusmegfelelőségi nyilatkozat modelljét.
- (2) Az Európai Vasúti Ügynökség 2010. június 30-án ajánlást adott ki az engedélyezett vasúti jármű típusmegfelelőségi nyilatkozat modelljéről.
- (3) A típusmegfelelőségi nyilatkozat mellékleteinek bizonyítaniuk kell, hogy az ellenőrzés vonatkozó eljárásainak végrehajtása az alkalmazandó uniós jogszabályoknak és a bejelentett nemzeti szabályoknak megfelelően történik, valamint fel kell tüntetniük az irányelvek, a kölcsönös

átjárhatóságra vonatkozó műszaki előírások, a nemzeti szabályok és egyéb rendelkezések hivatkozásait. Az európai azonosító szám által beazonosított típusengedélynek információkat kell nyújtani valamennyi jogi követelményről, amelyek alapján a típusengedélyt kiadták az adott tagállamban.

- (4) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 2008/57/EK irányelv 29. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2008/57/EK irányelv 26. cikkének (4) bekezdésében említett típusmegfelelőségi nyilatkozat modellje e rendelet mellékletében kerül meghatározásra.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. június 2-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, Ciprus és Málta kivételével, mindaddig, amíg az említett tagállamok területükön nem hoznak létre vasúti hálózatot.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 191., 2008.7.18., 1. o.

MELLÉKLET

ENGEDÉLYEZETT JÁRMŰ TÍPUSMEGFELELŐSÉGI NYILATKOZATÁNAK MODELLJE

Mi,

kérelmező ⁽¹⁾:

[Cégnév]

[Teljes cím]

A meghatalmazott képviselő:

[Cégnév]

[Teljes cím]

a kérelmező:

[Cégnév]

[Teljes cím]

kizárólagos felelősségünk tudatában kijelentjük, hogy az e nyilatkozatban említett jármű [európai járműszám] ⁽²⁾

— megfelel az alábbi tagállamokban engedélyezett jármű típusának [a jármű típusának ERATV-azonosítója]:

[1. tagállam] engedélyszámú [az 1. tagállamban EIN típusengedély]

[2. tagállam] engedélyszámú [az 2. tagállamban EIN típusengedély]

... (Kérjük feltüntetni valamennyi tagállamot, ahol a jármű típusa engedélyezett).

— megfelel a vonatkozó uniós jogszabályoknak, a kölcsönös átjárhatóságra vonatkozó műszaki előírásoknak és alkalmazandó nemzeti szabályoknak, e nyilatkozat mellékleteiben meghatározottak szerint,

— e nyilatkozat létrehozásához szükséges valamennyi ellenőrzési eljárásnak eleget tett.

Mellékletek jegyzéke ⁽³⁾

[a mellékletek címe]

Aláírással [a kérelmező neve] nevében ellátta

Kelt [helyszín], [időpont NN/HH/ÉÉÉÉ]

[név, beosztás] [aláírás]

A nemzeti biztonsági hatóság részére fenntartott hely:

A járműhöz rendelt európai járműszám: [EJSZ]

⁽¹⁾ A kérelmező lehet az ajánlatkérő vagy a kivitelező, vagy azoknak az Unióban letelepedett meghatalmazott képviselője.

⁽²⁾ Ha e nyilatkozat létrehozásának pillanatában a járműhöz még nem rendeltek európai járműszámot (EJSZ), a járművet a kérelmező által is elfogadott, egyéb azonosító rendszer és az illetékes nemzeti biztonsági hatóság azonosítja be. Ebben az esetben, amikor egy EJSZ-t rendelnek a járműhöz, az erre a célra fenntartott mezőt a nemzeti biztonsági hatóság tölti ki.

⁽³⁾ A mellékletek tartalmazzák azon dokumentumok másolatait, amelyek bizonyítják az alkalmazandó uniós jogszabályoknak (az ellenőrzés EK-nyilatkozatai) és a nemzeti szabályoknak megfelelően végzett vonatkozó ellenőrzési eljárások teljesítését.

A BIZOTTSÁG 202/2011/EU RENDELETE

(2011. március 1.)

az 1005/2008/EK tanácsi rendelet I. mellékletének a halászati termékek meghatározása tekintetében történő módosításáról, valamint az 1010/2009/EK bizottsági rendeletnek az előzetes értesítési formanyomtatványok, a kikötői ellenőrzések referenciaértékei és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott, elismert fogási dokumentációs rendszerek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

mint a kikötői ellenőrzések tekintetében megállapított referenciaértékek konkrét kritériumokkal történő kiegészítését.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

(4) Az 1010/2009/EK rendelet V. melléklete felsorolja azokat a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott fogási dokumentációs rendszereket, amelyeket az 1005/2008/EK rendelet követelményeinek megfelelőként ismertek el. A szóban forgó mellékletnek hivatkoznia kell a 640/2010/EU Európai Parlament és tanácsi rendeletben⁽³⁾ említett, az ICCAT kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentációs programjára.

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1), 12. cikke (5), 13. cikke (1) bekezdésére és 52. cikkére,

(5) Az 1005/2008/EK és az 1010/2009/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

mivel:

(6) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Irányítóbizottság véleményével,

(1) Az 1005/2008/EK rendelet az annak 2. cikkében meghatározott halászati termékekre vonatkozik. A hivatkozott rendelet I. melléklete felsorolja a halászati termékek meghatározásából kizárt termékeket. A kizárt termékek listája évente felülvizsgálható, és azt az 1005/2008/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt, harmadik országokkal folytatott igazgatási együttműködés révén gyűjtött új információk alapján indokolt módosítani.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1005/2008/EK rendelet módosításai

Az 1005/2008/EK rendelet I. mellékletének helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép.

2. cikk

Az 1010/2009/EK rendelet módosításai

Az 1010/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

(2) A halászati termékek meghatározásából kizárt termékeket az 1005/2008/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1010/2009/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ XIII. melléklete is felsorolja. A szükségtelen átfedések elkerülésére a kizárt termékeket indokolt csupán az 1005/2008/EK rendelet I. mellékletében felsorolni, ezért az 1010/2009/EK rendelet XIII. mellékletét el kell hagyni.

1. A 4. cikk első bekezdése a következő u) ponttal egészül ki:

(3) Az 1010/2009/EK rendelet I. címe megállapítja a harmadik országbeli halászhajóknak a tagállami kikötőkben elvégzendő ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket. A szóban forgó rendelkezéseket hozzá kell igazítani a kikötő szerinti államoknak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedéseiről szóló, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) keretében megkötött megállapodáshoz. Ez a hozzáigazítás magában foglalja bizonyos információk feltüntetését a kikötőbe való érkezésről szóló előzetes értesítésekhez használandó formanyomtatványon, vala-

„u) a kikötő szerinti államoknak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedéseiről szóló, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) keretében megkötött megállapodással összhangban a halászhajótól megtagadták a kikötőbe való belépést vagy a kikötőhasználatot.”

2. A IIA. és a IIB. melléklet helyébe az e rendelet II. mellékletének szövege lép.

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 280., 2009.10.27., 5. o.

⁽³⁾ HL L 194., 2010.7.24., 1. o.

3. Az I. melléklet I. részében a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— az ICCAT kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentációs programja a 640/2010/EU Európai Parlament és tanácsi rendeletben foglaltak szerint (*)

(*) HL L 194., 2010.7.24., 1. o.”

4. A XIII. mellékletet el kell hagyni.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A »halászati termékek« 2. cikk 8. pontjában foglalt meghatározásából kizárt termékek listája

ex 3. árucsoport ex 1604 ex 1605	Ivadékból vagy lárvából nyert akvakultúra-termékek
ex 3. árucsoport ex 1604	Máj, ikra, nyelv, pofa, fej és szárny
0301 10 ⁽¹⁾	Díszhal, élő
ex 0301 91	Pisztráng (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> és <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), élő, édesvízben halászott
ex 0301 92 00	Angolna (<i>Anguilla</i> spp.), élő, édesvízben halászott
0301 93 00	Ponty, élő
ex 0301 99 11	Csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazac (<i>Hucho hucho</i>), élő, édesvízben halászott
0301 99 19	Más édesvízi hal, élő
ex 0302 11	Pisztráng (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> és <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0302 12 00	Csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazac (<i>Hucho hucho</i>), frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0302 19 00	Más szalmonidák, frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0302 66 00	Angolna (<i>Anguilla</i> spp.), frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
0302 69 11	Ponty, frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével
0302 69 15	Tilápia (<i>Oreochromis</i> spp.), frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével
0302 69 18	Más édesvízi hal, frissen vagy hűtve, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével
ex 0303 11 00	Sockeye lazac (vörös lazac) (<i>Oncorhynchus nerka</i>), máj és ikra kivételével, fagyaszttva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0303 19 00	Más csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), máj és ikra kivételével, fagyaszttva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0303 21	Pisztráng (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> és <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), máj és ikra kivételével, fagyaszttva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0303 22 00	Atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazac (<i>Hucho hucho</i>), máj és ikra kivételével, fagyaszttva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott

ex 0303 29 00	Más szalmonidák, máj és ikra kivételével, fagyasztva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
ex 0303 76 00	Angolna (<i>Anguilla</i> spp.), fagyasztva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével, édesvízben halászott
0303 79 11	Ponty, fagyasztva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével
0303 79 19	Más édesvízi hal, fagyasztva, a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével
0304 19 01	Halfilé, frissen vagy hűtve, nílusi sügérből (<i>Lates niloticus</i>)
0304 19 03	Halfilé, frissen vagy hűtve, pangából (<i>Pangasius</i> spp.)
ex 0304 19 13	Halfilé, frissen vagy hűtve, csendes-óceáni lazacból (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorboscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazacból (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazacból (<i>Hucho hucho</i>), édesvízben halászott
ex 0304 19 15	Halfilé, frissen vagy hűtve, egyenként legalább 400 g tömegű, az <i>Oncorhynchus mykiss</i> fajból, édesvízben halászott
ex 0304 19 17	Halfilé, frissen vagy hűtve, a <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (legfeljebb 400 g tömegű), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> és <i>Oncorhynchus gilae</i> fajhoz tartozó pisztrángból, édesvízben halászott
0304 19 18	Halfilé, frissen vagy hűtve, más édesvízi halból
0304 19 91	Más halhús (egészben vagy darabolva), frissen vagy hűtve, édesvízi halból
0304 29 01	Fagyasztott halfilé nílusi sügérből (<i>Lates niloticus</i>)
0304 29 03	Fagyasztott halfilé pangából (<i>Pangasius</i> spp.)
0304 29 05	Fagyasztott halfilé tilápiából (<i>Oreochromis</i> spp.)
ex 0304 29 13	Fagyasztott halfilé csendes-óceáni lazacból (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorboscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazacból (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazacból (<i>Hucho hucho</i>), édesvízben halászott
ex 0304 29 15	Fagyasztott halfilé, egyenként legalább 400 g tömegű, az <i>Oncorhynchus mykiss</i> fajból, édesvízben halászott
ex 0304 29 17	Fagyasztott halfilé a <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (legfeljebb 400 g tömegű), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> és <i>Oncorhynchus gilae</i> fajhoz tartozó pisztrángból, édesvízben halászott
0304 29 18	Fagyasztott halfilé más édesvízi halból
0304 99 21	Más halhús (egészben vagy darabolva), fagyasztva, édesvízi halból
0305 10 00	Emberi fogyasztásra alkalmas liszt, dara és labdac (pellet) halból
ex 0305 30 30	Halfilé, sózva vagy sós lében tartósítva, csendes-óceáni lazacból (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorboscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazacból (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazacból (<i>Hucho hucho</i>), édesvízben halászott
ex 0305 30 90	Halfilé szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva, de nem füstölve, más édesvízi halból

ex 0305 41 00	Csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazac (<i>Hucho hucho</i>), füstölve, beleértve a filét is, édesvízben halászott
ex 0305 49 45	Pisztráng (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> és <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), füstölve, beleértve a filét is, édesvízben halászott
ex 0305 49 50	Angolna (<i>Anguilla</i> spp.), füstölve, beleértve a filét is, édesvízben halászott
ex 0305 49 80	Más édesvízi hal, füstölve, beleértve a filét is
ex 0305 59 80	Más édesvízi hal, szárítva, sózva is, de nem füstölve
ex 0305 69 50	Csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> és <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és dunai lazac (<i>Hucho hucho</i>), sózva vagy sós lében tartósítva, de nem szárítva vagy füstölve, édesvízben halászott
ex 0305 69 80	Más édesvízi hal, sózva vagy sós lében tartósítva, de nem szárítva vagy füstölve
0306 19 10	Folyami rák, fagyasztva
ex 0306 19 90	Emberi fogyasztásra alkalmas liszt, dara és labdacs (pellet) rákféléből
ex 0306 21 00	Langusza és más tengeri rák (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.), díszítő jellegű
ex 0306 22 10	Homár (<i>Homarus</i> spp.), díszítő jellegű, élő
ex 0306 23 10	A <i>Pandalidae</i> családba tartozó garnélarák és fűrészkes garnélarák, díszítő jellegű, élő
ex 0306 23 31	A <i>Crangon</i> nemhez tartozó garnélarák, díszítő jellegű, élő
ex 0306 23 90	Más garnélarák és fűrészkes garnélarák, díszítő jellegű, élő
ex 0306 24	Rák, díszítő jellegű, élő
0306 29 10	Folyami rák, élve, frissen, hűtve, szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva, héjában, gőzölve vagy vízben forrázva, hűtve, szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva is
ex 0306 29 30	Norvég homár (<i>Nephrops norvegicus</i>), díszítő jellegű, élő
ex 0306 29 90	Más díszítő jellegű rákféle, élő
ex 0306 29 90	Emberi fogyasztásra alkalmas liszt, dara és labdacs (pellet) rákféléből, nem fagyasztva
0307 10	Osztriga kagylóban is, élve, frissen, hűtve, fagyasztva, szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva
0307 21 00	Fésűskagyló, ideértve a királynő-fésűskagylót is, a <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> vagy <i>Placopecten</i> nemből, élve, frissen vagy hűtve
0307 29	Fésűskagyló, ideértve a királynő-fésűskagylót is, a <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> vagy <i>Placopecten</i> nemből, de nem élve, frissen vagy hűtve
0307 31	Éti kagyló (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), élve, frissen vagy hűtve
0307 39	Éti kagyló (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), de nem élve, frissen vagy hűtve

ex 0307 41	Tintahal (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiola</i> spp. és <i>Ommastrephes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.), díszítő jellegű
ex 0307 51	Polip (<i>Octopus</i> spp.), díszítő jellegű
0307 60 00	Csiga, a tengeri csiga kivételével, élve, frissen, hűtve, fagyasztva, szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva
ex 0307 91 00	Más gerinctelen víziállat a rákfélék és a 0307 10 10–0307 60 00 vtsz. alá tartozó puhatestűek kivételével, kivéve az <i>Illex</i> spp.-t, valamint a <i>Sepia pharaonis</i> fajhoz tartozó tintahalat és a <i>Strombus</i> fajhoz tartozó tengeri csigát, élve (a díszítő jellegűek kivételével), frissen vagy hűtve
0307 99 13	Sávós vénuszkagyló és a <i>Veneridae</i> család egyéb fajai, fagyasztva
0307 99 15	Medúza (<i>Rhopilema</i> spp.), fagyasztva
ex 0307 99 18	Más gerinctelen víziállat a rákfélék és a 0307 10 10–0307 60 00 és 0307 99 11–0307 99 15 vtsz. alá tartozó puhatestűek kivételével, kivéve a <i>Sepia pharaonis</i> fajhoz tartozó tintahalat és a <i>Strombus</i> fajhoz tartozó tengeri csigát, beleértve az emberi fogyasztásra alkalmas lisztet, darát és labdacst (pellet) gerinctelen víziállatokból (a rákok és rákfélék kivételével), fagyasztva
ex 0307 99 90	Más gerinctelen víziállat a rákfélék és a 0307 10 10–0307 60 00 vtsz. alá tartozó puhatestűek kivételével, kivéve az <i>Illex</i> spp.-t, valamint a <i>Sepia pharaonis</i> fajhoz tartozó tintahalat és a <i>Strombus</i> fajhoz tartozó tengeri csigát, beleértve az emberi fogyasztásra alkalmas lisztet, darát és labdacst (pellet) gerinctelen víziállatokból (a rákok és rákfélék kivételével), szárítva, sózva vagy sós lében tartósítva
ex 1604 11 00	Édesvízben halászott lazac, elkészítve vagy konzerválva, egészben vagy darabban, de nem aprítva
ex 1604 19 10	Édesvízben halászott szalmonidák a lazac kivételével, elkészítve vagy konzerválva, egészben vagy darabban, de nem aprítva
ex 1604 20 10	Édesvízben halászott lazac, másként elkészítve vagy konzerválva (nem egészben vagy darabban, de nem aprítva)
ex 1604 20 30	Édesvízben halászott szalmonidák a lazac kivételével, másként elkészítve vagy konzerválva (nem egészben vagy darabban, de nem aprítva)
ex 1604 19 91	Halfilé édesvízi halból, nyersen, tésztával vagy morzsával bevonva, olajban elősütve is, fagyasztva
1604 30 90	Kaviárpótló
ex 1605 40 00	Folyami rák, elkészítve vagy konzerválva
1605 90	Más puhatestű és gerinctelen vízi állat, elkészítve vagy tartósítva

(¹) KN-kódok a 948/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 287., 2009.10.31.) szerint.”

II. MELLÉKLET

„II.A. MELLÉKLET

A 2. cikk (1) bekezdésében említett harmadik országbeli halászhajókra vonatkozó előzetes értesítési formanyomtatvány

Az előzetes értesítés előtt, kérjük, tölts ki az összes vonatkozó mezőt!

A hajó azonosítása

1. Hajó neve:
2. Hajó típusa (halászhajó, szállítóhajó, segédhajó):
3. Lobogó (lajstromozó ország):
4. Honi kikötő (ISO alpha-2 országkód + kikötő neve/kikötő hárombetűs kódja (*)):
5. Lajstromozási szám (külső azonosító):
6. Nemzetközi rádióhívójel:
7. Hajó kapcsolattartójának adatai:
8. Igazolás a lajstromozási számról:
9. IMO/Lloyd's-szám (ha van):
10. VMS (nem, igen (nemzeti), igen (RFMO)); Ha van, annak típusa:
11. Hajó méretei – hossz: szélesség: merülés:

Időpontok

19. A halászati út időpontjai:
20. Kikötőbe érkezés napja és várható ideje:

Fedélzeten tartott fajok mennyiségei (vagy negatív jelentés, ha nem volt fogás)

21. Halászhajó(k) neve és a hozzá(juk) tartozó fogási tanúsítvány(ok) száma (ha rendelkezésre áll)	22. Átrakodás időpontja (ha az átrakodás a kirakodó kikötőtől eltérő kikötőben történt)	23. Átrakodás területe vagy kikötője (FAO (ICES) terület, FAO (ICES) körzet, FAO (ICES) alkörzet és adott esetben ICES statisztikai négyzet és a halászati erőkéjlesztés övezete)	24. Faj neve (FAO alpha-3 kód)	25. Fogás területe (FAO (ICES) terület, FAO (ICES) körzet, FAO (ICES) alkörzet és adott esetben ICES statisztikai négyzet és a halászati erőkéjlesztés övezete)	26. Becsült élőtömeg a fedélzeten (kg) vagy szükség esetén halak száma	27. Ki/átrakodásra szánt halak teljes élőtömege (kg) vagy szükség esetén a halak száma	28. Kiszereles és eltarthatósági állapot (betűkódok (*))

Tervezett érkezési kikötő

12. Kikötő neve (ISO alpha-2 országkód + kikötő hárombetűs kódja (*)):
13. Érkezés célja (kirakodás, átrakodás, hozzáférés szolgáltatásokhoz):
14. Honi kikötő (ISO alpha-2 országkód + kikötő neve/kikötő hárombetűs kódja (*)):

Halászati engedély

15. Halászati engedély száma és lejáratú időpontja (a halászati terület, valamint a célfajok és a halászeszközök meghatározásával):
16. Halászati tevékenységek/halászati termékek átrakodásának támogatására vonatkozó engedély és annak lejáratú időpontja:
17. Kibocsátó hatóság:
18. RFMO-azonosító, ha van:

29. Hajótulajdonos neve és címe:

30. Hajóparancsnok/képviselő neve és állampolgársága:

31. Aláírás:

32. Dátum:

Halászhajó esetében az 1–15., 17–20. és 24–28. pontot töltsé ki!

Szállítóhajó esetében az 1–14., 16–18. és 20–28. pontot töltsé ki!

Segédhajó esetében az 1–14., 16–12. és 20. pontot töltsé ki!

A 29–32. pont minden hajó esetében kitöltendő.

(*) A kikötőkre, a halak állapotára és a kiszerezésre vonatkozó betűkódok: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

A 2. cikk (2) bekezdésében említett harmadik országbeli halászhajókra vonatkozó előzetes értesítési formanyomtatvány

Az előzetes értesítés előtt, kérjük, töltsse ki az összes vonatkozó mezőt!

Tervezett érkezési kikötő és a hajóra vonatkozó további részletek

1. Kikötő neve (ISO alpha-2 országkód + kikötő hárombetűs kódja (*)):
2. Érkezés célja (kirakodás, átrakodás, hozzáférés szolgáltatásokhoz):
3. Kikötőbe érkezés napja és várható ideje:
4. VMS (nem, igen (nemzeti), igen (RFMO)); Ha van, annak típusa:
5. Hajó méretei – merülése: szélessége: merülése:
6. Igazolás a lajstromozási számról:
7. RFMO-azonosító, ha van:
8. Honi kikötő (ISO alpha-2 országkód + kikötő neve/kikötő hárombetűs kódja):

Fedélzeten tartott fajok mennyiségei

9. Halászhajó(k) neve és a hozzá(juk) tartozó fogási tanúsítvány(ok) száma	10. Átrakodás időpontja (ha az átrakodás a kirakodó kikötőtől eltérő kikötőben történt)	11. Átrakodás területe vagy kikötője (FAO (ICES) terület, FAO (ICES) körzet, FAO (ICES) alkörzet és adott esetben ICES statisztikai négyes és a halászati erőkéjlesztés övezete)	12. Faj neve (FAO alpha-3 kód)	13. Becsült élőtömeg a fedélzeten (kg) vagy szükség esetén halak száma	14. Ki/átrakodásra szánt halak teljes élőtömege (kg) vagy szükség esetén a halak száma	15. Kiszereles és a tartósítás állapota (betűkódok (*))

16. Hajótulajdonos neve és címe:
17. Hajóparancsnok/képviselő neve és állampolgársága:
18. Aláírás:
19. Dátum:

Halászhajó esetében az 1–8., 12., 14. és 15. pontot töltsse ki!

Szállítóhajó esetében az 1–15. pontot töltsse ki!

Segédhajó esetében az 1–8. pontot töltsse ki!

A 16–19. pont minden hajó esetében kitöltendő.

(*) A kikötőkre, a halak állapotára és a kiszerelesre vonatkozó betűkódok: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

A BIZOTTSÁG 203/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. március 1.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. március 2-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
	ZZ	95,0
0808 20 50	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2011/18/EU IRÁNYELVE

(2011. március 1.)

a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II., V. és VI. mellékletének módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2008. június 17-i 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 30. cikkének (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2008/57/EK irányelv nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányuló azon intézkedéseket, amelyek ugyanezen irányelv II–IX. mellékleteinek módosításához szükségesek, a 2008/57/EK irányelv 29. cikkének (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (2) Az ellenőrző-irányító és jelző alrendszer pályamenti és fedélzeti berendezésekből áll, amelyeket két külön alrendszernek kell tekinteni. A 2008/57/EK irányelv II. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (3) A villamos fogyasztásmérő készülék fizikailag integrált a járművekbe. A 2008/57/EK irányelv II. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) A 2008/57/EK irányelv 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tagállamoknak ki kell jelölniük a nemzeti szabályokra vonatkozóan a hitelesítési eljárások végrehajtásáért felelős szervezeteket. A 2008/57/EK irányelv V. és VI. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell, az említett szervezetek által alkalmazandó eljárások meghatározása érdekében.

(5) Tekintettel a 2008/57/EK irányelv VI. mellékletének 2. szakaszára, a közbenső hitelesítési nyilatkozatot (ISV) alkalmazva a bejelentett szervezetnek először ki kell adnia a közbenső hitelesítési nyilatkozatról szóló EK-tanúsítványt, majd a kérelmező ezután készíti el a vonatkozó EK-nyilatkozatot. A 2008/57/EK irányelv V. és VI. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(6) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a 2008/57/EK irányelv 29. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2008/57/EK irányelv II., V. és VI. mellékletének helyébe ezen irányelv I., II. és III. mellékletének szövege lép.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2011. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettségek nem vonatkoznak a Ciprusi Köztársaságra és a Máltai Köztársaságra, mindaddig, amíg területükön nem hoznak létre vasúti rendszert.

⁽¹⁾ HL L 191., 2008.7.18., 1. o.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

ALRENDSZEREK

1. Az alrendszerek felsorolása

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a vasúti rendszert alkotó rendszert a következő alrendszerekre lehet bontani:

a) strukturális területek:

- infrastruktúra,
- energia,
- pályamenti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer,
- fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer,
- járművek;

b) funkcionális területek:

- forgalomüzemeltetés és -irányítás,
- karbantartás,
- telematikai alkalmazások a személyszállítási és áruszállítási szolgáltatások céljára.

2. Az alrendszerek ismertetése

A vonatkozó ÁME tervezetének kidolgozása során az Ügynökség javaslatot tesz az átjárhatósággal kapcsolatos rendszerelemek és szempontok listájára minden egyes alrendszer vagy alrendszerrész tekintetében. Az átjárhatósághoz kapcsolódó szempontok és rendszerelemek kiválasztásának, illetve az ÁME-kbe történő bevonásuk sorrendjének érintése nélkül az alrendszerek a következőket foglalják magukban:

2.1. *Infrastruktúra*

Pálya, váltók, mérnöki létesítmények (hidak, alagutak stb.), kapcsolódó állomási infrastruktúra (peronok, megközelítési zónák, ideértve a mozgáskorlátozott személyek igényeit stb.), biztonsági és védelmi berendezések.

2.2. *Energiaügy*

A villamosítási rendszer, a felsővezetékeket és a villamos fogyasztásmérő rendszer pályamenti elemeit is beleértve.

2.3. *Pályamenti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer*

A biztonság garantálásához és a hálózaton közlekedésre jogosult szerelvények mozgásának ellenőrzéséhez és irányításához szükséges valamennyi pályamenti berendezés.

2.4. *Fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer*

A biztonság garantálásához és a hálózaton közlekedésre jogosult szerelvények mozgásának ellenőrzéséhez és irányításához szükséges valamennyi fedélzeti berendezés.

2.5. *Forgalomüzemeltetés és -irányítás*

A különböző strukturális alrendszerek összehangolt üzemeltetését biztosító eljárások és a kapcsolódó berendezések, a rendes és a korlátozott üzemmód esetére egyaránt, különösen a vonatösszeállítás, valamint a vonatvezetés, a forgalomtervezés és a forgalomirányítás terén.

A határátlépéssel járó szolgáltatások végzéséhez szükséges szakképesítés.

2.6. Telematikai alkalmazások

Az I. melléklettel összhangban ez az alrendszer két elemből áll:

- a) személyszállítási alkalmazások, egyebek között az utasok utazás előtti és utazás alatti tájékoztatására szolgáló rendszerek, jegyfoglalási és fizetési rendszerek, poggyászkezelés és a vonatok vagy más utazási formák közötti csatlakozások kezelése;
- b) áru fuvarozási alkalmazások, egyebek között információs rendszerek (fuvarok és szerelvények valós idejű ellenőrzése), kocsirendezési és elosztási rendszerek, foglalási, fizetési és számlázási rendszerek, más közlekedési formákkal való csatlakozások kezelése és elektronikus kísérőokmányok készítése.

2.7. Járművek

Struktúra, irányítási és vezérlési rendszer az összes vonatberendezéshez, áramszedők, vontató és energiaátalakító egységek, fedélzeti villamos fogyasztásmérő készülék, fékmű, kapcsolókészülék és futómű (forgóváz, tengely stb.) és felfüggesztés, ajtók, ember/gép kapcsolódási pontok (mozdonyvezető, utazószemélyzet és utasok, tekintettel a mozgáskorlátozott személyek igényeire is), passzív vagy aktív biztonsági eszközök, az utasok és az utazószemélyzet egészségét biztosító eszközök.

2.8. Karbantartás

A vasúti rendszer átjárhatóságát biztosító és a szükséges teljesítményt garantáló kötelező javításokat és megelőző karbantartásokat biztosító eljárások, a kapcsolódó berendezések, karbantartási logisztikai központok és tartalékok.”

II. MELLÉKLET

„V. MELLÉKLET

ALRENDSZEREK HITELESÍTÉSI NYILATKOZATA**1. Az alrendszerekre vonatkozó EK-hitelesítési nyilatkozatok**

Az EK-hitelesítési nyilatkozatot és a kísérő dokumentumokat keltezéssel kell ellátni, és alá kell írni.

A nyilatkozatnak az alrendszerek EK-hitelesítési eljárásából származó, a VI. melléklet 2. szakaszában meghatározott információkon kell alapulniuk. Azt ugyanazon a nyelven kell írni, mint a műszaki dokumentációt, és a következőket kell tartalmaznia:

- az irányelvre történő hivatkozások,
- az ajánlatkérő vagy a gyártó, vagy az Európai Unió területén letelepedett meghatalmazott képviselőjének neve és címe (meg kell adni kereskedelmi nevét és teljes címét, meghatalmazott képviselő esetében pedig az ajánlatkérő vagy a gyártó kereskedelmi nevét is),
- az alrendszer rövid leírása,
- a 18. cikkben említett EK-hitelesítést végző bejelentett szervezet neve és címe,
- hivatkozás a műszaki dokumentációban található dokumentumokra,
- minden vonatkozó átmeneti vagy végleges rendelkezés, amelynek az alrendszer köteles megfelelni és különösen, adott esetben, valamennyi üzemeltetési korlátozás és feltétel,
- ha időszakos érvényű: az EK-nyilatkozat érvényességének ideje,
- az aláíró személyazonossága.

Amennyiben a VI. melléklet hivatkozik a közbenső EK-hitelesítési nyilatkozatra (ISV), e szakasz rendelkezései a nyilatkozatra is vonatkoznak.

2. Az alrendszerekre vonatkozó hitelesítési nyilatkozatok nemzeti szabályok esetén

Amennyiben a VI. melléklet hivatkozik az alrendszerekre vonatkozó hitelesítési nyilatkozatokra nemzeti szabályok esetén, az 1. szakasz rendelkezései értelemszerűen a nyilatkozatra is vonatkoznak.”

III. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

ALRENDSZEREK EK-HITELESÍTÉSI ELJÁRÁSA

1. ÁLTALÁNOS ELVEK

Egy alrendszer hitelesítési eljárása annak ellenőrzését és tanúsítását jelenti, hogy az alrendszer:

- tervezése, kivitelezése és beszerelése olyan módon történik, amely biztosítja a rá vonatkozó alapvető követelményeknek való megfelelést, valamint
- üzembe helyezését engedélyezték.

2. EK-HITELESÍTÉSI ELJÁRÁS

2.1. **Bevezetés**

Az EK-hitelesítési eljárás során a bejelentett szervezet ellenőrzi és tanúsítja, hogy az alrendszer:

- teljesít minden vonatkozó ÁME-t,
- megfelel a Szerződésből eredő egyéb rendeleteknek.

2.2. **Az alrendszer részei és szakaszok**2.2.1. *Közbenső hitelesítési nyilatkozat (ISV)*

Amennyiben az ÁME-ben így van meghatározva, vagy adott esetben a kérelmező kérésére az alrendszert bizonyos részekre lehet felosztani, illetve az ellenőrzést a hitelesítési eljárás bizonyos szakaszaiban lehet végrehajtani.

A közbenső hitelesítési nyilatkozat (ISV) kiadására irányuló eljárása során a bejelentett szervezet ellenőrzi és tanúsítja az alrendszer bizonyos részeit vagy a hitelesítési eljárás bizonyos szakaszait.

Minden ISV egy közbenső EK-hitelesítési tanúsítványnak a kérelmező általi választott bejelentett szervezet általi kiadásához vezet, és a kérelmező adott esetben közbenső EK-nyilatkozatot is készíthet. Az ISV-tanúsítványnak és az ISV-nyilatkozatnak hivatkozniuk kell arra az ÁME-re, amely alapján a megfelelőséget értékelték.

2.2.2. *Az alrendszer részei*

A kérelmező minden részre vonatkozóan kérhet ISV-t. Az egyes részeket az egyes szakaszok során kell ellenőrizni a 2.2.3. szakaszban leírtak szerint.

2.2.3. *A hitelesítési eljárás szakaszai*

Az alrendszeren vagy az alrendszer bizonyos részein a következő szakaszok mindegyikében ellenőrzést kell végrehajtani:

- általános tervezés,
- előállítás: az alrendszer kiépítése, ezen belül különösen az építőmérnöki tevékenységek, a gyártás, a rendszeremlek összeszerelése és az általános beállítások,
- végső ellenőrzés.

A tervezési szakaszban (a típusvizsgálatokat is ideértve) és az előállítási szakaszban a kérelmező ISV-t kérhet.

2.3. **Ellenőrzési tanúsítvány**

2.3.1. Az EK-hitelesítésért felelős bejelentett szervezet értékeli az alrendszer konstrukcióját, előállítását és végső ellenőrzését, valamint kiállítja a kérelmező számára az EK-ellenőrzési tanúsítványt, majd a kérelmező állítja ki az EK-hitelesítési nyilatkozatot. Az EK-ellenőrzési tanúsítványnak hivatkozniuk kell arra az ÁME-re, amely alapján a megfelelőséget értékelték.

Amennyiben nem vizsgálták egy alrendszer minden vonatkozó ÁME-nek való megfelelést (pl. eltérés, ÁME-k korszerűsítés vagy felújítás céljából történő részletes alkalmazása, ÁME-ban meghatározott különleges eset vagy átmeneti időszak esetében), az EK-tanúsítványnak pontos hivatkozást kell tartalmaznia azon ÁME-kre vagy részekre, amelyekkel szemben a megfelelést a bejelentett szervezet nem vizsgálta az EK-hitelesítési eljárás során.

2.3.2. Amennyiben közbenső EK-hitelesítési tanúsítványt állítottak ki, az alrendszer EK-hitelesítéséért felelős bejelentett szervezet figyelembe veszi ezeket a közbenső EK-hitelesítési tanúsítványokat, és az EK-ellenőrzési tanúsítvány kiadása előtt:

- ellenőrzi, hogy a közbenső EK-hitelesítési tanúsítványok pontosan kiterjednek-e az ÁME-követelményekre,
- ellenőrzi a közbenső EK-hitelesítési tanúsítványok által nem lefedett területeket, valamint
- ellenőrzi a teljes alrendszer végső ellenőrzését.

2.4. Műszaki dokumentáció

Az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentációnak a következőket kell tartalmaznia:

- a tervezéshez kapcsolódó műszaki jellemzők, beleértve az érintett alrendszerre vonatkozó, a kivitelezéssel megegyező általános és részletes tervrajzok, elektromos kapcsolási rajzok és a hidraulikus rendszer rajzai, vezérlőáramkörti ábrák, adatfeldolgozó és automatikus rendszerek leírása, üzemeltetési és karbantartási dokumentáció stb.,
- az alrendszerbe beépített kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek listája, az 5. cikk (3) bekezdésének d) pontjában foglalt hivatkozás szerint,
- az EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozatok példánya, amelyekkel a fent említett rendszerelemeket az irányelv 13. cikke értelmében el kell látni, csatolva hozzá, adott esetben, a vonatkozó számítási feljegyzéseket és a közös műszaki előírások alapján a bejelentett szervezetek által elvégzett próbákról és vizsgálatokról felvett jegyzőkönyveket,
- ha rendelkezésre áll, a közbenső EK-tanúsítványok és – adott esetben – az EK-ellenőrzési tanúsítványt kísérő alrendszer megfelelőségére vonatkozó közbenső EK-nyilatkozat(ok), ideértve az érvényességüket illetően a bejelentett szervezet által végzett ellenőrzés eredményét is,
- az EK-hitelesítésért felelős bejelentett szervezet által ellenjegyzett, a megfelelő számítási feljegyzésekkel kísért EK-ellenőrzési tanúsítvány, amely igazolja, hogy az alrendszer megfelel a vonatkozó ÁME-k előírásainak, és tartalmazza az esetleges, a tevékenységek végrehajtása során észrevételezett és vissza nem vont fenntartásokat; az EK-ellenőrzési tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanezen szervezet által a 2.5.3. és 2.5.4. szakaszban meghatározottak szerint a szervezet saját feladatkörében elkészített ellenőrzési, illetve vizsgálati jelentést,
- a Szerződésből eredő egyéb jogszabályokkal összhangban kiadott EK-tanúsítványok,
- amennyiben a 352/2009/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ szerinti biztonságos integrációt írnak elő, a kérelmezőnek a műszaki dokumentációban csatolnia kell a 2004/49/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében említett, a kockázattértékelésre vonatkozó közös biztonsági módszerekről szóló vizsgálati jelentést.

2.5. Ellenőrzés

- 2.5.1. Az EK-ellenőrzés célja annak biztosítása, hogy az alrendszer előállítása során a műszaki dokumentációból származó kötelezettségeket betartsák.
- 2.5.2. A gyártás ellenőrzéséért felelős bejelentett szervezetnek állandó hozzáférést kell biztosítani minden építési területhez, gyártóüzemhez, raktárterülethez, az esetleges előgyártási műhelyekhez, kísérleti berendezésekhez, illetve általánosságban minden olyan helyiséghez, amely esetében ezt szükségesnek ítéli meg feladatának végrehajtásához. A kérelmező köteles benyújtani a bejelentett szervezetnek az összes, ezt a célt szolgáló dokumentumot, elsősorban az alrendszerre vonatkozó műszaki dokumentációt és kivitelezési terveket.
- 2.5.3. A vonatkozó ÁME-knek való megfelelés érdekében a megvalósítás ellenőrzéséért felelős bejelentett szervezet időszaki felülvizsgálatot köteles végezni. Köteles felülvizsgálati beszámolót benyújtani a kivitelezésért felelős személyek felé. A szervezetnek az építési műveletek bizonyos szakaszainál jelen kell lennie.
- 2.5.4. Ezenkívül a bejelentett szervezet előzetes bejelentés nélkül is felkeresheti a munkaterületet vagy a gyártóüzemet. Az ilyen látogatások idején a bejelentett szervezet teljes vagy részleges felülvizsgálatot végezhet. A kivitelezés felelősei felé vizsgálati jelentést, illetve az esettől függően felülvizsgálati beszámolót kell benyújtania.

⁽¹⁾ HL L 108., 2009.4.22., 4. o.

2.5.5. A IV. melléklet 2. szakaszában említett felhasználásra vonatkozó EK-alkalmazhatósági nyilatkozat kiadása érdekében a bejelentett szervezetnek nyomon kell tudnia követni azokat az alrendszeréket, amelyekre kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemet szereltek fel az alrendszernek a tervezett vasúti környezetben történő használatra való alkalmasságának a megvizsgálására, ha a megfelelő ÁME így rendelkezik.

2.6. Adatok beküldése

Az illetékes bejelentett szervezet által kiadott közbenső EK-tanúsítványok – amennyiben léteznek ilyenek – alátámasztása, vagy az alrendszer EK-hitelesítéséért felelős bejelentett szervezet által kiadott ellenőrzési tanúsítvány alátámasztása céljából, a kérelmezőnek a 2.4. szakaszban említett teljes dokumentációt be kell nyújtania. A dokumentációt csatolni kell az EK-hitelesítési nyilatkozathoz, amelyet a kérelmező ahhoz az illetékes hatósághoz nyújt be, amelyhez a forgalomba helyezés engedélyezésére vonatkozó kérelmet is benyújtja.

A dokumentációból egy példányt a kérelmező köteles megtartani az alrendszer teljes élettartama alatt. Kérésre bármely más tagállamnak el kell küldeni a dokumentációt.

2.7. Közzététel

Minden bejelentett szervezet köteles rendszeresen közzétenni a vonatkozó információkat a következőkről:

- beérkezett EK-hitelesítés és ISV iránti kérelmek,
- a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekre vonatkozó megfelelőségi vagy használatra való alkalmassági értékelés iránti kérelmek,
- kiadott vagy elutasított közbenső EK-hitelesítési tanúsítványok,
- kiadott vagy elutasított megfelelőségi vagy használatra való alkalmassági EK-tanúsítványok,
- kiadott vagy elutasított EK-hitelesítési tanúsítványok.

2.8. Nyelv

Az EK-hitelesítési eljárásokkal kapcsolatos dokumentációkat és a levelezést annak a tagállamnak a hivatalos, az EU hivatalos nyelvei között szereplő nyelven kell elkészíteni, illetve folytatni, amelyben a kérelmező letelepedett, vagy az Uniónak a kérelmező elfogadott valamelyik hivatalos nyelven.

3. HITELESÍTÉSI ELJÁRÁS A NEMZETI SZABÁLYOK ESETÉN

3.1. Bevezetés

A nemzeti szabályok esetén alkalmazott hitelesítési eljárás során a 17. cikk (3) bekezdése szerint kijelölt szervezet (a bejelentett szervezet) ellenőrzi és tanúsítja, hogy az alrendszer megfelel a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban bejelentett nemzeti szabályoknak.

3.2. Ellenőrzési tanúsítvány

A nemzeti szabályok esetén követendő hitelesítési eljárás lefolytatásért felelős kijelölt szervezet állítja ki a kérelmező számára az EK-ellenőrzési tanúsítványt.

A tanúsítvány pontos hivatkozást tartalmaz azon nemzeti szabályokra, amelyek megfelelését a bejelentett szervezet az EK-hitelesítési eljárás során vizsgálta, beleértve azokat is, amelyek eltérés, ÁME alóli mentesség, illetve korszerűsítés vagy felújítás hatálya alatt álló részekre vonatkoznak.

Amennyiben a nemzeti szabályok egy járművet alkotó alrendszerekre vonatkoznak, a kijelölt szervezet két részre osztja fel a tanúsítványt: az egyik rész a jármű és a kapcsolódó hálózat közötti műszaki összeegyeztethetőséghez szigorúan kapcsolódó nemzeti szabályokra való hivatkozásokat tartalmazza, a másik pedig az összes többi nemzeti szabályt.

3.3. Műszaki dokumentáció

A nemzeti szabályok esetén követendő hitelesítési eljárás tanúsítványát kísérő műszaki dokumentációnak a 2.4. szakaszban említett műszaki dokumentáció részét kell képeznie, és tartalmaznia kell az alrendszer nemzeti szabályoknak való megfelelésének értékelésére vonatkozó műszaki adatokat.”

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2010. március 24.)

az Olaszország által a WAM SpA-nak nyújtott C 4/03 (ex NN 102/02) számú állami támogatásról

(az értesítés a C(2010) 1711. cor számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/134/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Bizottság határozatára, amelyben a Bizottság a C 4/03 (ex NN 102/02) támogatás tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról határozott ⁽²⁾,

miután az érdekelt feleket felkérték az észrevételeik benyújtására a fent említett rendelkezések alapján, és tekintettel az észrevételeikre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

A Bizottság előtt folyó eljárás

- (1) A Bizottsághoz egy 1999. július 26-án kelt levélben panasz érkezett a WAM Engineeringgel szemben. A panaszt egy versenytárs emelte, állítása szerint a WAM jogszerűtlen olasz állami támogatásban részesült.
- (2) Az 1999. augusztus 5-i és az 1999. szeptember 10-i levélben információnyújtás iránti kérelmet küldtek az olasz hatóságoknak. 1999. szeptember 2-i levélben a panaszos további tájékoztatást nyújtott. 1999. december 13-án kelt levélben a Bizottság a panaszosnak továbbította az olasz hatóságok 1999. október 11-i levélben benyújtott válaszát, és bejelentette, hogy hivatalos vizsgálatot kíván lefolytatni.

(3) Ezzel egy időben felmérés készült az EU-n kívülre irányuló közvetlen külföldi befektetések nemzeti támogatási programjairól, amelynek eredményeképpen a kérdésről egy bizottsági közlemény terveztek kiadni.

(4) A Bizottság 2001. december 18-án kelt levelében további információkat kért Olaszországtól, miután a panaszos megismételte kérelmét (2000. március 31-i és 2000. október 11-i levélben két emlékeztetőt küldött a Bizottság részére) és mivel az EU-n kívülre irányuló közvetlen külföldi befektetésekről szóló felmérést a Bizottság elhalasztotta.

(5) A 2002. február 20-i és 2002. március 27-i levelekben nyújtott információk fényében a 2002. április 12-i levélben további kérdéseket tettek fel az olasz hatóságoknak.

(6) Az olasz hatóságok 2002. május 21-i levelükben válaszoltak. A Bizottság 2002. június 5-én kelt levelében tájékoztatta az olasz hatóságokat, hogy a benyújtott információkat hiányosnak véli, és a hiányzó információ pótlását, valamint további magyarázatokat kért a kézhezvételtől számított húsz munkanapon belül.

(7) Mivel az olasz hatóságok nem nyújtottak választ, annak ellenére, hogy 2002. június 25-i levelükben az előírt határidő 2002. július 31-ig való meghosszabbítását kérték, 2002. szeptember 26-án a Bizottság az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ (a továbbiakban: a 659/1999/EK rendelet) 10. cikkének (3) bekezdése alapján információnyújtási rendelkezést fogadott el. Időközben az ügyet áthelyezték a nem bejelentett támogatások nyilvántartásába és az NN 102/2002 számot rendelték hozzá.

(8) A panaszost a 2002. június 26-i és a 2002. október 4-i levélben tájékoztatták az ügyben elért eredményekről, míg ő a 2002. október 31-i levélben kért tájékoztatást a rendelkezés kimeneteléről.

⁽¹⁾ 2009. december 1-jei hatállyal az EK-Szerződés 87. és 88. cikke az EUMSZ 107., illetve 108. cikkére változott. A két-két rendelkezés tartalmilag azonos. E határozat alkalmazásában az EUMSZ 107. és 108. cikkére vonatkozó hivatkozásokat adott esetben az EK-Szerződés 87., illetve 88. cikkére utaló hivatkozásként, illetve az Elsőfokú Bíróságra vonatkozó utalásokat a Törvényszékre utaló hivatkozásként kell érteni.

⁽²⁾ C(2003) 35 végleges (HL C 142., 2003.6.18., 2. o.).

⁽³⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

- (9) 2002. október 16-i levelükben az olasz hatóságok benyújtották a kért adatokat, amelyekhez 2002. október 24-i levelükben kiegészítő elemeket csatoltak.
- (10) A Bizottság 2003. január 24-i levelében tájékoztatta Olaszországot, hogy a kérdéses támogatás tekintetében az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében – jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében – meghatározott eljárás megindításáról határozott (4).
- (11) A 2003. január 29-i levélben a panaszost tájékoztatták az eljárás megindításáról.
- (12) Mivel a fent említett levelet ekkor még nem kapta meg, a panaszos 2003. február 10-i levelében emlékeztetőt küldött a Bizottságnak.
- (13) Az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az olasz hatóságok számára történő megküldését követően a WAM SpA haladéktalanul levelet küldött a Bizottságnak (2003. február 10-i levél).
- (14) 2003. február 27-i levelében Olaszország kérte a bizalmas adatokkal kapcsolatos észrevételek átadására vonatkozóan a Bizottság határozatában megállapított 15 napos határidő meghosszabbítását 2003. március 7-ig.
- (15) 2003. március 10-i levelében Olaszország kérte a Bizottságot, hogy a határozatot egyáltalán ne tegye közzé, mivel a kedvezményezett hajlandó a támogatás visszafizetésére, amit a WAM SpA saját maga is bejelentett a Bizottságnak közvetlenül benyújtott 2003. március 13-i levelében.
- (16) A Bizottság 2003. március 18-i levelében rámutatott, hogy a közzététel elkerülése érdekében az ügyet lezáró végső határozatra van szükség, amelynek az a feltétele, hogy a két támogatás és a Bizottság által elfogadott módon kiszámított kamatok tényleges visszafizetését igazoló dokumentumot benyújtsák.
- (17) Mivel az olasz kormány által a 2003. május 13-i levélben javasolt összeg jelentősen kevesebb volt a támogatás Bizottság által kiszámított támogatástartalmának első becslésénél, amelynek alapját az eljárás megindításakor rendelkezésre álló elemek képezték, a Bizottság 2003. május 22-i levelében tájékoztatta Olaszországot, hogy a javasolt visszafizetendő összeg az előírt feltételeknek nem felel meg, és a közzététel rövid időn belül meg fog történni.
- (18) 2003. június 13-i levelében a panaszos tájékoztatást kért a határozat közzétételéről. A Bizottság 2003. június 18-i levelében válaszolt, és e-mail útján ugyanazon a napon további értesítést küldött a panaszosnak, hogy haladéktalanul tudassa vele, a közzététel éppen megtörtént.
- (19) 2003. július 1-jei levelében – és ezt megelőzően egy ugyanazon napi faxban – a WAM SpA a teljes dossziéhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a Bizottság 2003. július 14-i levelében elutasított.
- (20) 2003. június 20-i levelében a WAM SpA közvetlenül reagált a Bizottság Olaszországnak címzett értesítésére, miszerint a határozat közzététele megtörtént. A Bizottság 2003. július 11-i levelében válaszolt.
- (21) 2003. június 27-i levelében, a panaszos az elszenvedett veszteségeire való tekintettel kifejezte azon szándékát, hogy kártérítési igényt nyújtson be a WAM SpA-val szemben, amennyiben a Bizottság végső határozata elutasító lenne, és tájékoztatást kért a követendő eljárásról.
- (22) 2003. július 4-i levelében a Morton Machine Company Limited bejelentette, hogy a fentiekre viszonzásképpen kártérítési igénnyel fellépő WAM SpA beidézett egy olasz bíróság elé, valamint megkérdezte a Bizottságtól, hogy van-e lehetőség az idézés visszavonását kieszközölni.
- (23) 2003. július 10-i levelében a Bizottság válaszolt a Morton Machines Company mindkét fent említett levelére.
- (24) A 2003. július 16-i levélben az érdekelt harmadik felek ismertették észrevételeiket, és azok bizalmas módon történő kezelését kérték.
- (25) 2003. július 23-án a Bizottság szervezeti egységei ülést tartottak az olasz hatóságok részvételével. Az ülést megelőzően az olasz kormány 2003. július 22-i levelében szolgált információkkal, amelyet a 2003. július 25-én történő kézhezvételkor vettek nyilvántartásba. A Miniszterelnöki Hivatal („Presidenza del Consiglio dei Ministri; Dipartimento per il coordinamento delle politiche comunitarie”) további tájékoztatást nyújtott közvetlenül a Bizottságnak továbbított 2003. augusztus 8-i levelében.
- (26) 2003. augusztus 21-i levelében a Morton Machine Company Limited érdeklődött, hogy a végső határozat elfogadásra került-e már és kérte, hogy annak közzétételéről tájékoztassák. A Bizottság 2003. augusztus 28-i levelében válaszolt.
- (27) Olaszország 2003. szeptember 19-i levelében benyújtotta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatos észrevételeit a Bizottságnak.
- (28) Olaszország 2003. november 3-i levelében benyújtotta a harmadik felek által tett észrevételekre vonatkozó megjegyzéseit.
- (29) A WAM SpA által benyújtott 2003. július 30-i kártérítési igényt követően a Főtitkárság 2003. szeptember 16-i levelében megerősítette a dokumentumokhoz kért hozzáférés elutasítását.
- (30) A 2003. szeptember 19-i válaszból hiányzó információkat Olaszország a 2004. január 14-i levelében benyújtotta.

(4) Lásd a 2. lábjegyzetet.

- (31) A Bizottság 2004. május 19-én határozatot fogadott el a 659/1999/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és a 7. cikkének (5) bekezdése értelmében ⁽⁵⁾.

Az Elsőfokú Bíróság és az Európai Bíróság előtt folyó eljárás

- (32) A WAM SpA, valamint Olaszország is fellebbezést nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz a Bizottság 2004. május 19-i határozata ellen. Az Elsőfokú Bíróság, miután úgy döntött, hogy a két ügyet egyesíti, 2006. szeptember 6-án meghozta ítéletét, és az ügy körülményeire való tekintettel ⁽⁶⁾ hatályon kívül helyezte a Bizottság határozatát azon az alapon, hogy a Bizottság nem támasztotta alá elegendő bizonyítékkal, hogy a támogatás érinthette az uniós piacon zajló kereskedelmet, illetve versenyt.
- (33) A Bizottság fellebbezést nyújtott be az Elsőfokú Bíróság ítélete ellen. 2009. április 30-án a Bíróság elutasította a Bizottság fellebbezését ⁽⁷⁾.

II. A TÁMOGATÁS LEÍRÁSA

- (34) A WAM SpA az olasz jog szerinti társaság, amelynek központi irodája Cavezzoban, Olaszországban található. A vonatkozó 1995 és 2000 közötti időszak alatt vályús szállítócsigák és csigás adagolók, porgyűjtők és szelepek ipari üzemek számára történő termelése és forgalmazása területén fejtette ki tevékenységét. Ezen a piacon számos uniós gyártó van jelen. A WAM SpA különösen a porgyűjtők piacán találta magát szembe számos olyan nagy versenytárral, amelyek fejlett technológiával és jól kiépült kereskedelmi hálózattal rendelkeztek ⁽⁸⁾.
- (35) Ami a WAM SpA olasz piacon való jelenlétét illeti, a cement szállítására szolgáló szállító csigák piacán a vállalat piaci részesedése 1991-ben 60 % volt, 2000-ben 50 %, és 2003-ban 55 %. A porgyűjtők piacán a vállalat piaci részesedése 1991-ben 40 % volt, amely 2000-ben 50 %-ra, majd 2003-ban 60 %-ra nőtt ⁽⁹⁾.
- (36) 1997-től kezdve a WAM SpA más uniós piacokon is terjeszkedett, különösen Nyugat-Németországban és Franciaországban. 2000-ben a cement szállítására szolgáló szállító csigák nyugat-németországi és franciaországi piacán a vállalat piaci részesedése 70 %, és az Egyesült Királyságban 60 % volt, míg ugyanezen piacrészesedési

adatok a porgyűjtők esetében Franciaországban 50 %, Németországban 20 % és az Egyesült Királyságban 10 % volt ⁽¹⁰⁾.

- (37) 1994-ben leányvállalatot hoztak létre Japánban, a WAM Japan-t. Ez két olyan termék – nevezetesen a porgyűjtők és szelepek – forgalmazására összpontosított, amelyeket Olaszországban gyártottak, és amelyeknek a szállítási költségei viszonylag alacsonyak voltak. 1995-ben létrehoztak egy kínai leányvállalatot is, amelyet eleinte egy helyi partnerrel alapított közös-vállalat, majd 1998-tól a WAM SpA 100 %-os tulajdonában lévő egyik leányvállalat működtetett ⁽¹¹⁾.
- (38) A kérdéses időszakban a WAM SpA 84 %-os tulajdonrészrel rendelkezett a „WAM Engineering Ltd” angol jog szerinti társaságban, amelynek a központi irodája az egyesült királyságbeli Tewkesburyben volt. Az érintett piac-szegmens, amelyben a WAM Engineering Ltd. kifejtette a tevékenységét az elsősorban az élelmiszer-, vegy-, gyógyszer- és környezetvédelmi ipar terén használt ipari keverőgépek tervezése, gyártása és értékesítése volt.
- (39) A panaszos a WAM Engineering Ltd. egyesült királyságbeli árpolitikájára hivatkozva azt állította, hogy az olasz állami finanszírozásnak, különösen a 394/81. sz. törvény alapján történő támogatásnak köszönhetően a WAM ugyanazokat a termékeket (ipari keverőberendezések), mint amiket ő is gyártott és kereskedelmi forgalomba hozott, tudta körülbelül egyharmad áron kínálni – olyan áron, amelyen állítása szerint a gép gyártásához szükséges nyersanyagot éppen, hogy meg lehet venni.
- (40) A panaszos szerint a WAM Engineering Ltd. a nem EU-s országok piacára történő belépés költségeinek finanszírozására pénzügyi támogatásban részesült az 1981. évi 394. sz. törvény alapján. A 394/81. sz. törvény állítólag kifejezetten azon olasz társaságokat támogatja, amelyek külföldön kívánnak leányvállalatot – például képviselői irodákat, üzleteket és raktárakat – létrehozni.
- (41) Az olasz hatóságok megerősítették, hogy 1995-ben kedvezményes exporthitel formájában támogatást nyújtottak a WAM számára 2 281 450 000 ITL (kb. 1,18 millió EUR) összegben, japán, dél-koreai és tajvani projektek végrehajtására. Az olasz hatóságok szerint a kedvezményezettnek ténylegesen 1 358 505 421 ITL (kb. 0,7 millió EUR) összeget nyújtottak, mivel a Koreában és Tajvanon kialakult gazdasági válság következtében a tervezett projekteket ezen országokban nem valósították meg.
- (42) A kedvezményes kölcsön a támogatható költségek 85 %-át fedezte. A kamattámogatás a referencia-kamatláb 60 %-át érthette el. A kölcsönt 5 éven belül kellett visszafizetni, lineáris alapon, egyenlő féléves részletekben, a kamat a fennmaradó összeg után fizetendő. Kétéves türelmi időt irányoztak elő.

⁽⁵⁾ HL L 63., 2006.3.4., 11. o.,

⁽⁶⁾ T-304/04. és T-316/04. sz., *Olaszország és Wam kontra Bizottság* egyesített ügyek (EBHT 2006., II-64. o.).

⁽⁷⁾ A Bíróságnak a C-494/06 P sz. *Bizottság kontra Olasz Köztársaság és WAM SpA* ügyben 2009. április 30-án hozott ítélete, még nem tették közzé.

⁽⁸⁾ Mint pl. Dce and R-Master (Egyesült Királyság), Infa-Stauband Ate (Németország) és Fda (Franciaország). Lásd friss adatok, Gazdasági kutatóközpont (University of Modena Politikai Gazdaságtan Tanszéke és Reggio Emilia), 'The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968 – 2003)', 2009. február.

⁽⁹⁾ Friss adat, Gazdasági kutatóközpont (University of Modena Politikai Gazdaságtan Tanszéke és Reggio Emilia), 'The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968 – 2003)', 2009. február.

⁽¹⁰⁾ Lásd a 9. lábjegyzetet.

⁽¹¹⁾ Lásd a 9. lábjegyzetet.

- (43) Az egyedi kölcsön kedvezményes kamatlábát (4,4 %) a 11 %-os piaci kamatlábhöz viszonyítva számolták ki. A fentiek fényében, illetve az eljárás megindításának idején rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnt, hogy a támogatás intenzitása eléri a 16,38 %-ot, amely 222,523 millió ITL (kb. 115 000 EUR) bruttó támogatási egyenértéket eredményezett volna.
- (44) E támogatás támogatható költségeit két csoportba osztották: az állandó külföldi szervezeti struktúrákkal, illetve az értékesítés-ösztönzéssel kapcsolatos költségekre. Az elismert költségek, millió ITL-ben kifejezve, a következők:

(millió ITL)	
TÁMOGATHATÓ KÖLTSÉGEK	NYÚJTOTT KÖLCSÖN
ÁLLANDÓ SZERVEZETI STRUKTÚRA	
Bérleti díj, biztosítás, szolgáltatások	122,56
Működési költségek (különösen a személyzet, a bútorok, az állandó szervezeti struktúrák berendezései)	556,94
Áruminta	38,23
Tanácsadói szolgáltatások	29,43
1. részösszeg	747,18
ÉRTÉKESÍTÉS-ÖSZTÖNZÉS	
Áruk raktározása	456,28
Piackutatás	40,95
Vásárok és kiállítások	12,19
Reklám	94,39
Üzleti utak	7,52
2. részösszeg	611,33
Összesen	1 358,51

- (45) Ezenkívül az olasz hatóságok 2002. május 21-i levelükben, a Bizottság tájékoztatás iránti kérelmére válaszolva kijelentették, hogy a WAM SpA számára 2000. november 9-én 1 940 579 808 ITL (kb. 1 millió EUR) összegben még egy kedvezményes kölcsönt nyújtottak, ugyanezen program keretében.
- (46) A Bizottság az eljárás megindításának időpontjában nem volt tudatában e további támogatással kapcsolatos bármilyen egyéb részletnek.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK JOGALAPJA

A WAM-nak 1995-ben nyújtott támogatás

- (47) Az olasz hatóságok 2002. május 21-i levelükben azzal érveltek, hogy a WAM SpA-nak 1995-ben, a 394/81. sz. törvény alapján nyújtott támogatás jelentősen a csekély összegű (*de minimis*) küszöbérték alatt maradt, és, hogy

ugyanazon kedvezményezett részére ugyanazon három éves időtartam alatt semmilyen más *de minimis* támogatást nem nyújtottak. Továbbá hangsúlyozták, hogy a támogatás semmilyen értelemben nem tekinthető az exportált mennyiségekkel közvetlen összefüggésben állónak.

- (48) A Bizottság rámutatott, hogy a WAM részére 1995-ben jóváhagyott egyedi támogatás esetében számításba vett támogatható költségek nagyobb részét, mint például az állandó külföldi szervezeti struktúrával kapcsolatos bérleti díjat, biztosítást és szolgáltatási kiadásokat, illetve (elsősorban a személyzetre, bútorokra és berendezésekre fordított) működési költségeket, az értékesítési hálózat kialakítására és működtetésére nyújtott támogatásnak lehetett volna minősíteni.
- (49) A Bizottság véleménye szerint az állandó külföldi képviseletekkel kapcsolatos tanácsadói költségeket, a reklám-, illetve üzleti utak költségeit hasonlóképpen az exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő folyó kiadásnak kellett volna minősíteni.
- (50) A hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság kijelentette, hogy a jogszerűtlen állami támogatás értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról szóló bizottsági közlemény⁽¹²⁾ utolsó bekezdése alapján, miután a határozat időpontjára az iránymutatás helyébe rendelet lépett, a Bizottság úgy véli, hogy a rendeletben meghatározott szabályok alkalmazandók, amennyiben azok kedvezőbbek, mint az iránymutatás szabályai. Ennek megfelelően a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság megállapította, hogy a *de minimis* támogatások tekintetében elviekben az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet⁽¹³⁾ (a továbbiakban: a 69/2001/EK rendelet) szabályai alkalmazandók.
- (51) A 69/2001/EK bizottsági rendelet – annak 1. cikkének a) bekezdése szerint – azonban nem alkalmazható exporttal kapcsolatos tevékenységek támogatására, vagyis az exportált mennyiséggel, valamint az értékesítési hálózat kialakításával és működtetésével, illetve más, az exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő folyó kiadásokkal közvetlenül kapcsolatos támogatásra.
- (52) A szóban forgó támogatás *de minimis* szabályoknak való megfelelésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában megállapította, hogy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról szóló 1992-es közösségi iránymutatás⁽¹⁴⁾ (a továbbiakban: a kkv-kra vonatkozó az 1992-es iránymutatás) nem zárja ki kifejezetten az exporttámogatást, hanem alacsonyabb, 50 000 ECU küszöbértéket állapít meg.

⁽¹²⁾ HL C 119., 2002.5.22., 22. o.

⁽¹³⁾ HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 213., 1992.8.19., 2. o.

- (53) A fentiek fényében a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában azon kétségének adott hangot, hogy a 394/81. sz. törvény alapján a WAM SpA-nak 1995-ben nyújtott támogatás megfelel-e bármilyen vonatkozó *de minimis* szabálynak.
- (54) Továbbá az előzetes vizsgálat alapján a Bizottságnak komoly kétségei voltak afelől, hogy a WAM SpA-nak nyújtott támogatás az EK-Szerződéssel (jelenleg EUMSZ) összeegyeztethetőnek tekinthető-e bármilyen rendelkezés alapján.

A WAM-nak 2000-ben nyújtott támogatás

- (55) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának időpontjában a Bizottságnak nem volt tudomása az olasz hatóságok meghatározása szerinti „WAM csoportnak” 2000-ben, a 394/81. sz. törvény alapján, ugyancsak kedvezményes kölcsön formájában nyújtott támogatás semmilyen konkrét jellemzőjéről, mint például a támogatás intenzitásáról vagy a támogatható költségekről, mivel az olasz hatóságok nem nyújtottak be erre vonatkozó információt.
- (56) Következésképpen az eljárásnak e szakaszában az egyedi támogatás alapos értékelése a Bizottságnak nem állt módjában, de arra vonatkozó kétségeit kifejezte, hogy az EK-Szerződés (jelenleg EUMSZ) rendelkezéseivel bármilyen vonatkozó szabály alapján összeegyeztethetőnek tekinthető-e, mivel ugyanazt a célt szolgálta, illetve ugyanazon jogalap alapján nyújtották, mint az 1995-ben nyújtott támogatást.
- (57) Az olasz hatóságok 2002. október 24-i levelükben arra is rámutattak, hogy közvetlenül soha nem nyújtottak támogatást a „WAM Engineeringnek”, és, hogy ilyen vállalkozás nincs is nyilvántartva az olasz cégjegyzékben. A Bizottság azonban emlékeztetett arra, hogy egyrészt a „WAM SpA” kezében van a „WAM Engineering Ltd.” részvényeinek 84 %-a, másrészt az olasz hatóságok 1999. október 11-i levelükben közölték, hogy a „WAM SpA” számára 1995-ben kedvezményes kölcsönt nyújtottak a 394/81 törvény alapján, illetve 2002. május 21-i levelükben ehhez hozzátették, hogy a „WAM csoport” számára 2000. november 9-én egy újabb kedvezményes kölcsönt nyújtottak ugyanazon program alapján.

IV. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (58) Az eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatos észrevételeket kaptak egy olyan, a kérdéses ügyben érdekelt harmadik féltől, aki a megnevezésének mellőzését kérte.
- (59) Ezek az észrevételek támogatták a Bizottságnak az érintett ágazatban a versenytársak számára azonos feltételek visszaállítására irányuló törekvéseit, és panaszt emeltek a WAM SpA piaci pozíciói következtében elvesző műszaki szakismeretek és munkahelyek miatt.

- (60) Az olasz hatóságok, miután a Bizottság 2003. szeptember 25-i levelében tudatta velük a harmadik felek észrevételeit, 2003. november 3-i levelükben rámutattak, hogy véleményük szerint ezek az észrevételek semmi újat nem tettek hozzá az eddigiekhez, mivel csupán megerősítenek néhány korábbi állítást, amelyek az ügy kapcsán már megfogalmazást nyertek – többek között a panaszos által is. Az olasz hatóságok mindenképpel kellőképpen bizonyítottak velük a fent említett észrevételekben szereplő állítások és a WAM SpA-nak a 394/81. sz. törvény alapján nyújtott támogatás közötti kapcsolat hiányát.

V. AZ OLASZ HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

- (61) Az 1995. évi támogatást illetően az olasz hatóságok bizonyítékkal szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a WAM SpA az első támogatás iránti kérelem benyújtásakor, csakúgy, mint a hitelnyújtás időpontjában, az 1994-es éves beszámolója alapján megfelelt a kkv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatás 2.2 pontjában leírt középvállalkozás fogalom meghatározásának azon az alapon, hogy 163 személyt foglalkoztatott, éves forgalma 16,8 millió EUR, illetve mérlegfőösszege 20,1 millió EUR volt, és két olyan vállalkozás tulajdonában állt, amelyek megfeleltek a kkv-k fogalom meghatározásának. Az olasz hatóságok azonban maguk is egyetértenek azzal, hogy a WAM 1998. óta már nem kkv, így tehát a második támogatás jóváhagyásának időpontjában (2000) sem volt az.
- (62) Az első támogatással kapcsolatban a Bizottságnak az eljárás megindításáig más lényeges új elemet a tudomására jutottakhoz képest nem tártak fel, kivéve azt a tényt, hogy a kölcsönt több részletben bocsátották a kedvezményezett részére, amelyek tekintetében a türelmi idő nulla és 2 év között mozoghatott. Úgy tűnik az eredeti szerződés nem írt elő a kamatláb felülvizsgálatával kapcsolatos rendelkezést. E támogatás teljes visszafizetését 2004 áprilisában be kellett volna fejezni.
- (63) Ami a 2000-ben nyújtott második kölcsönt illeti, az olasz hatóságok 2003. július 25-i levelükben tisztázták, hogy a hitel tényleges teljes összege 3 603 574 689 ITL (1 861 091,01 EUR) volt, az 1 940 579 808 ITL (kb. 1 millió EUR) helyett, amelyről a 2002. május 21-i levelükben előzőleg nyilatkoztak, illetve amely az eljárás megindítására vonatkozó határozatban említésre került, mivel ez utóbbi a kölcsönnek csak arról a részéről tett említést, amelyet a levél megírásának időpontjában kifizettek, függetlenül a teljes támogatási összegtől.
- (64) A támogatásnak valójában még két részletét fizették ki. Az utolsó kifizetésére 248 091,01 EUR összegben 2003. január 22-én került sor. E kölcsön nyújtásának feltételei ugyanazok, mint az 1995. évi kölcsöné, mivel mindkettőt ugyanúgy a 394/81. sz. törvény alapján hagyták jóvá. A szóban forgó, 2000. évi kölcsön teljes összegének odaítéléséről 2000. november 9-én határoztak és az erről szóló szerződést 2000. december 20-án írták alá.

- (65) A kérdéses támogatás esetében figyelembe vett támogatható költségek az alábbi jegyzékben szerepelnek, amelyet az olasz kormány 2003. július 22-i leveléhez mellékelve továbbított.

(ezer EUR)

TÁMOGATHATÓ KÖLTSÉGEK	NYÚJTOTT KÖLCSÖNÖK
ÁLLANDÓ SZERVEZETI STRUKTÚRA	
Helyiségek, járművek bérleti díja és felszerelése	331,27
Működési költségek (működtetés, áruk és személyzet)	973,50
Áruminta	0,87
Képzés	25,24
Tanácsadói szolgáltatások	30,29
1. részösszeg	1 361,17
ÉRTÉKESÍTÉS-ÖSZTÖNZÉS	
Áruk raktározása	353,39
Vásárok és kiállítások	6,37
Reklám	42,74
Üzleti utak	94,84
Vevők utazásai Olaszországba	2,59
2. részösszeg	499,92
Összesen	1 861,09

- (66) Továbbá a 2004. január 14-i levélhez csatolt dokumentumból következik, hogy a szóban forgó programot a WAM SpA-nak és annak 100 %-os tulajdonában lévő helyi vállalatnak, a „Wam Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd-nek” közösen kellett volna megvalósítania Kínában.
- (67) Támogatható költségnek a következőket tekintették: összesen 7 500 m² alapterületen helyiségek bérletét iroda, raktározás, bemutatóterem és technikai segítségnyújtásra szolgáló műhely céljából, 3 gépjármű megvásárlását, bérletét vagy lízingselét, személyzetet az anyavállalatnál és külföldön (nevezetesen 1 értékesítési vezetőt és 6 technikust).
- (68) Az egyedi kölcsön esetében alkalmazott kamatláb 2,32 %, azaz a támogatás nyújtásakor hatályos 5,8 %-os referencia-kamatláb 40 %-a. Úgy tűnik a szerződésben a kölcsön időtartama alatt a kamatláb változtatását ismét nem irányozták elő. A kölcsönt több részletben fizették ki a kedvezményezettnek, úgy, hogy a türelmi idő nulla és 2 év között mozgott.
- (69) A visszafizetést illetően, az olasz hatóságok által szolgáltatott adatokból az következik, hogy 2003. február 20-án

a két év türelmi idő letelt, amely során a kedvezményezett csak a neki már kifizetett kölcsön részleteinek kamatait fizette. 2003. augusztus 20-án megkezdődött az ötéves visszafizetési időszak, amely során a visszafizetés lineáris alapon, egyenlő féléves részletekben történik, és a kamat a fennmaradó összeg után fizetendő. A tervezett visszafizetésnek következképpen 2008. február 20-ig be kellett volna fejeződnie.

- (70) Továbbá a kamatlábnak a visszafizetési időtartam alatt történő módosítását illetően az olasz hatóságok azzal érveltek, hogy az ilyen csökkentést lehetővé tevő általános szabályok valóban léteznek az olasz jogi kereteken belül.
- (71) Emellett mindkét támogatás esetében az olasz hatóságok azt állították, hogy a kölcsönök nyújtása előtt kért kötelező bankgarancia költségét a támogatás összegéből le kell vonni.
- (72) A WAM SpA EU-n belüli és kívüli exportkontingenseire vonatkozóan a következő adatokat szolgáltatatták:

ÉV	EXPORT AZ EU-n BELÜL	EXPORT AZ EU-n KÍVÜL	ÖSSZES EXPORT
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Az olasz hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a fent felsorolt összes exportra vonatkozó adatok a WAM teljes éves forgalmának 52 %, illetve 57,5 %-át jelentették 1995-ben, illetve 1999-ben.
- (74) Végül az olasz hatóságok bár elismerik, hogy egyik vizsgált támogatásra sem vonatkozik a 69/2001/EK, illetve a 70/2001/EK bizottsági rendelet⁽¹⁵⁾, de azon az állásponton vannak, hogy az uniós vállalkozásoknak nyújtott ösztönzők, amelyeket az EU-n kívül végrehajtandó programok támogatására szánnak, nem tartoznak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének (jelenleg az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése) hatálya alá.

VI. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

A támogatás megléte az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében

- (75) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint „a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy

⁽¹⁵⁾ HL L 10., 2001.1.13., 13. o.

állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”

- (76) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdéséből következően ahhoz, hogy egy támogatás állami támogatásnak minősüljön, négy feltételnek kell teljesülnie. Először is a beavatkozásnak az állam által, állami forrásból kell történnie. Másodszor a beavatkozásnak szelektív előnyt kell biztosítania a kedvezményezett számára. Harmadszor alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, és negyedszer torzítania kell a versenyt, illetve fenyegetnie kell a verseny torzításával.

Állami források és az államnak való betudhatóság

- (77) Az állami támogatás fogalma felöleli valamennyi állami eszközből finanszírozott, közvetlenül vagy közvetetten nyújtott előnyt, amelyet maga az állam, vagy az állam megbízásából egy köztes szerv nyújt. A Bíróság ítélkezési gyakorlata egyértelműen kimondja, hogy nincs különbség a közvetlenül az állam által nyújtott, illetve az állam által erre a célra létrehozott köz- illetve magántestület által nyújtott támogatások között. ⁽¹⁶⁾

- (78) A vizsgált támogatási intézkedéseket az 1995. évi kölcsönhöz a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján felállított bizottság ⁽¹⁷⁾, míg a 2000. évi kölcsönhöz a „Comitato Agevolazioni” ⁽¹⁸⁾ hajtotta végre.

⁽¹⁶⁾ Lásd a 78/76. sz. *Steinike & Weilig* ügyben hozott ítélet (EBHT 1977., 595. o.) 21. pontját; a 290/83. sz. *Bizottság kontra Franciaország* ügyben hozott ítélet (EBHT 1985., 439. o.) 14. pontját; a 67/85 68/85. és a 70/85. sz. *Van der Kooy és társai* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1988., 219. o.) 35. pontját; valamint a C-305/89. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1991., I-1603. o.) 13. pontját.

⁽¹⁷⁾ A vállalatok külföldi piacokra való belépését segítő támogatott hitelek nyújtásához a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján létrehozottak egy alapot a Mediocredito Centrale banknál. Az alapot egy bizottság irányítja, amely azt hivatott biztosítani, hogy a támogatás kifizetése a törvénynek megfelelően történjen. A bizottságot a kereskedelmi miniszter a pénzügyminiszter és az ipari miniszter együtt jelöli ki rendeleti úton. A Külkereskedelmi Minisztériumban létrehozott bizottság tagjai a következők: a) a kereskedelmi miniszter, vagy az elnöki jogkörrel felhatalmazott miniszter; b) egy fősztályvezető a következő minisztériumok mindegyikéből: Pénzügyminisztérium, az Ipari, Kereskedelmi és Kézművesipari Minisztérium, a Kereskedelmi Minisztérium, illetve a megfelelő miniszterek által kinevezett hasonlóan képzett helyettesek; c) a Mediocredito Centrale főigazgatója, vagy távollétében az általa kijelölt helyettese; d) az Országos Külkereskedelmi Intézet (Istituto nazionale per il commercio estero) főigazgatója, vagy távollétében az általa kijelölt helyettese.

⁽¹⁸⁾ Az 1998. március 31-i 143. sz., törvényerejű rendelet és különösen annak 25. cikkének (1) bekezdése értelmében, az 1999. január 19-i miniszteri rendelet 1. cikke előírja a bizottság összetételét, amely a következőket foglalja magában: két képviselőt a Kereskedelmi Minisztériumból, egy képviselőt a Pénzügyi, Költségvetési és Gazdaságtervezési Minisztériumból, egy képviselőt a Külügyminisztériumtól, az Ipari, Kereskedelmi és Kézművesipari minisztert, egy képviselőt, a tartományok, és autonóm területek elnöki értekezlete nevez ki, valamint az Olasz Bankszövetség egyik képviselőjét.

- (79) A Mediocredito Centrale SpA ⁽¹⁹⁾ 1995-ben finanszírozási szerződést kötött a WAM SpA-val a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján felállított bizottság határozatának végrehajtása érdekében. A „Comitato Agevolazioni” határozatának végrehajtása érdekében a SIMESIT SpA ⁽²⁰⁾ kötött finanszírozási szerződést a WAM SpA-val.

- (80) Ebben az esetben az állam helyett eljáró testületek állami forrásból nyújtották a támogatást gazdasági tevékenységek elősegítésére az állam által meghatározott iránymutatások szerint és ezért – a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban – az államnak tulajdonítható. ⁽²¹⁾

Vállalkozás számára nyújtott szelektív előny

- (81) A kedvezményes feltételek mellett nyújtott hitelek javítják a támogatás kedvezményezettjének pénzügyi helyzetét, mivel elengednek bizonyos költségeket a számára, amelyeket egyébként viselnie kellene, amennyiben egy piacra való belépést elősegítő programot állami beavatkozás nélkül kívánna létrehozni. Ezért a vizsgált állami támogatási intézkedés szelektív előnyt biztosít a WAM SpA számára az uniós versenytársaival szemben.

- (82) Minthogy a vályús szállítócsigák és csigás adagolók, porgyűjtők és szelepek ipari üzemek számára történő termelése és forgalmazása területén fejti ki tevékenységét, a WAM SpA kétségtelenül gazdasági tevékenységet folytat az adott piacon, amely az uniós jog alapján megfelel a vállalkozás fogalom meghatározásának ⁽²²⁾.

- (83) Összefoglalva, a WAM SpA-nak nyújtott támogatás ezért vállalkozás számára szelektív előnyt biztosító támogatásnak minősül.

A tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás és a verseny torzítása

- (84) A Bíróság 2009. április 30-án hozott ítéletében hangsúlyozza ⁽²³⁾, hogy „még ha a támogatás odaítélésének

⁽¹⁹⁾ A kérdéses időpontban a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján létrehozottak egy alapot a Mediocredito Centrale banknál, amelynek kezelését a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján felállított bizottság végzi. Az 1995. december 27-i levélben a Külkereskedelmi Minisztérium felkérte a Mediocredito Centrale-t, hogy (három hónapon belül) kössön szerződést a WAM SpA-val a 394/81. sz. törvény 2. cikke alapján létrehozott bizottság 1995. november 24-i ülésén hozott határozat végrehajtása érdekében.

⁽²⁰⁾ Az 1998. március 31-i 143. sz. törvényerejű rendelet és különösen annak 25. cikkének (1) bekezdése szerint 1999. január 1-jétől kezdődően a SIMESIT SpA-t jelölték ki a külföldre irányuló kereskedelmet elősegítő pénzügyi támogatás kezelésére a 394/81. sz. törvény alapján. A SIMESIT SpA az olasz kormány által 1990-ben (az 1990. április 24-i 100. sz. törvény alapján) alapított köztestület az olasz társaságok harmadik országokban való támogatására. A társaság az olasz kormány ellenőrzése alatt áll, amely a társaság részvényeinek 76 %-ával rendelkezik és meghatározza a SIMESIT SpA által támogatandó befektetések kiválasztásának irányelveit. A SIMESIT igazgatósága („consiglio d’amministrazione”) továbbá kilenc tagból áll, amelyből ötöt az olasz kormány nevez ki.

⁽²¹⁾ Lásd a C-482/99. sz. *Francia Köztársaság kontra Bizottság (Stardust)* ügyben hozott ítélet (EBHT 2002., I-4397. o.) 55. és 56. pontját.

⁽²²⁾ Lásd a C-41/90. sz., *Höfner és Elser* ügyben hozott ítélet (EBHT 1991., I-1979. o.) 21. pontját.

⁽²³⁾ A C-494/06 P. sz. *Bizottság kontra Olasz Köztársaság és Wam SpA* ügyben hozott ítélet, még nem tették közzé, 49. pontja és az azt követő pontok.

körülményeiből ki is derül, hogy e támogatás érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet, illetve torzíthatja a versenyt, vagy azzal fenyegethet, a Bizottság köteles hivatkozni e körülményekre a határozata indokolásában”. A Bíróság azonban azt is figyelembe veszi, hogy a Bizottságnak nem azt kell megállapítani, hogy a támogatásnak tényleges hatása van a tagállamok közötti kereskedelemre, hanem csak „azt kell megvizsgálni, hogy e támogatás képes-e hatást gyakorolni a kereskedelemre, és torzítni a versenyt”⁽²⁴⁾. A Bíróság továbbá úgy döntött, hogy „a Bizottság nem volt köteles az érintett piac valós helyzetének vagy a tagállamok közötti szóban forgó kereskedelmi forgalomnak a gazdasági elemzését elvégezni, sem pedig a vitatott támogatások tényleges hatását megvizsgálni”, hogy bizonyítsa a kereskedelemre és versenyre gyakorolt hatásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

- (85) A WAM SpA az Európai Unióban és a nemzetközi piacokon működő társaság. Sok tagállamban vannak leányvállalatai, és Európa-szerte valamint az Unión kívül is értékesíti termékeit. A 1995. és 1999. közötti forgalmának két harmada – tényleges számokban 10 millió EUR – az uniós piacokon történő értékesítésekből származott, és egy harmada az Unión kívülre irányuló értékesítésekből. Ezek a piacokon a WAM SpA ténylegesen vagy potenciálisan olyan más, uniós társaságokkal áll versenyben, amelyek szintén jelen vannak a nemzetközi piacokon. A fent említettek szerint (lásd a (34) bekezdést) legalább három olyan nagy, uniós porszűrő gyártó volt jelen a nemzetközi piacokon különböző tagállamokból, amelyek a WAM SpA lehetséges versenytársai lehettek a porszűrők Japánba és Kínába történő kivitele területén⁽²⁵⁾. E társaságok legalább potenciálisan versenyben álltak a WAM SpA-val, mert ha termékeik Japánba és Kínába történő kivitele mellett döntenének, rosszabb kiindulási helyzetben lennének, mint a WAM SpA, amely támogatásban részesült az említett piacokra való belépéshez.
- (86) Továbbá, a (34) és (35) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint, a vonatkozó időszakban a WAM SpA a nemzeti és az európai piacokon egyaránt nagy piaci részesedéssel rendelkezett. A (38) preambulumbekkezdésben leírtak szerint egy másik tagállamban lévő leányvállalatán keresztül kereskedelmi szerepet is játszott.
- (87) A támogatás eredményeképpen a WAM SpA átfogó piaci helyzete megerősödött, illetve lehetősége nyílt a megerősödére a más tagállamokban székhellyel rendelkező azon társaságokkal szemben, amelyek a WAM SpA-nak nem csak tényleges, hanem potenciális versenytársai is voltak. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „az olyan támogatások főszabálya szerint torzíthatják a verseny feltételeit, amelyek a vállalkozás által rendes tevé-

kenysége vagy mindennapos üzletvezetése keretében általában viselendő költségeinek könnyítésére irányulnak”⁽²⁶⁾.

- (88) Jelen esetben három további érv támasztja alá ezt a megállapítást:
- (89) Először, a WAM SpA-nak nyújtott exporthitel valószínűleg megváltoztatta a normál versenypiaci szerkezetet azáltal, hogy a tényleges és potenciális uniós versenytársaihoz képest megkönnyítette a WAM SpA számára a termékeinek külföldi piacokra történő kivitelét, minthogy az előbbieknél saját forrásaikból kellene finanszírozniuk az exportprogramot.
- (90) Másodszor, a WAM SpA támogatásban részesült piacokra történő belépést elősegítő program létrehozatalához és így bizonyos megtakarítást ért el. Mivel termékeinek kivitele érdekében a WAM SpA külföldi piacokra történő belépésbe fektetett be, ezek a megtakarítások következtében lehetővé tették, hogy az Európai Unióban gyártott termékeket alacsonyabb áron és nyereségesebben exportálja az Unión kívülre.
- (91) Harmadszor, mivel a pénz helyettesíthető, az ebből a tevékenységből származó nyereséget újra be lehetett volna fektetni az Unión belül. Egy másik lehetőség, hogy a kapott támogatással a WAM SpA mentesült a külföldi piacra történő belépés kiadásai alól és az így megtakarított pénzt az uniós piacokon való helyzetének megerősítésére tudta fordítani egyéb célok megvalósítása érdekében⁽²⁷⁾. Továbbá, miután a kivitel megtörtént, az e tevékenységből származó nyereség újra befektethető lehet az Unión belül.
- (92) A támogatás valamennyi esetben közvetlen hatást gyakorolna az EU piacára és piactorzító hatása lenne a WAM uniós versenytársaival szemben.
- (93) Hasonlóképpen az általános ítélkezési gyakorlat az, hogy „ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti az EU-n belüli kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint amely érinti ezt a kereskedelmet.”⁽²⁸⁾ Mivel az Olaszország által nyújtott támogatás megerősítette a WAM SpA helyzetét a tényleges és potenciális uniós versenytársaival szemben, a fenti magyarázat alapján az ilyen támogatás az Unión belüli kereskedelmet is érinti.

⁽²⁴⁾ Lásd még a C-372/97. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2004., I-3679. o.) 52. pontját és a C-66/02. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletet (EBHT 2005., I-10901. o.).

⁽²⁵⁾ Friss adat, Gazdasági kutatóközpont (University of Modena Politikai Gazdaságtan Tanszéke), 'The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968 – 2003)', 2009. február.

⁽²⁶⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság T-459/93. sz., *Siemens kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1995., II-1675. o.) 48. és 77. pontját; a T-214/95. sz., *Vlaams Gewest kontra Bizottság* ügyben 1998. április 30-án hozott ítéletének (EBHT 1998., II-717. o.) 43. pontját és a T-217/02. sz., *Ter Lembeek kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2006., II-4483. o.) 177. pontját.

⁽²⁷⁾ A T-369/06. sz., *Holland Malt kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (még nem tették közzé) 55. pontjában, az Elsőfokú Bíróság a következő határozatot hozta: „Az ítélkezési gyakorlatból tehát egyértelműen kiderül, hogy nem csupán a vállalkozás rendes tevékenysége vagy mindennapos üzletvezetése keretében általában viselendő költségek állami forrásokból történő könnyítése torzíthatja ipso facto a versenyt, hanem az olyan támogatás is, amely a kedvezményezett részben vagy egészben a beruházási költségek alól mentesíti”.

⁽²⁸⁾ Lásd a 730/79. sz., *Philip Morris Holland kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1980., 2671. o.) 11. pontját, a C-53/00. sz., *Ferring* ügyben hozott ítélet (EBHT 2001., I-9067. o.) 21. pontját és a C-372/97. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2004., I-3679. o.) 52. pontját.

(94) A támogatás összegét illetően a Bíróság a *Philip Morris* kontra *Bizottság* ⁽²⁹⁾ és a *Franciaország* kontra *Bizottság* ⁽³⁰⁾ ügyekben úgy ítélte meg, hogy még abban az esetben is, ha a támogatás összege viszonylag alacsony, és a vállalkozás kicsi, fennáll a lehetősége annak, hogy érintheti az EU-n belüli kereskedelmet. Hasonlóképpen, a *Vlaams Gewest* kontra *Bizottság* ⁽³¹⁾ ügyben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy „még egy viszonylag jelentéktelen összeg is érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet, amennyiben élénk verseny van azokban az ágazatokban, amelyekben a vállalkozások működnek”. Ezenkívül a Bíróság a *Heiser* ⁽³²⁾ ügyben kijelentette, hogy nem létezik olyan küszöb- vagy százalékos érték, amely alatt a tagállamok közötti kereskedelem érintettségét ki lehet zárni.

(95) A kérdéses esetben következésképpen, a viszonylag kis összegű támogatás nem mond ellen annak a megállapításnak, hogy az EU-n belüli kereskedelemre, illetve versenyre ez hatást gyakorolhat. Habár a WAM SpA működési ágazatán belül a már meglévő, illetve potenciális verseny intenzitása miatt a támogatás összege meglehetősen alacsony, mégis nagymértékben fennáll a veszélye annak, hogy a verseny torzul és az EU-n belüli kereskedelmet mindez érintené.

(96) A fentiek alapján megállapítható, hogy a WAM SpA-nak Olaszország által nyújtott támogatás nagy valószínűséggel érinti a kereskedelmet és torzíja a versenyt a belső piacon.

(97) Összegezve, a WAM SpA-nak nyújtott állami támogatás az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében is állami támogatásnak minősül.

Alkalmazandó szabályok

(98) A *tempus regis actum* elvnek megfelelően a be nem jelentett támogatásokra a határozat elfogadásakor hatályos eljárási szabályok alkalmazandók, kivéve, ha kifejezetten más van előírva ⁽³³⁾.

(99) Mivel a mentesítési szabályok (beleértve a *de minimis* szabályokat is) bizonyos támogatási intézkedéseket mentesítenek a bejelentési kötelezettség alól és az állami támogatások központi ellenőrzési rendszerét egy decentralizált ellenőrzési rendszerrel helyettesítik, ezért eljárási jellegű szabályoknak minősülnek.

⁽²⁹⁾ Lásd a 730/79. sz., *Philip Morris* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletet (EBHT 1980., 2671. o.).

⁽³⁰⁾ Lásd a 259/85. sz., *France* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletet (EBHT 1987., 4393. o.).

⁽³¹⁾ Lásd a T-214/95. sz., *Vlaams Gewest* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletet (EBHT 1998., II-717. o.) 49. pontját.

⁽³²⁾ Lásd a C-172/03. sz. *Heiser* ügyben hozott ítéletet (EBHT 1998., I-1627. o.) 32. pontját.

⁽³³⁾ Lásd a 212/80. sz. és 217/80. sz. *Meridionale Industria Salumi* és *társai* egyesített ügyekben hozott ítéletet (EBHT 1981., 2735. o.); a *CT Control Rotterdam* és *JCT Benelux* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletet (EBHT 1981., I-3873. o.), valamint a C-61/98 sz. *De Haan Beheer* ügyben hozott ítéletet (EBHT 2000., I-5003. o.).

(100) Jelen esetben, még ha a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság ki is fejezte kétségét arra nézve, hogy a támogatás a 69/2001/EK és a 70/2001/EK bizottsági rendelet alapján mentességben részesülhet-e, a határozat meghozatalakor hatályban lévő megfelelő szabályokat, azaz az 1998/2006/EK rendeletet ⁽³⁴⁾ kell alkalmazni. Hasonlóképpen a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁵⁾ (a továbbiakban: a 2008. évi csoportmentességi rendelet) vonatkozik az említett határozat hatálybalépését megelőzően nyújtott egyéni támogatásokra, amennyiben a támogatás a rendeletben előírt valamennyi feltételnek megfelel, a 9. cikk kivételével.

A támogatás jogszerűsége

(101) Az olasz hatóságok 1999. október 11-i levelükben kijelentették, hogy a WAM SpA-nak nyújtott támogatás jogalapját, amelyet az 1981. július 29-i, 394. sz. törvény képez, bejelentették a Bizottságnak, valamint a szubvenciók és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (WTO-GATT 1994) ⁽³⁶⁾ 25. cikke alapján a WTO-nak.

(102) A Bizottság megjegyzi, hogy az olasz hatóságok így próbálják meg bejelentésként feltüntetni azt a támogatási programmal kapcsolatos néhány, táblázatban összegzett adatot, amelyet vagy a WTO Támogatási Bizottsága számára való továbbítás céljából, vagy az EU-n belüli állami támogatásokról szóló éves jelentéshez küldtek meg a Bizottsághoz legalább a hatodik jelentés óta (1996). A Bizottságot tájékoztatták a program létezéséről a tagállamokban meglévő, EU-n kívülre irányuló, közvetlen külföldi befektetések nemzeti támogatási programjáról készülő felmérése részeként is.

(103) Az ilyen értesítések azonban nem tekinthetők megfelelőnek az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése – jelenleg az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése – szerint, amely megállapítja, hogy „a Bizottságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatni kell minden támogatás nyújtására és módosítására irányuló szándékról”.

(104) A fent említett támogatási programot az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének (jelenleg EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése) – megsértésével hajtották végre, miután azt az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztethetősége vonatkozásában előzetesen nem jelentették be a Bizottságnak, következésképpen az jogszerűtlen. Mivel a WAM-nak nyújtott támogatást – a csoportmentességet élvező támogatások kivételével – e program keretében nyújtották, ezért ez szintén jogszerűtlennek minősül.

⁽³⁴⁾ HL L 379., 2006.12.28., 11. o.

⁽³⁵⁾ HL L 214., 2008.8.9., 3. o.

⁽³⁶⁾ Többoldalú kereskedelmi tárgyalások Uruguay-i Fordulója (1986–1994) – 1. melléklet – 1A melléklet – A szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (WTO-GATT 1994) (HL L 336., 1994.12.23., 156–183. o.).

A *de minimis* szabályok alapján mentességben részesülő támogatás és a támogatás összeegyeztethetősége az EUMSZ 107. cikkével

(105) A Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a WAM SpA-nak nyújtott támogatás a *de minimis* szabályok alapján mentességet élvezhet-e.

(106) Hasonlóképpen, miután megállapítást nyert, hogy a vizsgált intézkedések az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó állami támogatásnak minősülnek, meg kell vizsgálni e támogatás összeegyeztethetőségét az állami támogatásra vonatkozó szabályok alapján.

A WAM SpA-nak nyújtott első kölcsön

(107) Az olasz kormány bizonyítékkal szolgált arra vonatkozóan, hogy az első támogatás nyújtásának időpontjában (1995) a WAM SpA teljesítette az 1996. április 3-i 96/280/EK bizottsági ajánlásban⁽³⁷⁾ előírt követelményeket, amelyek alapján kvv-nak minősült. Pontosabban fogalmazva a WAM SpA középvállalkozás volt, mivel 163 embert foglalkoztatott, éves forgalma 16,8 millió EUR, illetve mérlegfőösszege 20,1 millió EUR volt. Két pénzügyi társaság ellenőrzése alatt állt, amelyek a fent említett ajánlás alapján maguk is kvv-k voltak.

(108) Jelen esetben a Bizottság a kölcsön nyújtásánál figyelembe vett tényleges költségekre alapozza elemzését a (lásd a (44) preambulumbekkezdésben szereplő táblázatot).

(109) Szem előtt tartva, hogy a kölcsönszerződés célkitűzése egy piacra való belépést elősegítő program támogatása, ezen belül is elsősorban az Európai Unió kívüli piacokra való belépéssel kapcsolatos programokat megvalósító export vállalkozások támogatása volt, a kérdéses támogatást exporttámogatásnak, azaz exporttal kapcsolatos tevékenységek támogatásának kell minősíteni, abban az értelemben, miszerint azok egy forgalmazási hálózat kialakításával és működtetésével, vagy más export tevékenységgel összefüggésben felmerülő folyó kiadásokkal közvetlen kapcsolatban állnak. Hasonlóképpen, a piacra való belépést elősegítő program elsődleges célja a WAM SpA termékeinek Japánban történő értékesítése volt, amelyet egyebek mellett emiatt sem lehet a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatosnak tekinteni.

(110) Az 1998/2006/EK rendelet kizárja az exporttámogatást az alkalmazási köréből. Az 1. cikk d) pontja kimondja, hogy e rendelet nem vonatkozik „harmadik országokba vagy tagállamokba irányuló exporttal kapcsolatos tevékenységek támogatására, nevezetesen az exportált mennyiségekhez közvetlenül kapcsolódó támogatásra; értékesítési hálózat kialakításával és működtetésével vagy exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokkal kapcsolatos támogatásra.”

(111) Az 1998/2006/EK rendelet 5. cikke azonban előírja, hogy a feltételeknek nem megfelelő támogatások értéke-

lését a vonatkozó keretszabályoknak, iránymutatásoknak, közleményeknek és bejelentéseknek megfelelően kell végezni.

(112) Mivel a támogatást 1995-ben nyújtották, amikor az kvv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatás hatályban volt, ezért a kvv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatást kell alkalmazni⁽³⁸⁾. Ezen iránymutatás az exporttámogatást nem zárta ki kifejezetten az alkalmazási körükből. Azonban, ha a támogatás egy része meghaladja a megengedhető *de minimis* küszöbértéket (50 000 EUR) – mint a jelen esetben is – a támogatás egészét úgy kell tekinteni, mint amely kikerült a *de minimis* mentességre való jogosultsági körből és ezért állami támogatásnak minősül.⁽³⁹⁾

(113) Miután megállapítást nyert, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, el kell dönteni, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül-e.

(114) A 2008. évi csoportmentességi rendelet 44. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a rendelet hatálybalépését megelőzően nyújtott minden olyan támogatást, amely sem az említett rendeletben meghatározott feltételeknek, sem a 68/2001/EK⁽⁴⁰⁾, a 70/2001/EK, a 2204/2002/EK⁽⁴¹⁾ vagy az 1628/2006/EK⁽⁴²⁾ rendeletben meghatározott feltételeknek nem felel meg, a támogatás nyújtásának időpontjában hatályos keretszabályoknak, iránymutatásoknak, közleményeknek és bejelentéseknek megfelelően kell értékelni.

(115) Jelen esetben a 2008. évi csoportmentességi rendelet nem alkalmazandó, mivel az egy további lépést vezet be – a projekt, illetve a tevékenység ösztönző hatásának előzetes ellenőrzését – amelyet Olaszország nem végeztet el. Ezért a 2008. évi általános csoportmentességi rendelet 8. cikkének (6) bekezdése szerint a teljes támogatás nem részesülhet mentességben az említett rendelet alapján. Ezenkívül, a (44) bekezdésben szereplő táblázatban megadott, valamint a (118) bekezdésben felsorolt költségek nem részesülhetnek csoportmentességben a 68/2001/EK, a 70/2001/EK, a 2204/2002/EK vagy az 1628/2006/EK rendelet alapján sem, mivel az azokban meghatározott feltételek nem teljesülnek.

(116) Mivel ezen eszközök egyike sem igazolja a támogatás összeegyeztethetőségét, ezért azt a kvv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatás alapján kell megvizsgálni, mert ez tartalmazza az 1995-ben nyújtott támogatás időpontjában hatályos anyagi jogi szabályokat⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Lásd a 12. lábjegyzetet.

⁽³⁹⁾ A Bizottság bevett gyakorlatával összhangban. Lásd pl.: a Németország által a Kahla Porzellan GmbH és a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2003. május 13-i 2003/643/EK bizottsági határozatot (HL L 227., 2003.9.11., 12. o.).

⁽⁴⁰⁾ HL L 10., 2001.1.13., 20. o.

⁽⁴¹⁾ HL L 337., 2002.12.13., 3. o.

⁽⁴²⁾ HL L 302., 2006.11.1., 29. o.

⁽⁴³⁾ Lásd a 12. lábjegyzetet.

⁽³⁷⁾ HL L 107., 1996.4.30., 4. o.

- (117) A támogatás egy része a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető a kkv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatás alapján. Különösen a tanácsadói szolgáltatásokra (29,43 millió ITL) és piackutatásra (40,95 millió ITL) nyújtott támogatás minősülhet összeegyeztethetőnek, mivel megfelelnek a 4.3 „támogatás tanácsadói segítségre, képzésre és az ismeretek terjesztésére” pontnak. A vásárokon és kiállításokon való részvételre (12,19 millió ITL) nyújtott támogatás is összeegyeztethető az 1992-es iránymutatással, különösen a 4.5 pont „támogatás egyéb célra” alapján, mivel a kkv-k ösztönzése – például az együttműködés elősegítése – egyéb célú támogatásnak tekinthető. A támogatás fennmaradó része (lásd a (44) preambulumbekkezdésben szereplő táblázatot) nem minősül összeegyeztethetőnek, mert nem termelő beruházások támogatására, illetve nem bármely más, a kkv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatásban meghatározott elfogadható célokra, nevezetesen a nemzeti támogatott területeken belüli vagy kívüli általános beruházások támogatására, környezetvédelmi beruházások támogatására, kutatás és fejlesztés támogatására szánják.
- (118) Következésképpen a Bizottság azon a véleményen van, hogy a külföldi állandó szervezeti struktúra létrehozását célzó támogatható költségek nagyobb része, amelyet az olasz kormány figyelembe vett 1995-ben a WAM SpA-nak nyújtott első kedvezményes kölcsön nyújtásakor, semmiképpen nem tekinthető termelő beruházásnak, épp ellenkezőleg, e tételek támogatása működési támogatásnak minősül. A támogathatóknak minősülő költségek – a helyiségek bérleti díja, biztosítás és kapcsolódó szolgáltatások (122,56 millió ITL), valamint egyéb működési költségek, mint a személyzet, az említett helyiségek bútorai és berendezései (556,94 millió ITL) – olyan költségek, amelyeket a vállalatnak önállóan kell viselnie. Ugyanez vonatkozik az árumintákra és az eladás utáni segítségnyújtás alkatrészeire (38,23 millió ITL). Ugyanilyen módon, az értékesítés-ösztönzés támogatását szolgáló támogatható költségek tekintetében, az áruk raktározási költségei (456,28 millió ITL) a Bizottság véleménye szerint nem felelnek meg a kkv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatásnak, mivel nem tekinthetők induló beruházásnak. A reklámköltségek (94,39 millió ITL) és az üzleti utazások (7,52 millió ITL) szintén nem felelnek meg az iránymutatásnak.
- (119) A fenti értékelés alapján ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy
- a támogatásnak azon része, amelyet tanácsadói szolgáltatásokra (29,43 millió ITL) és piackutatásra (40,95 millió ITL) nyújtottak, valamint a vásárokon és kiállításokon való részvételre (12,19 millió ITL) nyújtott támogatás is a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül a kkv-kra vonatkozó 1992-es iránymutatás alapján;
 - a támogatás a) pontban nem említett része (lásd a (118) preambulumbekkezdést) a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.
- A WAM SpA-nak nyújtott második kölcsön
- (120) A második támogatás jóváhagyásának időpontjában, 2000-ben, a WAM SpA nagyvállalkozás volt, amit az olasz hatóságok maguk is beismertek. Továbbá nem támogatott területen volt található.
- (121) A 2000. évi kölcsön a WAM SpA-nak nyújtott export-támogatásnak tekinthető, mivel ugyanazt a célkitűzést szolgálta, mint az 1995-ben nyújtott kölcsön, amely szintén a külföldi piacokra (kifejezetten a kínai piacra) történő belépést és exporttevékenységet kívánta elősegíteni. Nyilvánvaló, hogy a külföldi technikai segítségnyújtáshoz, műhelylétesítményekhez és (egy értékesítési vezetőből, egy vezérigazgatóból, 4 alkalmazottból és 6 technikusból álló) külföldi személyzethez nyújtott támogatás nehezen tűnhet nem kereskedelmi tevékenységgel összefüggőnek. Következésképpen az 1995-ben nyújtott támogatás esetében alkalmazott indokolás a 2000-ben jóváhagyott kölcsön esetében is alkalmazható.
- (122) Ezen felül, ugyanazt a megfogalmazást, amely piacra való belépést elősegítő programok ösztönzőjének minősíti a WAM SpA-nak nyújtott első támogatást, ugyancsak használták a 2000-ben nyújtott támogatásról szóló szerződésben. Továbbá meg kell jegyezni, hogy az egyedi programot a WAM SpA-nak, és az annak 100 %-os tulajdonában lévő Wam Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd nevű leányvállalatnak közösen kellett volna megvalósítania. Ez igazolja a WAM SpA-nak a kérdéses egyedi piacon már megalapozott jelenlétét.
- (123) Mivel a szóban forgó támogatás exporttámogatás, a fentiek alapján esetében az 1998/2006/EK rendelet nem alkalmazható.
- (124) Következésképpen értékelni kell a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét. A Bizottság azon a véleményen van, hogy a határozat meghozatalakor hatályban lévő eljárási szabály, a 2008. évi általános csoportmentességi rendelet a kérdéses esetben nem alkalmazandó, mivel az egy további lépést vezet be – a projekt, illetve a tevékenység ösztönző hatásának előzetes ellenőrzését – amelyet Olaszország nem végezett el. Ezért az említett rendelet 8. cikkének (6) bekezdése szerint a teljes támogatás nem részesülhet mentességben a 2008. évi általános csoportmentességi rendelet alapján. Így a 2008. évi általános csoportmentességi rendelet 44. cikkének (2) bekezdésével összhangban meg kell vizsgálni a támogatás összeegyeztethetőségét a 68/2001/EK, a 70/2001/EK, a 2204/2002/EK és az 1628/2006/EK rendelettel.
- (125) A Bizottság megítélése szerint, a 2003. július 22-i levélben részletezett képzési költségek (az 1,8 millió EUR teljes kölcsönből 25 240 EUR) (a (65) preambulumbekkezdésben található táblázat szerint) mentességben részesülhetnek a 68/2001/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 68/2001/EK rendelet) alapján, és ezért összeegyeztethetőek a belső piaccal az EK-Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése (jelenleg az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése) szerint, függetlenül attól, hogy azokat a 4. cikk (2) bekezdése (speciális képzés) vagy a 4. cikk (3) bekezdése (általános képzés) alapján értékelik.

- (126) A kérdéses támogatás fennmaradó része azonban nem minősül összeegyeztethetőnek sem a 70/2001/EK, a 2204/2002/EK vagy az 1628/2006/EK rendelet alapján, sem bármilyen más jogalapon, mivel nem mozdítja elő az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti egyik horizontális közösségi célkitűzést sem, mint például a kutatást és fejlesztést, a foglalkoztatást, a környezetvédelmet, vagy a megmentést és szerkezetátalakítást, a vonatkozó iránymutatások, keretszabályok és rendeletek értelmében.
- (127) Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy mivel az exporttal kapcsolatos tevékenységek nem tartoznak az 1998/2006/EK rendelet hatálya alá, és semmilyen jogalapon nem minősülnek az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összeegyeztethetőnek, a második kölcsön formájában nyújtott támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, kivéve a képzési tevékenységek támogatását szolgáló, fent leírt összeegyeztethető részt.

Általános megjegyzések

- (128) A kamatlábnak a visszafizetési időtartam alatt való mérséklése tekintetében az olasz hatóságok azzal érvelnek, hogy az ilyen csökkentést lehetővé tevő általános szabályok valóban léteznek az olasz jogi kereteken belül. Mindazonáltal a 2000. március 31-i miniszteri rendelet (Decreto Ministeriale), amely az egyetlen e célra nyújtott jogalap, csak a 394/81. és a 304/1990. sz. törvény által finanszírozott kezdeményezésekre alkalmazható, és következésképpen nagyon korlátozó. Hangsúlyozni kell továbbá, hogy nem szolgáltak arra vonatkozó bizonyítékkal, hogy a kamatláb módosítása ténylegesen megtörtént volna a szóban forgó támogatás tekintetében. ⁽⁴⁴⁾
- (129) Mindkét támogatás esetében az olasz hatóságok azt állítják, hogy a kölcsönök nyújtása előtt kért kötelező bankgarancia költségét a támogatás összegéből le kell vonni. A Bizottság megjegyzi, hogy először is ilyen garanciát, vagy annak megfelelőjét, általában a piacgazdasági befektető elve szerint kölcsönöket nyújtó magánhitelintézet is kért volna. Másodszor, a szerződésben mellékelt előírások kikötik, hogy ugyanazon program tekintetében a támogatás átfedése nem megengedett, kivéve a garanciával kapcsolatos támogatást, amely következésképpen önmagában támogathatónak tekinthető.

VII. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

- (130) A Bizottság megjegyzi, hogy az EUMSZ 107. cikke (2) bekezdésének a)–c) pontjában előírt mentességek ⁽⁴⁵⁾ nem alkalmazhatók a szóban forgó támogatásokra, mivel azok

⁽⁴⁴⁾ Ilyen módosítást egyébként is csak a WAM SpA számára nyújtott első támogatott hitel esetében lehetett volna alkalmazni, mivel az csak a rendelet hatálybalépése időpontjában már létező finanszírozásra volt alkalmazható, míg ebben az időpontban a WAM SpA-nak a második támogatást még nem ítélték oda.

⁽⁴⁵⁾ Az EUMSZ 107. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a belső piaccal az alábbi támogatás egyeztethető össze: (a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve, hogy azt a termék származásán alapuló megkülönböztetés nélkül nyújtják; (b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás; (c) a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás.

nem szolgálnak az azon cikkekben felsorolt célkitűzések egyikére sem, és az olasz kormány sem érvelt amellett, hogy ilyen eset állna fenn.

- (131) A támogatásokat nem bizonyos területek gazdasági fejlődésének előmozdítására, vagy valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására, vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére, sem pedig a kultúra vagy a kulturális örökség megőrzésének előmozdítására szánják. A Bizottság ezért úgy véli, hogy sem az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének a) pontja ⁽⁴⁶⁾, sem annak 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja ⁽⁴⁷⁾, sem pedig a 107. cikke (3) bekezdésének d) pontja ⁽⁴⁸⁾ nem alkalmazható a vizsgálat tárgyát képező támogatásokra.

VIII. KÖVETKEZTETÉS

- (132) A WAM SpA-nak nyújtott mindkét támogatást a Bizottságnak való előzetes bejelentés nélkül hajtották végre. Az 1995. évi támogatást valójában 1995. november 24-én, és a 2000. évi támogatást 2000. november 9-én nyújtották. Következésképpen a Bizottság megítélése szerint, miután e támogatásokat az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének (jelenleg az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése) megsértésével hajtották végre, azokat a kedvezményezettnek jogszerűtlenül nyújtották a támogatás csoportmentességet élvező, összeegyeztethető részének kivételével.

A WAM SpA-nak nyújtott első kölcsön

- (133) Az Olaszország által a WAM SpA-nak 1995. november 24-én nyújtott kamattámogatás állami támogatásnak minősül. A tanácsadói szolgáltatások, vásárok és kiállításokon való részvétel, illetve piackutatások címen támogatható rész a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül.
- (134) Az egyedi támogatás teljes támogatási egyenértékét illetően számításba lett véve, hogy a kölcsönt három részletben (1996. április 24-én, 1997. július 23-án és 1998. április 24-én) bocsátották a kedvezményezett rendelkezésére és, hogy a türelmi idő ezért nulla és 2 év között mozgott. Figyelembe vették a kamatlábat (4,4 %) is, amelyet a kölcsönszerződésben, a kölcsön nyújtásának időpontjában hatályos, a Bizottság által időszakosan rögzített referencia-kamatlábra ⁽⁴⁹⁾ (11,35 %) tekintettel írtak elő. E számítás alapján ez 108 165,10 EUR, 1996. április 24-i dátumra kiszámított (arra a dátumra, amelyen a kölcsön első részletét kifizették a WAM SpA-nak) támogatástartalmat eredményezett.

⁽⁴⁶⁾ Nevezetesen, „az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, valamint a 349. cikkben említett térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ezek strukturális, gazdasági és társadalmi helyzetére tekintettel”.

⁽⁴⁷⁾ Nevezetesen, „valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás”.

⁽⁴⁸⁾ Nevezetesen, „a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben”.

⁽⁴⁹⁾ Rendszeresen közzéteszik a Hivatalos Lapban.

- (135) Ezt a támogatási összeget azonban ki kell igazítani az állami támogatás összegegyeztethető részével.
- (136) Mivel a kérdéses támogatás egy része összegegyeztethetőnek minősül, ezt az összeget le kell vonni az 1995. évi kölcsönből álló támogatási összetevőből (108 165,10 EUR). Miután lehetetlen az összefüggést kimutatni a kölcsön adott részlete és az egyes egyedi költségek között, ugyanazt a százalékot alkalmazták a teljes támogatástartalomra, mint amit az összegegyeztethető tételek képviselnek a teljes kölcsönhöz viszonyítva (1 358,51 millió ITL-ből 82,57 millió ITL, azaz 6%). Mivel 108 165,10 EUR 6%-a 6 489,906 EUR, így ez az összeg tekintendő a támogatás összegegyeztethető részének.
- (137) Így az állami támogatás belső piaccal összegegyeztetetlen részének számszerűsített támogatástartalma 101 675,194 EUR.

A WAM SpA-nak nyújtott második kölcsön

- (138) A WAM SpA-nak 2000-ben nyújtott támogatás, a képzési tevékenységek támogatását szolgáló 25 240 EUR összeget kitevő részt kivéve, összegegyeztetetlen a belső piaccal.
- (139) Ebben az esetben a kölcsönt öt részletben – 2001. február 12-én, 2001. szeptember 28-án, 2002. április 26-án, 2002. szeptember 27-én és 2003. január 22-én – bocsátották a WAM SpA rendelkezésére; következőképpen, mint az első támogatás esetében, a türelmi idő szintén nulla és 2 év között mozgott. Hasonlóképpen, a támogatástartalom kiszámításánál a Bizottság figyelembe vette a kölcsönszerződésben szereplő kamatlábat (2,32%), amelyet a Bizottság által időszakosan rögzített, és a szóban forgó kölcsön nyújtásának időpontjában hatályos referencia-kamatlához (5,70%) igazítottak. A teljes visszafizetésnek, beleértve a tőkét és a kamatokat, 2008. február 20-ig kellett volna befejeződnie. Következésképpen a vizsgálat tárgyát képező teljes kölcsön támogatási összetevőjének 2001. február 12-i dátumra kiszámított támogatástartalma (arra a dátumra, amelyen az egyedi kölcsön első részletét a WAM SpA rendelkezésére bocsátották) 176 329 EUR, amennyiben a visszafizetések az ütemterv szerint történnek.
- (140) A kölcsön összegegyeztethető részét illetően, a kölcsön összegegyeztethető részének az egészhez viszonyított százalékát, amely 1,35%, le kell vonni a támogatás támogatástartalmából. Ennek eredményeképpen, feltételezve, hogy a visszafizetések az ütemterv szerint történnek, a második támogatás támogatástartalmát 173 948,56 EUR összegben számították ki (176 329 EUR – 2 380,44 EUR).
- (141) Az EUMSZ 107. cikkével összhangban a Bizottság általános gyakorlata, hogy a támogatás kedvezményezettjével visszafizetteti az olyan támogatást, amelyet az adott cikk alapján jogszerűtlenül nyújtottak, és amely a belső piaccal összegegyeztetetlen, amennyiben a támogatás nem tartozik a *de minimis* szabályok alá. Ezt a gyakorlatot a 659/1999/EK rendelet 14. cikke megerősítette.

- (142) A 659/1999/EK rendelet 14. cikke (2) bekezdésének fényében a visszafizetést elrendelő határozat szerint visszatérítendő támogatásnak a Bizottság által rögzített megfelelő kamatlábon számított kamatot is tartalmaznia kell. A kamatot attól a naptól kell megfizetni, hogy a jogszerűtlen támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, arra az időszakra, amíg az a vállalat rendelkezésére állt.
- (143) A kamat felszámításának módszerét az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁵⁰⁾ (a továbbiakban: 794/2004/EK rendelet) V. fejezete és az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 794/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. január 30-i 271/2008/EK bizottsági rendelet⁽⁵¹⁾ (a továbbiakban: 271/2008/EK rendelet) határozza meg.

- (144) A Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy e határozat nem érinti a WAM-nak nyújtott állami támogatás jogalapját képező 394/81. sz. törvény által képviselt nemzeti keretszabály összegegyeztetetőségét, amely törvény tekintetében a Bizottság az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatával⁽⁵²⁾ összhangban ezen esetben nem találta szükségesnek az eljárás megindítását. Mindazonáltal nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy későbbi szakaszban ezt megtegye,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 394/81. sz. törvény értelmében a WAM SpA-nak nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá esik.

mivel e támogatást az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdését (jelenleg az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése) megsértve előzetesen nem jelentették be a Bizottságnak, a támogatás jogszerűtlen, kivéve a támogatás azon részét, amely csoportmentes-séget élvez.

2. cikk

(1) Állami támogatásnak minősül az Olaszország által a WAM SpA-nak 1995. november 24-én nyújtott 108 165,10 EUR összegű kamattámogatás. A belső piaccal összegegyeztethető állami támogatásnak minősül a támogatás azon, 6 489,906 EUR-t kitevő része, amely a tanácsadói szolgáltatások, vásárok és kiállításokon való részvétel, illetve a piackutatások támogatható költségeinek felel meg.

Olaszország minden szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezett WAM SpA visszafizesse a 101 675,194 EUR összegű összegegyeztetetlen támogatást.

⁽⁵⁰⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁵¹⁾ HL L 82., 2008.3.25., 1. o.

⁽⁵²⁾ Lásd a T-92/00. sz., és a T-103/00. sz., *Diputación Foral de Álava kontra Bizottság (Ramondín)* ügyben hozott ítéletet (EBHT 2002., II-1385. o.).

(2) Állami támogatásnak minősül az Olaszország által a WAM SpA-nak 2000. november 9-én nyújtott 176 329 EUR nagyságú kamattámogatás. A képzési intézkedések címen támogatható 2 380,44 EUR-s összeget kitevő rész a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül.

Olaszország minden szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezett WAM SpA visszafizesse a 173 948,56 EUR összegű összeegyeztethetetlen támogatást.

(3) Az e határozat értelmében visszatérítendő összeg utáni kamatot attól a naptól kell megfizetni, hogy az összeegyeztethetetlen támogatást a kedvezményezett WAM SpA rendelkezésére bocsátották, a visszafizetés napjáig.

(4) A kamat kiszámítása a 794/2004/EK rendelet V. fejezetével, valamint a 794/2004/EK rendeletet módosító 271/2008/EK rendelettel összhangban kamatos kamatként történik.

3. cikk

(1) A 2. cikkben említett támogatást azonnal és ténylegesen vissza kell fizettetni.

(2) Olaszország biztosítja, hogy e határozatot a róla szóló értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül végrehajtják.

4. cikk

(1) A határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Olaszország a Bizottság rendelkezésére bocsátja az alábbi információkat:

a) a kedvezményezett WAM SpA által visszafizetendő teljes összeg (tőke és kamat);

b) a jelen határozat végrehajtása érdekében már meghozott, illetve a tervezett intézkedések részletes ismertetése;

c) arra vonatkozó igazoló dokumentumok, hogy a kedvezményezettet felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) Olaszország a 2. cikkben említett támogatás teljes visszafizettségéig folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot a jelen határozat végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedések alakulásáról. A Bizottság kérésére haladéktalanul tájékoztatást nyújt a jelen határozat betartása érdekében kilátásba helyezett, illetve már megtett intézkedésekről. Ezenkívül részletes adatokkal szolgál a kedvezményezett által már visszafizetett támogatási összegekre és kamatokra vonatkozóan is.

5. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2010. március 24-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. március 1.)

a dimetil-fumarát biocidot tartalmazó termékek forgalomba hozatala vagy piaci hozzáférhetővé tétele megtiltásának a tagállamok számára való előírásáról szóló 2009/251/EK határozat érvényességének meghosszabbításáról

(az értesítés a C(2011) 1174. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/135/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

- (1) A 2009/251/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ előírja a tagállamoknak, hogy tiltsák meg a dimetil-fumarát (a továbbiakban: DMF) biocidot tartalmazó termékek forgalomba hozatalát vagy piaci hozzáférhetővé tételét.
- (2) A 2009/251/EK határozatot a 2001/95/EK irányelv 13. cikkének rendelkezéseivel összhangban fogadták el, amely a határozat érvényességét legfeljebb egyéves időtartamra korlátozza, de engedélyezi legfeljebb egyéves időszakokkal való további meghosszabbítását.
- (3) A 2009/251/EK határozat érvényességét a 2010/153/EU bizottsági határozat ⁽³⁾ egy évvel meghosszabbította. Az eddig szerzett tapasztalatok fényében, valamint DMF-et tartalmazó fogyasztási cikkekre vonatkozó állandó hatályú intézkedés hiányában a 2009/251/EK határozat érvényességét további 12 hónappal meg kell hosszabbítani.
- (4) A 2009/251/EK határozatot ennek megfelelően módosítani kell.

- (5) Az ebben a határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2001/95/EK irányelv 15. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2009/251/EK határozat 4. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Alkalmazási időszak

Ez a határozat 2012. március 15-ig alkalmazandó.”

2. cikk

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e határozatnak legkésőbb 2011. március 15-ig megfeleljenek, valamint kihirdetik azokat. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

a Bizottság részéről

John DALLI

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

⁽²⁾ HL L 74., 2009.3.20., 32. o.

⁽³⁾ HL L 63., 2010.3.12., 21. o.

AJÁNLÁSOK

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2011. március 1.)

a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az adatvédelmi szabályok végrehajtására vonatkozó iránymutatásokról

(2011/136/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 292. cikkére,

mivel:

- (1) A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) célja a fogyasztóvédelmi jogszabályoknak az egységes piacon történő végrehajtása során együttműködés javítása; a rendelet létrehozza a végrehajtási hatáskörrel rendelkező hatóságok egész Unióra kiterjedő hálózatát (a továbbiakban: fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat), valamint meghatározza azt a keretet és azokat az általános feltételeket, amelyek alapján a tagállamok végrehajtási hatóságai a fogyasztók kollektív gazdasági érdekének védelme céljából együttműködnek.
- (2) Az egységes piac hatékony működéséhez a nemzeti végrehajtási hatóságok közötti együttműködés elengedhetetlen és a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat keretei között az egyes hatóságok felkérhetnek más hatóságokat az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok esetleges megszegésének kivizsgálásában jogsegély nyújtására.
- (3) A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer célja, hogy a végrehajtási hatóságok számára biztonságos és védett környezetben lehetővé tegye a fogyasztóvédelmi jogszabályok esetleges megsértésével kapcsolatos információcserét.
- (4) A tagállamok közötti, elektronikus úton történő információcserének a személyes adatok védelme tekintetében meg kell felelnie a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ (a továbbiakban: adatvédelmi irányelv), valamint a személyes adatok

közösségi intézmények és szervezetek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ (a továbbiakban: adatvédelmi rendelet) előírásainak.

- (5) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke elismeri az adatvédelemhez való jogot. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszernek biztosítania kell, hogy a Bizottság és a tagállamok között az adatvédelmi szabályok tekintetében megoszló különböző kötelezettségek és felelőségek egyértelműek legyenek, valamint az érintettek a jogaik érvényesítéséhez tájékoztatásuk, és könnyen igénybe vehető mechanizmust biztosítsanak számukra.
- (6) Mivel helyénvaló, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az adatvédelmi szabályok alkalmazására vonatkozó iránymutatások készüljenek (a továbbiakban: iránymutatások), hogy azok elősegítsék az adatvédelmi szabályok betartását a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben történő feldolgozás során.
- (7) A végrehajtásért felelős tisztviselőket ösztönözni kell arra, hogy lépjenek kapcsolatba az országos adatvédelmi felügyeleti hatóságokkal, hogy iránymutatást és segítségnyújtást kapjanak az iránymutatásoknak a nemzeti jogszabályok szerint történő legjobb végrehajtásához, illetve, hogy szükség esetén biztosíthassák, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben a feldolgozási műveletekkel kapcsolatos értesítések és előzetes vizsgálati eljárások nemzeti szinten is végrehajtásra kerüljenek.
- (8) A Bizottság által szervezésre kerülő, az ezen iránymutatások végrehajtásában segítséget nyújtó képzéseken való részvételt erőteljesen szorgalmazni kell.
- (9) Az iránymutatás végrehajtására vonatkozó visszajelzéseket ezen ajánlás elfogadását követően legfeljebb két évvel el kell juttatni a Bizottságnak. A Bizottság ekkor a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer helyzetét adatvédelmi szempontból újból felméri, és értékeli, hogy szükség van-e további eszközökre, köztük szabályozási intézkedésekre.

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽³⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

- (10) Meg kell tenni a szükséges intézkedéseket, hogy az iránymutatásokban foglaltak végrehajtását a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer szereplői és felhasználói számára is a lehetőségek szerint megkönnyítsék. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerre vonatkozó adatvédelmi biztosítékok fejlődését és végrehajtását folyamatosan figyelemmel kell kísérnie a nemzeti adatvédelmi hatóságoknak és az európai adatvédelmi biztosnak.
- (11) Az iránymutatások kiegészítik a 2007/76/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾, és figyelembe veszik az adatvédelmi irányelv 29. cikke által létrehozott, a személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport véleményét⁽²⁾, valamint az adatvédelmi rendelet 41. cikke által létrehozott európai adatvédelmi biztos (a továbbiakban: európai adatvédelmi biztos) véleményét⁽³⁾.

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

A tagállamoknak lehetőségük szerint az ezen ajánlás mellékletében előírt iránymutatásokat követniük kell.

Kelt Brüsszelben, 2011. március 1-jén.

a Bizottság részéről

John DALLI

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 32., 2007.2.6., 192. o.

⁽²⁾ 6/2007 vélemény a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerrel kapcsolatos adatvédelmi kérdésekről 01910/2007/EN – WP 130 – elfogadva 2007. szeptember 21-én.

⁽³⁾ EDPS vélemény: 2010-0692.

MELLÉKLET

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az adatvédelmi szabályok végrehajtására vonatkozó iránymutatásokról

1. BEVEZETÉS

A nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságok közötti együttműködés létfontosságú a belső piac megfelelő működéséhez, mivel a határokon átnyúló ügyek hatékony végrehajtásának hiánya alássa a fogyasztóknak a határokon átnyúló ajánlatok elfogadásához szükséges bizalmát, illetve ezáltal a belső piac iránti bizalmukat, és a verseny torzulásához vezet.

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer információtechnológiai eszköz, amelyet a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet hozott létre, és amely a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat részét képező nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságok közötti információcsere számára biztosít rögzített eljárási rendszert. Lehetővé teszi, hogy egy hatóság felkerje a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózatban részt vevő más hatóságokat jogsegély nyújtására, az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok lehetséges megsértésének kivizsgálásához és megszüntetéséhez, illetve eladók és szolgáltatók más uniós országokban élő fogyasztókat célzó illegális kereskedelmi gyakorlatának felfüggesztése érdekében végrehajtási intézkedések meghozatalához. Az információ közlésre vonatkozó megkeresések, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet alkalmazásával kapcsolatos minden kommunikáció a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszeren keresztül történik.

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet célkitűzése a belső piac egészében javítani a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazását azáltal, hogy létrehozza a nemzeti végrehajtási hatóságok egész Unióra kiterjedő hálózatát, valamint azzal, hogy meghatározza a tagállamok közötti együttműködés feltételeit. A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet megállapította, hogy az ilyen információcseréknek és a nemzeti végrehajtási hatóságok közötti kölcsönös jogsegély iránti megkereséseknek egy kijelölt adatbázison keresztül kell történniük. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszert erre tekintettel úgy alakították ki, hogy az igazgatási együttműködést és információcserét segítse az uniós fogyasztóvédelmi szabályok kikényszerítése érdekében.

Az együttműködés a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer mellékletében felsorolt jogi aktusok Közösségen belüli jogsértéseire terjed ki, amelyek a fogyasztók kollektív gazdasági érdekeit védi.

2. EZEN IRÁNYMUTATÁSOK ALKALMAZÁSI KÖRE ÉS CÉLKITŰZÉSE

Ezen iránymutatások célja, hogy foglalkozzék a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti hatékony és eredményes végrehajtási együttműködés és a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog közötti egyensúly, valamint a személyes adatok védelme biztosításának központi kérdésével.

A személyes adat az adatvédelmi irányelv⁽¹⁾ meghatározása szerint az azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintettre”) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy társadalmi önazonosságára vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén.

Mivel a végrehajtásért felelős nemzeti tisztviselők (ügykezelők), akik a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói, nem mindig adatvédelmi szakértők, és esetleg nem minden esetben vannak kellőképpen tudatában a saját nemzeti adatvédelmi jogszabályaik által előírt adatvédelmi követelményeknek, tanácsos a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználóit olyan iránymutatásokkal ellátni, amelyek az adatvédelem gyakorlati szemszögéből magyarázzák el a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer működését, a rendszerbe beépített biztosíték és a rendszer használatából adódó esetleges kockázatok részletezésével együtt.

Az iránymutatások célja, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerrel kapcsolatos legjelentősebb adatvédelmi kérdésekről áttekintést adjon, és hogy olyan felhasználóbarát útmutatót készítsen, amelyre a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer minden felhasználója támaszkodni tud. Nem feladata azonban, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer adatvédelmi hátterét részletesen feltárja.

Különösen ajánlott a tagállamok adatvédelmi hatóságaival konzultálni annak biztosítása érdekében, hogy az iránymutatások a nemzeti adatvédelmi jogszabályoknak megfeleljenek, illetve, hogy a jogszabályok valóban alátámasszák azokat. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói további segítséget és iránymutatást az alábbi nemzeti adatvédelmi hatóságoktól is kaphatnak annak érdekében, hogy biztosítva legyen az adatvédelemre vonatkozó követelmények betartása. Az említett adatvédelmi hatóságok felsorolása és elérhetősége az alábbi honlapon található:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Világosan kell látni, hogy a személyes adatokat az adatvédelmi irányelvben megfogalmazott különleges alapelvekkel és feltételekkel összhangban kell feldolgozni. Az ügykezelők a rendelet keretei között jogosultak a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszeren keresztül adatokat, beleértve a személyes adatokat is, kicserélni, amennyiben a feldolgozás célja a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet mellékletében felsorolt uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok megsértésének megszüntetése. Az ilyen adatok feldolgozását megelőzően azonban gondos értékelést kell végezni, amely biztosítja az adatvédelmi alapelvek betartását, illetve, hogy az adatok feldolgozása kizárólag a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet céljainak megvalósítása érdekében szükséges.

⁽¹⁾ 2. cikk a) pontja

Mindent szem előtt tartva, a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerhez hozzáféréssel bíró ügykezelőknek egyenként kell az ügyeket értékelniük, mielőtt a személyes adatok bármiféle feldolgozását elvégezhették⁽¹⁾. Ezen iránymutatások célja, hogy néhány megfontolandó, iránymutató adatvédelmi elv ismertetésével segítse az ügykezelőket ebben az értékelésben.

Az is célkitűzés, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer architektúrájának egyes bonyolult jellemzői a közös feldolgozási műveletekre, valamint a közös adatkezelésre tekintettel tisztázásra kerüljenek, oly módon, hogy a Bizottság, illetve a tagállamok illetékes hatóságai „közös adatkezelői” szerepkörét meghatározzák a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer adatcserejében.

3. A FOGYASZTÓVÉDELMI EGYÜTTMŰKÖDÉSI RENDSZER – A VÉGREHAJTÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS INFORMATIKAI ESZKÖZE

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer a Bizottság által, a tagállamokkal együttműködésben tervezett és fenntartott informatikai eszköz. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer célja, hogy segítse a tagállamokat az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok gyakorlati végrehajtásában. A rendszert a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat használja, amelyet azok a hatóságok alkotnak, amelyeket a tagállamok és az EGT-országok a fogyasztóvédelmi jogszabályoknak a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet előírásai szerint történő alkalmazása érdekében az egymás közötti együttműködés és információcsere céljából kijelöltek.

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet 10. cikke megállapítja, hogy:

„A Bizottság elektronikus adatbázist működtet, amelyben tárolja és feldolgozza a részére a 7., 8. és 9. cikknek megfelelően átadott információkat. Az adatbázishoz tájékozódás céljából kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá...”

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet 12. cikkének (3) bekezdése hozzáteszi:

„A jogsegély iránti megkereséseket, valamint az információkra vonatkozó minden közlést írásban, formanyomtatványon kell megtenni, és azokat a 10. cikkben létrehozott adatbázis útján, elektronikus formában kell továbbítani.”

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet mellékletében felsorolt irányelvek és rendeletek Közösségen belüli jogsértéseire korlátozódva segíti elő az együttműködést és az információcserét. E jogszabályok sokféle témakörrel, mint például tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal, távértékesítéssel, fogyasztói hitellel, szervezett utazási formákkal, tisztességtelen szerződési feltételekkel, időmegosztásos üzemeltetésű ingatlanokkal, elektronikus kereskedelemmel és egyebekkel foglalkoznak. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer nem használható fel az olyan jogszabályi területeken belüli információcserére, amelyek nincsenek kifejezetten felsorolva e mellékletben.

Például:

- I. Egy Belgiumban letelepedett kereskedő a franciaországi lakosokkal való üzleti kapcsolataiban tisztességtelen feltételeket alkalmaz, a tisztességtelen szerződési feltételekről szóló irányelvet sértve. Franciaországban a fogyasztóvédelmi hatóság használhatja a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszert arra, hogy a belgiumi fogyasztóvédelmi hatóságot megkeresse a kereskedővel szemben minden szükséges, Belgiumban rendelkezésre álló végrehajtási intézkedés meghozatala érdekében, hogy a Közösségen belüli jogsértést haladéktalanul megszüntessék.
- II. Dániában a fogyasztóvédelmi hatósághoz panaszok érkeznek arra vonatkozóan, hogy egy konkrét weblap csalárd és megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot folytat a fogyasztók kárára. A weboldalt Svédországban tárolják. A dán fogyasztóvédelmi hatóságnak információkra van szüksége a weboldallal kapcsolatban. Ezért a dán hatóság használhatja arra a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszert, hogy információkat kérjen a svéd fogyasztóvédelmi hatóságtól, amely köteles az információkat megadni.

A tagállamok töltik fel és a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben tárolják az információkat; azok a tagállamok férhetnek hozzá az adatokhoz, amelyekhez az információt címezték, és az adatokat a Bizottság törli⁽²⁾. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszert információk tárolására, valamint egy hatékony és biztonságos kommunikációs rendszerként használják, amelyen keresztül információkat lehet cserélni.

Az adatvédelem szempontjából egy ilyen adatbázis létrehozása mindig bizonyos kockázatokkal jár a személyes adatok védelme területén: a hatékony együttműködéshez feltétlenül szükséges adatoknál több adat megosztása; olyan adatok megtartása, amelyeket törölni kellett volna, illetve olyan adatok tárolása, amelyek már nem pontosak vagy valótlanok; valamint az érintettek jogainak és az adatkezelőkre vonatkozó kötelezettségek tiszteletben tartásának elmulasztása. Ezért szükséges az ilyen kockázatokat csökkenteni gondoskodván arról, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói tájékozottak és képzettek legyenek az adatvédelmi szabályok terén, és képesek legyenek az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályok betartását biztosítani.

4. AZ ADATVÉDELEM JOGI ÉS FELÜGYELETI KERETRENDSZERE

Az Európai Uniónak az adatvédelem területén 1995. óta kialakult jogi szabályozása van: az adatvédelmi irányelv⁽³⁾, amely a személyes adatok tagállamok általi feldolgozását szabályozza, valamint az adatvédelmi rendelet⁽⁴⁾, amely a személyes adatoknak az uniós intézmények és szervek általi feldolgozására vonatkozik. Az adatvédelmi jogszabályok alkalmazása jelenleg attól függ, hogy ki a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer szereplője vagy felhasználója.

⁽¹⁾ Megjegyzendő, hogy az adatvédelmi elvek mind az elektronikus, mind a papírformátumban tárolt adatokra vonatkoznak.

⁽²⁾ A törlésre vonatkozó külön szabályokat lásd: 2007/76/EK határozat és „A fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat: használati iránymutatások” („The Consumer Protection Cooperation Network: Operating Guidelines”).

⁽³⁾ 95/46/EK irányelv, HL L 281., 1995.11.23., 31. o.;

⁽⁴⁾ 45/2001/EK rendelet, HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

A Bizottság által végzett adatfeldolgozási tevékenységeket az adatvédelmi rendelet szabályozza, míg az illetékes nemzeti végrehajtási hatóságoknál az ügykezelők által megvalósított feldolgozási tevékenységre az adatvédelmi irányelvet átültető nemzeti jogszabályok vonatkoznak.

Mivel a Bizottságnak és a kijelölt illetékes hatóságoknak mint társ-adatkezelőknek a legnagyobb a szerepük a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben, kötelesek az illetékes felügyelőhatóságot feldolgozási műveleteikről értesíteni, illetve azokat előzetes ellenőrzés céljából részükre benyújtani, továbbá az adatvédelmi szabályoknak való megfelelést biztosítani. Az adatvédelmi irányelvet átültető nemzeti szabályozások mentességet biztosíthatnak mind az értesítésre, mind pedig az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények teljesítése alól.

Az adatvédelmi jogszabályok harmonizációjának célja mind az adatvédelem magas színvonalának biztosítása, mind az egyének alapvető jogainak védelme volt, miközben lehetővé tették a személyes adatok áramlását a tagállamok között. Mivel a nemzeti végrehajtási intézkedések különböző szabályokat eredményezhetnek, annak érdekében, hogy az adatvédelmi szabályoknak való megfelelés biztosítva legyen, a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználóinak nyomatékosan tanácsoljuk, hogy ezen iránymutatásokat beszéljék meg a nemzeti adatvédelmi hatóságukkal, mert – például – az egyéneknek nyújtandó információkra, illetve egyes adatfeldolgozási műveleteknek az adatvédelmi hatósághoz történő bejelentési kötelezettségére vonatkozó szabályok eltérőek lehetnek.

Az uniós adatvédelmi keretrendszer fontos jellemzője a független adatvédelmi hatóságok által felette gyakorolt felügyelet. A polgároknak joguk van e hatóságokhoz panaszukat benyújtani és gyorsan, bíróságon kívül megoldani adatvédelmi ügyeiket. A személyes adatok nemzeti szinten történő feldolgozását a nemzeti adatvédelmi hatóságok, a személyes adatok uniós intézmények általi feldolgozását pedig az európai adatvédelmi biztos ⁽¹⁾ felügyeli. Következésképpen a Bizottság az európai adatvédelmi biztos felügyeleti hatásköre, míg a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer más felhasználói a nemzeti adatvédelmi hatóságok felügyeleti hatásköre alá tartoznak.

5. KI KICSODA A FOGYASZTÓVÉDELMI EGYÜTTMŰKÖDÉSI RENDSZERBEN? – A KÖZÖS ADATKEZELÉS KÉRDÉSE

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer jó példája a közös feldolgozási műveleteknek és a közös irányításnak. Míg csak a tagállamok illetékes hatóságai gyűjtenek, rögzítenek, tesznek hozzáférhetővé, illetve cserélnek személyes adatokat, az adatok tárolása a kiszolgáló számítógépeken, illetve az adatoknak onnan való törlése az Európai Bizottság felelőssége. A Bizottság nem férhet hozzá e személyes adatokhoz, de a rendszer kezelőjének és üzemeltetőjének tekintendő.

Következésképpen a Bizottság és a tagállamok között a különböző feladatok és felelősségi körök kiosztása a következőképpen foglalható össze:

- Minden egyes illetékes hatóság adatkezelő a saját adatfeldolgozási tevékenységeire nézve.
- A Bizottság nem felhasználója, hanem üzemeltetője a rendszernek, és elsősorban a rendszer-architektúra fenntartásáért és biztonságáért felel. A Bizottságnak mindemelllett van hozzáférése a riasztásokhoz, a visszajelzésekkel kapcsolatos, valamint más, az adott ügyekkel kapcsolatos információkhoz is ⁽²⁾. A bizottsági hozzáférés biztosításának célja, hogy a Bizottság figyelemmel kísérhesse a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet, valamint a fogyasztóvédelmi rendelet mellékletében felsorolt fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazását, és statisztikai információkat gyűjthessen e feladatok végrehajtásáról. A Bizottságnak azonban nincs hozzáférése a kölcsönös jogsegély, illetve a végrehajtás iránti megkeresésekben található információkhoz, mivel e megkereséseket csak a tagállamokban a kérdéses konkrét ügygel foglalkozó, illetékes hatóságokhoz intézik. Mindezek után meg kell állapítani, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet lehetőséget biztosít a Bizottság számára, hogy bizonyos vitás kérdések esetében az illetékes hatóságok segítségére legyen ⁽³⁾, továbbá, hogy meghívást kapjon a több mint két tagállam részvételével zajló összehangolt vizsgálatban való részvételre ⁽⁴⁾.
- A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer szereplőinek megosztott a felelőssége a feldolgozás jogszerűsége, az adatszolgáltatás, illetve a hozzáférési, tiltakozási és helyesbítési jogok tekintetében.
- Mind a Bizottság, mind az illetékes hatóságok, adatkezelői minőségükben egyénileg felelősek azért, hogy az adatfeldolgozási műveleteikkel kapcsolatos szabályok adatvédelmi szabályokkal való összeegyeztethetőségét biztosítsák.

6. SZEREPLŐK ÉS FELHASZNÁLÓK A FOGYASZTÓVÉDELMI EGYÜTTMŰKÖDÉSI RENDSZERBEN

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben különböző hozzáférési profilok léteznek: az adatbázishoz való hozzáférés korlátozott, és csak az illetékes hatóság megnevezett tisztviselőjének engedélyezik (hitelesített felhasználó), nem átruházható módon. Csak a tagállamok illetékes hatóságai által a Bizottságnak bejelentett tisztviselők fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerhez való hozzáférési kérelmét lehet jóváhagyni. A rendszerbe való belépéshez bejelentkezési azonosító/jelszó megadása szükséges, amit az összekötő hivatal tud beszerezni.

Csak a megkeresett és a megkereső illetékes hatóság felhasználóinak van teljes körű hozzáférése valamely adott ügy során minden cserélt információhoz, beleértve a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az ügy iratainak valamennyi mellékletét is. Az összekötő hivatalok egy ügyről csak a kiemelt információkat tudják elolvasni, azért, hogy így lehetővé váljon számukra annak az illetékes hatóságnak az azonosítása, amelyhez egy megkeresést továbbítani kell. A megkeresésekhez vagy riasztásokhoz csatolt bizalmas dokumentumokat nem tudják elolvasni.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>

⁽²⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 8., 9. és 15. cikke.

⁽³⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁴⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 9. cikke.

A végrehajtási ügyekben az ügyre vonatkozó általános információkhoz az illetékes hatóságok minden olyan felhasználója hozzáfér, aki értesítést kapott arról, hogy ő a megsértett jogi aktusok felelőse. Ez az értesítések segítségével történik. Az értesítésekben az alapul szolgáló ügyet részletesen le kell írni, a személyes adatok szerepeltetését azonban el kell kerülni. Kivételek előfordulhatnak, különösen például az eladó, vagy a szállító megnevezése esetében (ha természetes személy).

A Bizottságnak nincs hozzáférése az információközlés, illetve végrehajtás iránti megkeresésekhez vagy bizalmas dokumentumokhoz, de az értesítéseket és riasztásokat megkapja.

7. AZ INFORMÁCIÓCSERÉRE VONATKOZÓ ADATVÉDELMI ELVEK

A tagállamokban a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói a személyes adatokat csak olyan feltételek mellett és azokkal az elvekkel összhangban dolgozhatják fel, amelyeket az adatvédelmi irányelv meghatároz. Az adatkezelő felel az adatvédelmi elvek betartásának biztosításáért a személyes adatoknak a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben történő feldolgozása során.

Azt is szükséges megjegyezni, hogy a titoktartási és az adatvédelmi szabályok tiszteletben tartásával kapcsolatos szabályok is vonatkoznak a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerre. A bizalmas kezelési és a szakmai titoktartási szabályok általánosságban vonatkozhatnak az adatokra, míg az adatvédelmi szabályok a személyes adatokra korlátozódnak.

Fontos szem előtt tartani, hogy a tagállamokban a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói sok más feldolgozási műveletért is felelnek, és esetleg nem adatvédelmi szakértők. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben az adatvédelmi szabályok betartásának nem szabad szükségtelenül bonyolultnak lennie vagy túlzott adminisztrációs terhet jelentenie. De egyenmegoldású rendszernek sem kell lennie. Ezen iránymutatások a személyes adatok kezelésére vonatkozó ajánlások, de emlékeztetni kell arra, hogy nem minden, a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben cserélt adat személyes adat.

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerbe történő minden egyes információfeltöltés előtt a végrehajtásért felelős tisztviselőknél meg kell vizsgálniuk, hogy a küldendő személyes adatok elküldése feltétlenül szükséges-e a hatékony együttműködés megvalósításának céljából, illetve figyelemmel kell lenniük arra, hogy kinek küldik a személyes adatokat. A végrehajtásért felelős tisztviselőnek mérlegelnie kell, hogy a címzettnek a riasztás vagy a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés céljából feltétlenül szüksége van-e az adott információra.

A legfontosabb adatvédelmi alapelvekből álló alábbi felsorolásnak az a célja, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerhez hozzáféréssel bíró, végrehajtásért felelős tisztviselők számára segítséget nyújtson abban, hogy minden egyes ügyben értékeljék, hogy a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos adatvédelmi szabályokat minden egyes alkalommal betartják-e, amikor a rendszerben személyes adatokat dolgoznak fel. A végrehajtásért felelős tisztviselőknél szem előtt kell tartaniuk azt is, hogy nemzeti szinten fennállhatnak az alább felsorolt, az adatvédelmi elvek alkalmazására vonatkozó mentességek és korlátozások, valamint tanácsos konzultálniuk a nemzeti adatvédelmi hatóságukkal ⁽¹⁾.

Melyek a betartandó adatvédelmi elvek?

Az adatvédelemre vonatkozó általános elvek, minden egyes, az adatvédelmi irányelv szerinti személyes adat feldolgozása előtt mérlegelendők. Mivel azt az irányelvet a nemzeti jogba átültették, az ügykezelőket emlékeztetjük arra, hogy konzultáljanak a nemzeti adatvédelmi felügyelőhatóságukkal az alább felsorolt elvek alkalmazásával kapcsolatban, illetve tanácsoljuk, hogy győződjenek meg arról, hogy nem állnak-e fenn mentességek vagy korlátozások ezen elvek alkalmazására vonatkozóan.

Az átláthatóság elve

Az adatvédelmi irányelv alapján az érintett jogosult tudomást szerezni arról, ha a személyes adatait feldolgozzák. A kezelő feladata, hogy megadja az érintett nevét és címét, a feldolgozás célját, az adatok címzettjeit, illetve minden olyan információt, amely ahhoz szükséges, hogy az adatok tisztességes feldolgozása biztosítva legyen ⁽²⁾.

Adatok kizárólag az alábbi körülmények fennállása esetén dolgozhatók fel ⁽³⁾:

- amennyiben ahhoz az érintett hozzájárul,
- amennyiben az adatfeldolgozás egy szerződés teljesítéséhez vagy a szerződés megkötéséhez szükséges,
- amennyiben az adatfeldolgozás jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges,
- amennyiben feldolgozásuk az érintett létfontosságú érdekei védelméhez szükséges,

⁽¹⁾ A 95/46/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdése és 13. cikke.

⁽²⁾ A 95/46/EK irányelv 10. és 11. cikke.

⁽³⁾ A 95/46/EK irányelv 7. cikke.

- az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges,
- az adatfeldolgozás az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél vagy felek jogszerű érdekének érvényesítéséhez szükséges.

A jogszerűség és tisztességesség elve

Tisztességtelen vagy törvénytelen módon nem lehet személyes adatokat gyűjteni vagy feldolgozni, valamint nem lehet azokat a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletben meghatározott rendeltetésekkel össze nem egyeztethető célra felhasználni. Ahhoz, hogy a feldolgozás jogszerű legyen, az ügykezelőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a feldolgozási igényt igazoló egyértelmű indokaik legyenek. A feldolgozás meghatározott, egyértelmű és törvényes célból végezhető el, és az adatok további feldolgozása nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon⁽¹⁾. Erről csak a fogyasztóvédelmi együttműködési rendelet rendelkezik.

A tisztességes feldolgozás biztosításához tájékoztatni kell az érintetteket adataik feldolgozásának céljáról, valamint hozzáférési, helyesbítési és kifogásolási jogairól.

Az arányosság, pontosság és az adatok megőrzésének alapelve

Az információnak arányosnak, helyesnek, lényegesnek kell lennie, valamint nem haladhatja meg azt a célt, amiért gyűjtötték, illetve tovább feldolgozzák. az adatoknak pontosnak és, amennyiben szükséges, időszertelemeknek kell lenniük; minden ésszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a hibás vagy hiányos adatok, tekintettel gyűjtésük vagy további feldolgozásuk céljaira, törlésre vagy helyesbítésre kerüljenek; a személyes adatokat olyan formában kell tárolni, amely megengedi az érintettek azonosítását legfeljebb az adatok gyűjtésének vagy feldolgozásának céljából szükséges ideig. A történelmi, statisztikai vagy tudományos felhasználás céljából hosszabb ideig tárolt személyes adatok esetében megfelelő biztosítékokat kell létrehozni.

Az ügykezelőknek meg kell vizsgálniuk, hogy az információ, amit feldolgoznak, feltétlenül szükséges-e a megvalósítandó célok érdekében.

A célok korlátozásának elve

A személyes adatokat meghatározott, kifejezett és törvényes célokra kell gyűjteni, nem lehet tovább feldolgozni e célokkal összeegyeztethetetlen módon, valamint az érintettek tudomására kell azokat hozni. Az ügykezelők csak akkor dolgozhatnak fel személyes adatokat, ha annak egyértelmű célja van, például létezik a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet alapján a továbbítást igazoló jogalap.

A hozzáférés joga

Az adatvédelmi irányelv⁽²⁾ szerint az érintetteknek joguk van hozzá, hogy tájékoztassák őket személyes adataik feldolgozásáról; a feldolgozás céljairól; az adatok címzettjeinek kilétéről, valamint, hogy meghatározott jogaik vannak, vagyis a tájékoztatás és a helyesbítés jogáról. Az érintett jogosult továbbá a róla feldolgozott valamennyi adathoz hozzáférni. Az érintett jogosult továbbá a hiányos, hibás, vagy az adatvédelmi szabályok be nem tartásával feldolgozás alatt álló adatok helyesbítését, törlését vagy zárolását kérni⁽³⁾.

Különleges adatok

A faji vagy etnikai hovatartozást, politikai véleményt, vallási vagy filozófiai meggyőződést, szakszervezeti tagságot, egészséget, szexuális életet, bűncselekményeket vagy büntetőítéleteket felfedő adatok feldolgozása tilos. Az adatvédelmi irányelv⁽⁴⁾ azonban rendelkezik ez alól a szabály alól bizonyos mentességekről, amikor az érzékeny adatokat bizonyos feltételek mellett fel lehet dolgozni⁽⁵⁾. Mivel a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói kerülhetnek olyan helyzetbe, hogy különleges adatokat⁽⁶⁾ kell kezelniük, tanácsos ezekkel különös körültekintéssel bánni. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználóinak ajánljuk, hogy konzultáljanak a nemzeti adatvédelmi hatósággal azzal kapcsolatban, hogy a különleges adatok feldolgozására vonatkoznak-e eltérések.

Mentességek

Bűncselekmények megelőzése, kivizsgálása, felderítése és büntetőeljárás alá vonás esetében az adatvédelmi irányelv néhány mentességet is megállapít. Az ügykezelőknek azt tanadjuk, hogy nézzenek utána a nemzeti jogban, hogy fel tudják mérni, lehetségesek-e, illetve milyen mértékben az ilyen mentességek⁽⁷⁾. Amennyiben alkalmazásra kerülnek ilyen mentességek, ajánlatos azokat egyértelműen jelezni minden egyes illetékes hatóság adatvédelmi nyilatkozatán.

⁽¹⁾ A 95/46/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

⁽²⁾ A 95/46/EK irányelv 10., 11. és 12. cikke.

⁽³⁾ A 95/46/EK irányelv 12. cikke.

⁽⁴⁾ A 95/46/EK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁵⁾ A 95/46/EK irányelv 8. cikke.

⁽⁶⁾ A 2007/76/EK határozat mellékletének 4. fejezete.

⁽⁷⁾ 6/2007 sz. vélemény a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerrel kapcsolatos adatvédelmi kérdésekről 01910/2007/EN – WP 130 – elfogadva 2007. szeptember 21-én, 24–26. o.

Az adatvédelmi elvek alkalmazása

Ezen adatvédelmi elveknek a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer működésével kapcsolatos alkalmazása a következő ajánlásokhoz vezet:

1. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer alkalmazását szigorúan korlátozni kell a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletben meghatározott célokra. A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet 13. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy a közölt információ csak a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló jogszabályok betartásának biztosítása céljából használható fel. Ezeket a jogszabályokat a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet melléklete sorolja fel.
2. Ajánlott, hogy a végrehajtásért felelős tisztviselők a valamely kölcsönös jogsegély iránti megkeresés vagy riasztás során kapott információkat csak az ahhoz a konkrét ügyhöz kapcsolódó célokra használják fel az adatvédelemre vonatkozó jogszabályi kötelezettségeknek való szigorú megfelelés mellett, és előzetesen értékeljék a feldolgozás szükségességét azon vizsgálatok esetében, amelyek szélesebb körű érdeklődésre tarthatnak számot.
3. Az adatok továbbítása során a végrehajtásért felelős tisztviselők eseti alapon értékelik, hogy kik legyenek a feldolgozandó információ címzettjei.
4. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználóinak figyelmesen kell kiválasztaniuk a kérdéseket, amelyeket feltesznek a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés során, és nem szabad a szükségesnél több adatot kérniük. Ez nem csupán az adatminőségi elvek tiszteletben tartásával kapcsolatos kérdés, hanem az adminisztrációs teher csökkentésének ügye is.
5. Az adatvédelmi irányelv⁽¹⁾ előírja, hogy a személyes adatoknak pontosaknak és időszerűeknek kell lenniük. Ajánlott, hogy az információt szolgáltató illetékes hatóság is hozzájáruljon a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben tárolt adatok pontosságának biztosításához. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer egyik funkciójaként olyan előugró üzeneteket terveztek a rendszerbe, amelyek időszakosan emlékeztetik az ügykezelőket, hogy ellenőrizzék a személyes adatok pontosságát és naprakészségét.
6. Egy átfogó adatvédelmi nyilatkozat közzététele a weblapokon gyakorlatias módja az érintettek jogaikról való tájékoztatásának. Ajánlott, hogy az egyes illetékes hatóságok a weblapjaikon internetes adatvédelmi nyilatkozatot tegyenek közzé. Minden egyes adatvédelmi nyilatkozatnak összhangban kell lennie az adatvédelmi irányelv által megállapított tájékoztatási kötelezettséggel, tartalmaznia kell egy linket a Bizottság adatvédelmi nyilatkozatát tartalmazó weboldalára, és további részleteket kell közölnie, beleértve a kérdéses illetékes hatóság kapcsolattartási adatait, valamint a hozzáférési vagy tájékoztatói jog bármilyen nemzeti korlátozását is. Minden érintett adatkezelő felelős az adatvédelmi nyilatkozatok közzétételének biztosításáért.
7. Az érintett kérheti a személyes adataihoz való hozzáférést, azok helyesbítését, illetve törlését egynél több forrásból. Bár minden egyes illetékes hatóság, mivel ő az adatfeldolgozó, felelős a saját adatfeldolgozási műveleteiért, a határokon átnyúló ügyekkel kapcsolatos megkeresésekre tett válaszlevegéseket össze kellene hangolni. Ilyen esetekben ajánlott, hogy az illetékes hatóságok tájékoztassák a többi érintett illetékes hatóságot a megkeresés beérkezéséről.

Ha egy illetékes hatóság úgy véli, hogy egy kérelem megadása hatással lehet más illetékes hatóságok által folytatott vizsgálatokra vagy végrehajtási eljárásokra, az előbbinek ki kell kérnie az utóbbiak véleményét, mielőtt megadná a kérelmet.

Az érintett a Bizottsághoz is fordulhat kérelmével. A Bizottság csak olyan adatok iránti kérelmet teljesíthet, amelyekhez hozzáféréssel bír. A Bizottságnak egy kérelem átvételekor konzultálnia kell azzal az illetékes hatósággal, amely az információt szolgáltatta. Ha nem emelnek kifogást vagy az illetékes hatóság ésszerű időn belül nem válaszol, a Bizottság az adatvédelmi rendelet alapján dönthet a kérelem teljesítéséről. A Bizottságnak azon illetékes hatóságok véleményét is ki kell kérnie, amelyek vizsgálati vagy végrehajtási tevékenységeit a kérelem teljesítése által esetleg veszélyezteti. A Bizottságnak meg kellene vizsgálnia, hogy segítené-e az információcsere, ha a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerbe további technikai megoldásokat építenének be.

8. A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2007/76/EK végrehajtási határozat a cégvezetők nevének bevitelét lehetővé tevő adatmezők létrehozásáról rendelkezik a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben. A végrehajtásért felelős tisztviselőknek fel kell mérniük, hogy az ilyen típusú személyes adat megadása szükséges-e az ügy megoldásához. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerbe történő minden egyes információfeltöltés, illetve egy riasztás vagy kölcsönös jogsegély iránti megkeresés másik illetékes hatóságnak történő elküldése előtt minden esetben értékelni kell, hogy szükséges-e egy vállalat igazgatójának a nevét a kijelölt adatmezőben megadni.
9. A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2007/76/EK végrehajtási határozat előírja, hogy az információkat, végrehajtás iránti megkereséseket vagy riasztásokat feltöltő illetékes hatóságoknak jelezniük kell, hogy az információkat bizalmasan kell-e kezelni. Ezt eseti alapon kell mérlegelni. Hasonlóképpen, a megkeresett hatóságnak az információk kiszolgáltatásakor jeleznie kell, hogy az információkat bizalmasan kell-e kezelni. A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerben található egy alapértelmezett érték funkció, amelynél a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer felhasználói a „bizalmas” jelző kifejezett törlésével biztosíthat hozzáférést egy adott dokumentumokhoz.

⁽¹⁾ A 95/46/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének d) pontja.

8. A FOGYASZTÓVÉDELMI EGYÜTTMŰKÖDÉSI RENDSZER ÉS AZ ADATVÉDELEM

Az adatvédelem-barát környezet

A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszert az adatvédelmi jogszabályok követelményeit szem előtt tartva alakították ki:

- A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer s-TESTA-t használ (Trans European Services for Telematics between Administrations, azaz a közigazgatási rendszerek közötti biztonságos transzeurópai telematikai szolgáltatások), amely szervezett, megbízható és biztonságos páneurópai kommunikációs platformot kínál az európai és a nemzeti közigazgatások részére. Az s-TESTA hálózat saját infrastruktúrát használ, amely az internetről teljesen elkülönül. A rendszer kialakításakor megfelelő biztonsági intézkedések beépítésével gondoskodtak az s-TESTA hálózat lehető legmagasabb szintű védelméről. Az „EU Korlátozott” minősítésű információ továbbításához a hálózatot biztonsági akkreditációnak kell alávetni.
- Számos technikai funkciót vezettek be: biztonságos, személyes jelszavak a kijelölt hatóságok bejelentett illetékes tisztviselői számára; biztonságos hálózat használata (s-TESTA); előugró üzenetek, amelyek emlékeztetik az ügykezelőket, hogy személyes adatok feldolgozásakor figyelemmel kell lenniük az adatvédelmi szabályokra; különböző felhasználói profilok létrehozása, amelyek az információhoz való hozzáférést a szerep (illetékes hatóság, összekötő hivatal vagy a Bizottság) szerint módosítják; lehetőség a dokumentumokhoz való hozzáférés korlátozására azáltal, hogy bizalmasként határozzák meg azokat, valamint a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer honlapján az adatvédelmi szabályokra mutató üzenet.
- Végrehajtási szabályok ⁽¹⁾, amelyek az adatvédelem betartásának biztosítása céljából kiemelt szempontokra térnek ki: világos törlési szabályok (milyen információkra vonatkoznak; hogyan és mikor kell adatokat törölni); az információkhoz való hozzáférés típusát meghatározó elvek (csak a közvetlenül érintett illetékes hatóságok rendelkeznek teljes körű hozzáféréssel, míg a többiek csak általános információkhoz juthatnak).
- A használati iránymutatások ⁽²⁾, amelyek részletesebben tisztázzák, mire kell figyelni a különböző adatmezők kitöltésekor, illetve magukban foglalják ezen iránymutatásokat ⁽³⁾.
- Az éves felülvizsgálatok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizzék a személyes adatok pontosságát (címkézést terveznek, de még nem hajtották végre), valamint azt is, hogy az ügyeket a szabályok szerint lezárják és/vagy törölik annak biztosítására, hogy az ügyek ne felejtődjenek el. A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben rendszeresen felül fogja vizsgálni azokat az ügyeket, amelyek elintézése jelentősen hosszabb időt vesz igénybe, mint amennyi az átlagos ügyintézés ideje.
- A kölcsönös jogsegély ügyeket 5 évvel az ügy lezárását követően automatikusan törlik, a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet előírásainak megfelelően.
- A fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer az adatvédelmet megkönnyíteni kívánó, folyamatosan fejlődő IT-eszköz. Sok biztosíték funkciót már beépítettek a rendszer architektúrájába, amit fentebb ismertettünk. A Bizottság szükség szerint folytatni szándékozik a fejlesztést további tökéletesítésekkel.

További iránymutatás

Mennyi ideig kell egy ügyet tárolni, és mikor kell azt lezárni és törölni?

Csak a Bizottság törölhet információkat a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerből ⁽⁴⁾, amit rendszerint valamely illetékes hatóság kérésére tesz. Az illetékes hatóságnak egy ilyen kérelem benyújtásakor meg kell adnia a törlés iránti kérelem jogalapját. Az egyetlen kivételt a végrehajtás iránti megkeresések képezik. Ezeket a Bizottság 5 évvel azt követően, hogy a megkereső hatóság lezárta az ügyet, automatikusan törli.

Meghatározott határidőkön belül szabályokat hoztak létre a már nem szükséges, pontatlan, megalapozatlannak bizonyuló, illetve a maximális tárolási időt elérő adatok törlésének biztosítására.

Miért 5 évben állapították meg az adatok megőrzésének idejét?

A megőrzési idő célja, hogy elősegítse a Közösségen belüli jogsértések kezelésében a fogyasztói érdekeket védő jogszabályok végrehajtásáért felelős hatóságok között az együttműködést, valamint hozzájáruljon a belső piac zökkenőmentes működéséhez, a fogyasztói érdekeket védő jogszabályok alkalmazásának minőségéhez és következetességéhez, a fogyasztói gazdasági érdekek védelmének ellenőrzéséhez, továbbá a végrehajtás színvonalának és következetességének javításához. A megőrzési idő alatt az ügyben elsőként eljáró illetékes hatóságnál dolgozó, engedéllyel rendelkező végrehajtásért felelős tisztviselő beletekinthet az ügy irataiba, ha az ügyhöz esetlegesen kapcsolódó ismételt jogsértés megállapításához ez szükséges, amely egy jobb, hatékonyabb végrehajtást tesz lehetővé.

⁽¹⁾ A 2007/76/EK határozat.

⁽²⁾ Fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer: Üzemeltetési útmutató – a fogyasztóvédelmi együttműködési bizottság által 2010. június 8-án jóváhagyva.

⁽³⁾ Ezen iránymutatások tartalma a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszer jövőbeli képzéseinek részét fogja képezni.

⁽⁴⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 10. cikke, illetve fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2007/76/EK végrehajtási határozat mellékletének 2. fejezete.

A vitafórum a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerhez tartozik

A vitafórum egy eszköz, amelyet az olyan kérdésekkel kapcsolatos információcserére szánnak, mint az új végrehajtási hatáskörök és a legjobb gyakorlatok. Általánosságban a vitafórum – bár a végrehajtásért felelős tisztviselők ritkán használják – nem szolgálhat ügyekkel kapcsolatos adatok cseréjére, és nem utalhat személyes adatokra.

Milyen típusú adatokat lehet a rövid összefoglalókban és a csatolt dokumentumokban megadni?

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2007/76/EK végrehajtási határozat rendelkezik egy „csatolt iratok” elnevezésű adatmező létrehozásáról riasztás, információközlés, illetve végrehajtás iránti megkeresések esetében. A rövid összefoglalók elnevezésű mezőben a jogsértést kell leírni. A rövid összefoglalók lehetőleg ne tartalmazzanak személyes adatokat, mivel ezen adatmező pusztán a jogsértés általános bemutatására szolgál. A csatolt dokumentumokban a nem feltétlenül szükséges személyes adatokat felismerhetetlenné kell tenni, vagy el kell távolítani.

Mit értenek az alatt, hogy „alapos” a gyanúja annak, hogy jogsértés történt?

A jogsértés alapos gyanúját a nemzeti jog alapján kell értelmezni. Ajánlott azonban, hogy a jogsértés gyanúját csak akkor vegyék fel a fogyasztóvédelmi együttműködési rendszerbe, ha van némi bizonyíték, ami alátámasztja, hogy az ügyben jogsértés történt vagy történhetett.

Mit kell tenni a harmadik országokba történő adattovábbítás esetén?

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet⁽¹⁾ úgy rendelkezik, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet alapján közölt információkat a tagállamok kétoldalú jogsegélyegyezmény alapján egy harmadik ország hatóságának is átadhatják, amennyiben ehhez az információt eredetileg közlő illetékes hatóság is hozzájárul, és az adatvédelmi rendelkezéseket betartják.

Ajánljuk, hogy amíg az Európai Unió nem köt nemzetközi megállapodást a kölcsönös jogsegélyekre vonatkozó együttműködési szabályokról⁽²⁾, a harmadik országokkal kötött kétoldalú jogsegélyegyezmények rendelkezzenek megfelelő adatvédelmi biztosítékokról, és az egyezményeket az előzetes ellenőrzés elvégzése érdekében a vonatkozó adatvédelmi felügyelőhatóságnak jelentsék be, hacsak a Bizottság meg nem vizsgálta és meg nem állapította, hogy a harmadik ország az adatvédelmi irányelv 25. cikkében foglaltak szerinti megfelelő szintű védelmet biztosít az Unióból érkező személyes adatok számára.

⁽¹⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 14. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁾ A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet 18. cikke.

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

A nemzetközi közjog értelmében jogi hatállyal kizárólag az ENSZ-EGB eredeti szövegei rendelkeznek. Ennek az előírásnak a státusa és hatálybalépésének időpontja az ENSZ-EGB TRANS/WP.29/343 sz. státusdokumentumának legutóbbi változatában ellenőrizhető a következő weboldalon:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 100. számú előírása – Egységes rendelkezések járművek elektromos hajtórendszerük tekintetében történő jóváhagyásáról

Tartalmaz minden olyan szöveget, amely az alábbi időpontig érvényes volt:

01. módosítássorozat – hatálybalépés dátuma: 2010. december 4.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐÍRÁS

1. Alkalmazási kör
2. Fogalommeghatározások
3. Jóváhagyási kérelem
4. Jóváhagyás
5. Előírások és vizsgálatok
6. A járműtípus típusjóváhagyásának módosítása és kiterjesztése
7. A gyártás megfelelése
8. Szankciók nem megfelelő gyártás esetén
9. A gyártás végleges leállítása
10. A jóváhagyási vizsgálat elvégzéséért felelős műszaki szolgálatok és a jóváhagyó hatóságok neve és címe
11. Átmeneti rendelkezések

MELLÉKLETEK

1. melléklet – Értesítés
2. melléklet – A jóváhagyási jelek elrendezése
3. melléklet – Feszültség alatt álló részek közvetlen érintése elleni védelem
4. melléklet – A szigetelési ellenállás mérési módszere
5. melléklet – Visszajelzés a fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszerek működéséről
6. melléklet – A közúti járművek vagy rendszerek meghatározó jellemzői
7. melléklet – A hajtóakkumulátor töltése alatt bekövetkező hidrogénkibocsátás meghatározása

1. ALKALMAZÁSI KÖR

A következő előírások az alábbiakra alkalmazandó biztonsági követelményekre vonatkoznak: az M és az N kategóriájú, 25 km/h-t meghaladó legnagyobb tervezési sebességű, egy vagy több, árammal működő, a hálózathoz nem folyamatosan csatlakoztatott hajtómotorral felszerelt, közúti járművek elektromos hajtórendszere; valamint az elektromos hajtórendszer nagyfeszültségű sínjével galvanikus kapcsolatban lévő nagyfeszültségű alkatrészek és rendszerek.

Ez az előírás a közúti járművek ütközés utáni biztonságára vonatkozó követelményekre nem terjed ki.

2. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E rendelet alkalmazásában:

- 2.1. „menetkész üzemmód”: a jármű azon üzemmódja, amikor a gyorsító pedál megnyomására (vagy hasonló kezelőszerv működtetésére) vagy a fékrendszer kioldására az elektromos hajtórendszer a járművet mozgatja;
- 2.2. „elválasztó”: a feszültség alatt álló részek (bármely irányú) közvetlen érintésétől védő alkatrész;
- 2.3. „vezető csatlakozás”: az újratölthető energiatároló rendszer (RESS) töltése során a külső áramforráshoz kapcsolódó csatlakozók révén létrejövő csatlakoztatás;
- 2.4. „újratölthető energiatároló rendszer (RESS) töltésére szolgáló csatlakozórendszer”: a RESS külső áramforrásból való feltöltésére használt elektromos áramkör, amelybe a jármű főcsatlakozója is beletartozik;
- 2.5. „közvetlen érintkezés”: személyek feszültség alatt álló alkatrészekkel való érintkezése;
- 2.6. „testelőváz”: elektromosan összekötött vezető alkatrészekből álló egység, amelynek a potenciálja vonatkoztatási potenciálként szolgál;
- 2.7. „elektromos áramkör”: egymással összekötött, feszültség alatt álló alkatrészek, amelyeket úgy terveztek, hogy azokon a szokásos üzemi feltételek között elektromos áram haladjon át;
- 2.8. „elektromos energiaátalakító rendszer”: az elektromos meghajtás céljára elektromos energiát termelő és szolgáltató rendszer;
- 2.9. „elektromos hajtórendszer”: a hajtómotor(oka)t is magában foglaló elektromos áramkör, amely magában foglalhatja a RESS-t, az elektromosenergia-átalakító rendszert, az elektronikus áramátalakítókat, a hozzájuk tartozó kábelköteget és csatlakozókat, valamint a RESS töltésére szolgáló csatlakozórendszert;
- 2.10. „elektronikus áramátalakító”: elektromos energia szabályozását és/vagy átalakítását az elektromos meghajtás céljára lehetővé tevő készülék;
- 2.11. „burkolat”: a (bármely irányú) közvetlen érintéstől védő, a belső egységeket beburkoló alkatrész;
- 2.12. „szabadon álló vezető alkatrész”: az IPXXB védelmi fokozatra vonatkozó előírások betartásával megérinthető vezető alkatrész, amely azonban a szigetelés meghibásodása esetén elektromos feszültség alá kerülhet;
- 2.13. „külső áramforrás”: a járművön kívül található, váltó- vagy egyenáramú áramforrás;
- 2.14. „nagyfeszültségű”: valamely elektromos alkatrész vagy áramkör besorolása, amennyiben annak üzemi feszültsége 60 V-nál nagyobb, de legfeljebb 1 500 V feszültségű egyenáram, vagy 30 V-nál nagyobb, de legfeljebb 1 000 V feszültségű (effektív) váltakozó áram;
- 2.15. „Nagyfeszültségű sín”: az elektromos áramkör, amelybe beletartozik a nagy feszültségen működő RESS töltésére szolgáló csatlakozórendszer is;

- 2.16. „közvetett érintés”: személyek érintkezése szabadon álló vezető alkatrészszel;
- 2.17. „feszültség alatt álló alkatrész”: vezető alkatrész, amely rendeltetésszerű használat során elektromos feszültség alá kerül;
- 2.18. „csomagtér”: a járműben a csomagok elhelyezésére kialakított tér, amelyet a tető, a csomagtér-fedél, a padló, az oldalfalak, valamint a hajtórendszert a feszültség alatt álló részekkel való közvetlen érintéstől védő elválasztó és burkolat határol, az utastértől pedig az elülső és a hátsó válaszfal választ el;
- 2.19. „fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszer”: a nagyfeszültségű sín (sínek) és a testelőváz közötti szigetelési ellenállást nyomon követő berendezés;
- 2.20. „nyitott típusú hajtóakkumulátor”: vízzel újratöltendő, folyékony elektrolittal töltött akkumulátor, amely a légkörbe juttatott hidrogéngázt fejleszt;
- 2.21. „utastér”: a gépjárműben helyet foglalók számára fenntartott tér, amelyet a tető, a padló, az oldalfalak, az ajtók, az ablaküvegek, az elülső és a hátsó válaszfal, valamint a hajtórendszert a feszültség alatt álló részekkel való közvetlen érintéstől védő elválasztók és burkolat határolnak;
- 2.22. „védelmi fokozat”: a feszültség alatt álló részek szonda – pl. ízelt ujjutánzat (IPXXB) vagy próbahuzal (IPXXD), lásd 3. melléklet – általi érintése során az elválasztó/burkolat által nyújtott védelem;
- 2.23. „újratölthető energiatároló rendszer (RESS)”: az elektromos meghajtás céljára elektromos energiát termelő újratölthető energiatároló rendszer;
- 2.24. „áramkör-megszakító”: az a berendezés, amely az elektromos áramkör megszakítására szolgál a RESS, a tűzelőanyagcella-sorok stb. ellenőrzése vagy karbantartása során;
- 2.25. „szilárd szigetelő”: a vezetékrendszerek szigetelő bevonata, amely a feszültség alatt álló részeket fedi be és védi (bármely irányú) közvetlen érintkezéstől; továbbá a csatlakozók feszültség alatt álló részeit szigetelő bevonatok, illetve a szigetelésre szolgáló lakkok és festékek;
- 2.26. „járműtípus”: olyan járművek összessége, amelyek nem különböznek egymástól a következő – meghatározó – jellemzőik tekintetében:
- a) az elektromos hajtórendszer és a galvanikus kapcsolatban lévő nagyfeszültségű sín beépítése;
 - b) az elektromos hajtórendszer és a galvanikus kapcsolatban lévő nagyfeszültségű alkatrészek jellege és típusa;
- 2.27. „üzemi feszültség”: a gyártó által megadott, az elektromos áramkörben fellépő legnagyobb effektív feszültség, amely nyitott áramkör esetén vagy a szokásos üzemi viszonyok között bármely vezetők között felléphet. Ha az elektromos áramkört galvanikus szigetelés osztja meg, az üzemi feszültséget minden megosztott áramkörre meg kell adni.
3. JÓVÁHAGYÁSI KÉRELEM
- 3.1. Valamely járműtípusnak az elektromos meghajtórendszerére vonatkozó különleges követelmények tekintetében történő jóváhagyására irányuló kérelmet a jármű gyártója vagy jogszerűen meghatalmazott képviselője nyújtja be.
- 3.2. A kérelemhez három példányban csatolni kell az alábbi dokumentumokat, és meg kell adni a következő adatokat:
- 3.2.1. A járműtípus elektromos meghajtórendszerének és az azzal galvanikus kapcsolatban lévő nagyfeszültségű sínnek a részletes leírása.
- 3.3. Egy, a jóváhagyásra benyújtott járműtípust képviselő járművet át kell adni a jóváhagyási vizsgálat elvégzéséért felelős műszaki szolgálatnak.

- 3.4. Az illetékes hatóság a típusjóváahagyás megadása előtt ellenőrzi, hogy megtették-e a gyártás megfelelésségének hatékony ellenőrzését biztosító megfelelő intézkedéseket.
4. JÓVÁHAGYÁS
- 4.1. Ha az ezen előírás szerint jóváahagyásra benyújtott jármű megfelel az alábbi 5. szakaszban, valamint ezen előírás 3., 4., 5. és 7. mellékletében foglalt követelményeknek, akkor e járműtípust jóvá kell hagyni.
- 4.2. Mindegyik jóváahagyott típushoz jóváahagyási számot kell rendelni. Ennek első két számjegye a jóváahagyás időpontjában hatályos, az előírást lényeges műszaki tartalommal legutóbb módosító módosítássorozat száma (az előírás jelen formája esetében 01). Ugyanazon szerződő fél nem rendelheti ugyanazt a számot több járműtípushoz.
- 4.3. Egy járműtípusnak az ezen előírás szerinti jóváahagyásáról vagy a jóváahagyás elutasításáról, kiterjesztéséről, visszavonásáról, illetve a gyártás végleges leállításáról értesíteni kell a megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó feleket az ezen előírás 1. mellékletének megfelelő nyomtatványon.
- 4.4. Minden olyan járművön, amely megfelel az ezen előírás szerint jóváahagyott járműtípusnak, a jóváahagyási értesítésben megadott, könnyen hozzáférhető helyen jól látható módon fel kell tüntetni egy nemzetközi jóváahagyási jelet, amely a következőkből áll:
- 4.4.1. egy kör, benne az „E” betű és a jóváahagyó ország egyedi azonosító száma ⁽¹⁾;
- 4.4.2. ezen előírás száma, amelyet egy „R” betű, egy kötőjel és a jóváahagyási szám követ a 4.4.1. szakaszban előírt kör jobb oldalán.
- 4.5. Ha a jármű megfelel egy olyan járműtípusnak, amelyet a megállapodáshoz mellékelte egy vagy több további előírás szerint ugyanabban az országban hagytak jóvá, amely ezen előírás alapján megadta a jóváahagyást, akkor a 4.4.1. szakaszban előírt jelet nem szükséges megismételni. Ebben az esetben az előírás és a jóváahagyás számát, valamint az összes olyan előírás kiegészítő jelét, amelyek szerint a jóváahagyást megadták ugyanabban az országban, amely ezen előírás szerint is megadta a jóváahagyást, a fenti 4.4.1. szakaszban előírt jel jobb oldalán egymás alatt kell feltüntetni.
- 4.6. A jóváahagyási jelnek jól olvashatónak és eltávolíthatatlannak kell lennie.
- 4.7. A jóváahagyási jelet a gyártó által a járműre szerelt adattáblán vagy annak közelében kell elhelyezni.
- 4.8. Ezen előírás 2. mellékletében példák találhatóak a jóváahagyási jel elrendezésére.
5. ELŐÍRÁSOK ÉS VIZSGÁLATOK
- 5.1. Áramütés elleni védelem
- Ezek az elektromos biztonsági követelmények a nagyfeszültségű sínekre vonatkoznak, amennyiben azok nincsenek összekötve a külső nagyfeszültségű áramforrással.

⁽¹⁾ 1 – Németország, 2 – Franciaország, 3 – Olaszország, 4 – Hollandia, 5 – Svédország, 6 – Belgium, 7 – Magyarország, 8 – Cseh Köztársaság, 9 – Spanyolország, 10 – Szerbia, 11 – Egyesült Királyság, 12 – Ausztria, 13 – Luxemburg, 14 – Svájc, 15 (szabad), 16 – Norvégia, 17 – Finnország, 18 – Dánia, 19 – Románia, 20 – Lengyelország, 21 – Portugália, 22 – Orosz Föderáció, 23 – Görögország, 24 – Írország, 25 – Horvátország, 26 – Szlovénia, 27 – Szlovákia, 28 – Belarusz, 29 – Észtország, 30 (szabad), 31 – Bosznia és Hercegovina, 32 – Lettország, 33 (szabad), 34 – Bulgária, 35 (szabad), 36 – Litvánia, 37 – Törökország, 38 (szabad), 39 – Azerbajdzsán, 40 – Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, 41 (szabad), 42 – Európai Közösség (a jóváahagyást a tagállamok adják meg saját EGB-típus-jóváahagyási jelüket használva), 43 – Japán, 44 (szabad), 45 – Ausztrália, 46 – Ukrajna, 47 – Dél-Afrika, 48 – Új-Zéland, 49 – Ciprus, 50 – Málta, 51 – Koreai Köztársaság, 52 – Malajzia, 53 – Thaiföld, 54 és 55 (szabad), 56 – Montenegró, 57 (szabad) és 58 – Tunézia. A további számokat további országoknak jelölik ki, időrendi sorrendben aszerint, hogy a kerekes járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváahagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodást mikor ratifikálják, vagy ahhoz mikor csatlakoznak, és az így kijelölt számokat az Egyesült Nemzetek Főtitkára közli a megállapodásban részes szerződő felekkel.

5.1.1. Közvetlen érintés elleni védelem

A feszültség alatt álló részek közvetlen érintése elleni védelmére az 5.1.1.1. és az 5.1.1.2. szakaszban foglalt követelmények vonatkoznak. Az érintésvédelmet ellátó részeket (szilárd szigetelő, elválasztó, burkolat stb.) úgy kell kialakítani, hogy szerszám nélkül ne lehessen felnyitni, szétszerelni vagy eltávolítani azokat.

5.1.1.1. Az utas- vagy csomagtéren belül a feszültség alatt álló részek érintésvédelmét IPXXD védelmi fokozattal kell biztosítani.

5.1.1.2. Az utas- vagy csomagtéren kívül a feszültség alatt álló részek érintésvédelmét IPXXB védelmi fokozattal kell biztosítani.

5.1.1.3. Csatlakozók

A csatlakozók (ideértve a jármű főcsatlakozóját is) akkor teljesítik ezt a követelményt, ha:

- a) megfelelnek mind az 5.1.1.1., mind az 5.1.1.2. szakaszban foglalt követelményeknek, amennyiben szerszám használata nélkül le vannak választva; vagy
- b) a padló alatt helyezkednek el, és reteszelőberendezéssel rendelkeznek; vagy
- c) reteszelőberendezéssel rendelkeznek, és a csatlakozó szétválasztásához szerszámmal kell további alkatrészeket eltávolítani; vagy
- d) a csatlakozó szétválasztását követő 1 másodpercen belül a feszültség alatt álló részek feszültsége egyenáram esetében 60 V-ra, vagy az alá, illetve váltakozó áram esetében 30 V-ra, vagy az alá csökken.

5.1.1.4. Áramkör-megszakító

A szerszám nélkül felnyitható, szétszerelhető vagy eltávolítható áramkör-megszakító esetében az IPXXB védelmi fokozat megfelelő, amennyiben a megszakítót szerszám nélkül nyitják fel, szerelik szét vagy távolítják el.

5.1.1.5. Jelölés

5.1.1.5.1. Az 1. ábrán látható jelet kell elhelyezni a RESS felületén, vagy annak közelében. A jel háttérszíne sárga, a körvonalak és a nyíl pedig fekete.

1. ábra

Nagyfeszültségű berendezés jelölése

5.1.1.5.2. A fenti jelet azokon a burkolatokon és elválasztókon is fel kell tüntetni, amelyek eltávolítása után nagyfeszültségű áramkörök feszültség alatt álló részei válnak hozzáférhetővé. Ez a rendelkezés opcionálisan a nagyfeszültségű sínek bármely csatlakozójára is alkalmazható, az alábbiakra azonban nem vonatkozik:

- a) ahol az elválasztók és burkolatok fizikailag nem férhetők hozzá, nem nyithatók fel, illetve nem távolíthatók el kivéve, ha egyéb járműalkatrészeket szerszám használatával eltávolítottak;
- b) ahol az elválasztók vagy burkolatok a jármű padlózata alatt vannak elhelyezve.

5.1.1.5.3. A nagyfeszültségű sínekre kötött, burkolat nélküli kábeleket narancssárga külső bevonattal kell azonosítani.

5.1.2. Közvetett érintés elleni védelem

5.1.2.1. A közvetett érintés okozta áramütést megelőzendő a szabadon álló vezető alkatrészeket, mint pl. a vezető elválasztót vagy burkolatot galvanikusan, testelővezetékkel, hegesztéssel vagy csavarokkal biztonságos módon rá kell kötni a testelővázra, hogy ne keletkezzenek veszélyes feszültségek.

- 5.1.2.2. A szabadon álló vezető alkatrészek és a testelőváz közötti ellenállás nem érheti el a 0,1 ohmot, amennyiben az áram erőssége legalább 0,2 amper.

Ez a követelmény teljesítettnek tekinthető, ha a galvanikus kapcsolat hegesztéssel jött létre.

- 5.1.2.3. Az olyan gépjárműveken, amelyek földelt külső áramforráshoz vezető csatlakozás révén kapcsolódnak, a testelőváz és a talaj galvanikus összeköttetését létrehozó eszközt kell alkalmazni.

Ennek az eszköznek már azt megelőzően földelnie kell a járművet, hogy azt külső feszültség alá helyezték volna, és a földelő kapcsolatnak mindaddig fenn kell állnia, amíg a jármű külső feszültség alatt van.

E követelmény teljesülése bemutatható a gyártó által megadott csatlakozó használatával vagy elemzés útján.

- 5.1.3. Szigetelési ellenállás

- 5.1.3.1. Különálló egyen- vagy váltakozó áramú sínekből álló elektromos meghajtórendszer

Ha a váltakozó áramú, illetve egyenáramú nagyfeszültségű síneket galvanikusan elkülönítik egymástól, a nagyfeszültségű sínek és a testelőváz közötti szigetelési ellenállás legalább 100 Ω /volt kell, hogy legyen az egyenáramú sín üzemi feszültsége alapján számolva, és legalább 500 Ω /volt kell, hogy legyen a váltakozó áramú sín üzemi feszültsége alapján számolva.

A mérést a 4. melléklet („A szigetelési ellenállás mérési módszere”) szerint kell végezni.

- 5.1.3.2. Egyen- és váltakozó áramú sínekből álló, kombinált elektromos meghajtórendszer

Ha a váltakozó áramú, illetve egyenáramú nagyfeszültségű síneket galvanikusan összekötik, a nagyfeszültségű sín és a testelőváz közötti szigetelési ellenállás legalább 500 Ω /volt kell, hogy legyen az üzemi feszültség alapján számolva.

Ha azonban az összes váltakozó áramú nagyfeszültségű sánt az alábbi berendezések valamelyike védi, a nagyfeszültségű sín és a testelőváz közötti szigetelési ellenállás legalább 100 Ω /volt kell, hogy legyen az üzemi feszültség alapján számolva:

- a) az 5.1.1. szakaszban foglalt követelményeknek külön-külön is megfelelő szilárd szigetelők, elválasztók vagy burkolatok dupla vagy többszörös rétege, pl. kábelköteg;
- b) mechanikailag ellenálló, tartósságukat a jármű teljes élettartama alatt megőrző védőburkolatok, mint pl. motorház, elektronikus áramátalakító háza vagy csatlakozók.

A nagyfeszültségű sín és a testelőváz közötti szigetelési ellenállás követelményének való megfelelést számítások, mérések vagy a kettő kombinációja útján lehet bemutatni.

A mérést a 4. melléklet („A szigetelési ellenállás mérési módszere”) szerint kell végezni.

- 5.1.3.3. Tüzelőanyag-cellával üzemelő járművek

Ha a legkisebb szigetelési ellenállásra vonatkozó követelményt nem lehet huzamosabb ideig betartani, az alábbi lehetőségek valamelyikével kell biztosítani a védelmet:

- a) az 5.1.1. szakaszban foglalt követelményeknek külön-külön is megfelelő szilárd szigetelők, elválasztók vagy burkolatok dupla vagy többszörös rétege;
- b) fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszer együtt a járművezető számára adott figyelmeztető jelzéssel, amennyiben a szigetelési ellenállás az előírt minimális érték alá esik. A RESS töltésére szolgáló csatlakozórendszer nagyfeszültségű sínje (amely a töltési folyamatától eltekintve nem kerül feszültség alá) és a testelőváz közötti szigetelési ellenállást nem kell figyelemmel kísérni. A fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszer működéséről az 5. mellékletben leírt módon kell visszajelzést adni.

5.1.3.4. A RESS töltésére szolgáló csatlakozórendszer szigetelési ellenállása

A leföldelt külső váltakozó áramú áramforrással vezetéképesen összekötött jármű-főcsatlakozó, valamint a RESS töltése alatt a jármű-főcsatlakozóval galvanikus kapcsolatban lévő elektromos áramkör tekintetében a nagyfeszültségű sín és a testelőváz közötti szigetelési ellenállásnak legalább 1 M Ω -nak kell lennie, ha a töltő csatlakozója nincs csatlakoztatva. A mérés során a hajtóakkumulátort le lehet választani az áramkörrel.

5.2. Újratölthető energiatároló rendszer (RESS)

5.2.1. Túláram elleni védelem

A RESS túlhevülése nem megengedett.

Ha a RESS túláram miatt túlhevülhet, védőberendezéssel, pl. biztosítékokkal, áramkör-megszakítókcal vagy főkapcsolókkal kell felszerelni.

Ha a gyártó adatokat szolgáltat arról, hogy a túláram miatti túlhevülés elleni védelem védőberendezés nélkül is biztosított, ezt a követelményt nem szükséges alkalmazni.

5.2.2. Gázfelgyülemelés

Az esetleg hidrogéngázt termelő, nyitott típusú hajtóakkumulátor elhelyezésére szolgáló helyeket ventilátorral vagy szellőzőcsatornával kell ellátni a hidrogéngáz felgyülemelésének megelőzésére.

5.3. Üzembiztonság

A járművezető számára legalább egy rövid jelzést kell adni arról, ha a jármű menetkész üzemmódban van.

Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a jármű hajtóereje közvetlenül vagy közvetve belső égésű motorból származik.

A járművezetőnek a jármű elhagyásakor fény- vagy hangjelzést kell kapnia, ha a jármű még mindig menetkész üzemmódban van.

Ha a fedélzeti RESS-t a felhasználó kívülről tölteni képes, a jármű elmozdulása saját hajtórendszerének segítségével nem megengedett, mindaddig, míg a külső áramforrás csatlakozója a jármű-főcsatlakozóval fizikai összeköttetésben van.

E követelmény teljesülését a járműgyártó által megadott csatlakozó használatával kell bemutatni.

A menetirány-kapcsoló állása könnyen azonosítható kell, hogy legyen a járművezető számára.

5.4. A hidrogénkibocsátás meghatározása

5.4.1. Ezt a vizsgálatot minden olyan járművön el kell végezni, amely nyitott típusú hajtóakkumulátorral rendelkezik.

5.4.2. A vizsgálatot az ezen előírás 7. mellékletében leírt módszerrel kell elvégezni. A mintavételt és az elemzést az ott leírt módszerrel kell elvégezni. Más elemzési módszerek is jóváhagyhatók, ha bizonyított, hogy egyenértékű eredményt adnak.

5.4.3. Az üzemszerű töltési eljárás alatt – a 7. mellékletben megadott feltételek mellett – a hidrogénkibocsátásnak 5 óra alatt 125 grammnál, vagy t_2 idő (h) alatt $25 \times t_2$ grammnál kisebbnek kell lennie.

5.4.4. Beépített töltővel végzett feltöltés alatt jelentkező hiba esetén (feltételek a 7. mellékletben) a hidrogénkibocsátásnak 42 g alatt kell lennie. A beépített töltőnek ezenkívül ezt a hibát 30 percre kell korlátoznia.

5.4.5. Az akkumulátor töltéséhez kapcsolódó minden művelet vezérlésének automatikusnak kell lennie, beleértve a töltés leállítását is.

5.4.6. Ki kell zárni a töltés kézi vezérlésének lehetőségét.

5.4.7. Az üzemszerű hálózatra csatlakozás vagy az arról való lekapcsolás, áramkimaradás nem befolyásolhatja a töltés vezérlőrendszerét.

- 5.4.8. Súlyos töltési hibáról a járművezetőnek folyamatos jelzést kell kapnia. Súlyosnak az a hiba számít, amely későbbi töltésnél a beépített töltő hibás működését okozhatja.
- 5.4.9. A gyártónak a kezelési utasításban fel kell tüntetnie, hogy a jármű megfelel ezeknek a követelményeknek.
- 5.4.10. A járműtípus hidrogénkibocsátás tekintetében megadott jóváhagyása kiterjeszhető az azonos járműcsaládba tartozó más járműtípusokra is, a 7. melléklet 2. függelékében a járműcsaládra megadott meghatározással összhangban.
6. A JÁRMŰTÍPUS TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁNAK MÓDOSÍTÁSA ÉS KITERJESZTÉSE
- 6.1. A járműtípus minden módosításáról értesíteni kell a járműtípust jóváhagyó hatóságot. A hatóság ezt követően a következőképpen járhat el:
- 6.1.1. megállapítja, hogy a végrehajtott módosítások valószínűleg nem fejtenek ki jelentős mértékű káros hatást, és a jármű így is megfelel a követelményeknek, vagy
- 6.1.2. új vizsgálati jegyzőkönyvet kér a vizsgálat elvégzéséért felelős műszaki szolgálattól.
- 6.2. A jóváhagyás megerősítéséről vagy elutasításáról, a változások részletes leírásával együtt, a fenti 4.3. szakaszban említett eljárással értesíteni kell a megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó feleket.
- 6.3. A jóváhagyást kiterjesztő illetékes hatóság sorszámot rendel a kiterjesztéshez, és erről az ezen előírás 1. mellékletének megfelelő nyomtatványon értesíti az 1958. évi megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó feleket.
7. A GYÁRTÁS MEGFELELŐSÉGE
- 7.1. Az ezen előírás alapján jóváhagyott járműveket úgy kell gyártani, hogy megfeleljenek a jóváhagyott típusnak a fenti 5. szakaszban rögzített követelmények betartásával.
- 7.2. A 7.1. szakaszban előírtak teljesülésének ellenőrzése céljából megfelelő gyártásellenőrzést kell alkalmazni.
- 7.3. A jóváhagyás jogosultja feltétlenül:
- 7.3.1. biztosítja a járművek hatékony minőség-ellenőrzésére szolgáló eljárások meglétét;
- 7.3.2. rendelkezik az egyes jóváhagyott típusok megfelelésének ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati berendezéssel;
- 7.3.3. biztosítja, hogy a vizsgálati eredményeket rögzítsék, és – a jóváhagyó hatósággal egyetértésben megállapítandó időszakban – a csatolt dokumentumok rendelkezésre álljanak;
- 7.3.4. elemzi valamennyi vizsgálati módszer eredményeit, hogy ellenőrizze és biztosítsa a jármű jellemzőinek állandóságát, az ipari termelésben megengedhető tűrések figyelembevételével;
- 7.3.5. biztosítja, hogy minden egyes járműtípuson legalább az ezen előírás 5. szakaszában előírt méréseket elvégezzék;
- 7.3.6. gondoskodik arról, hogy ha egy adott vizsgálati típusnál a mintasorozat vagy a mintadarabok azt mutatják, hogy a gyártás nem megfelelő, akkor újabb mintavételt és vizsgálatot végezzenek. Ilyen esetben minden szükséges lépést meg kell tenni a gyártás megfelelésének helyreállítása érdekében.
- 7.4. A típusjóváhagyást megadó illetékes hatóság bármikor ellenőrizheti az egyes gyártóüzemekben alkalmazott megfelelőség-ellenőrzési módszereket.
- 7.4.1. A vizsgálati és gyártási adatokat minden ellenőrzéskor be kell mutatni a helyszíni ellenőrnek.
- 7.4.2. Az ellenőr véletlenszerűen mintát vehet, amelyet megvizsgálhatnak a gyártó laboratóriumában. A minták legkisebb száma a gyártó saját ellenőrzéseinek eredményei alapján határozható meg.
- 7.4.3. Ha a minőség nem tűnik kielégítőnek, vagy úgy tűnik, hogy a 7.4.2. szakasz szerint végrehajtott vizsgálatok hitelességét ellenőrizni kell, az ellenőr mintákat választ, hogy azokat a jóváhagyási vizsgálatot végző műszaki szolgálathoz küldjék.

- 7.4.4. Az illetékes hatóság az ebben az előírásban megállapított bármely vizsgálatot elvégezheti.
- 7.4.5. Az illetékes hatóság által végzett ellenőrzésekre általában évente kerül sor. Ha az ilyen helyszíni ellenőrzés nem kielégítő eredménnyel zárul, akkor az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek a gyártás megfelelőségének minél gyorsabb helyreállítása érdekében.
8. SZANKCIÓK NEM MEGFELELŐ GYÁRTÁS ESETÉN
- 8.1. Az ezen előírás alapján egy adott járműtípusra megadott jóváhagyás visszavonható, ha nem teljesülnek a fenti 7. szakaszban előírt követelmények, illetve, ha a jármű vagy alkatrészei nem felelnek meg a fenti 7.3.5. szakaszban előírt vizsgálatokon.
- 8.2. Ha a megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó valamely szerződő fél visszavon egy előzőleg általa megadott jóváhagyást, akkor erről az ezen előírás 1. mellékletének megfelelő nyomtatványon haladéktalanul értesíti az ezen előírást alkalmazó többi szerződő felet.
9. A GYÁRTÁS VÉGLEGES LEÁLLÍTÁSA
- Ha a jóváhagyás jogosultja véglegesen leállítja az ezen előírás szerint jóváhagyott járműtípus gyártását, akkor erről értesítenie kell a jóváhagyást megadó hatóságot. A hatóság az értesítés kézhezvétele után az ezen előírás 1. mellékletének megfelelő nyomtatványon értesíti erről az 1958. évi megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó szerződő feleket.
10. A JÓVÁHAGYÁSI VIZSGÁLATOK ELVÉGZÉSÉÉRT FELELŐS MŰSZAKI SZOLGÁLATOK ÉS A JÓVÁHAGYÓ HATÓSÁGOK NEVE ÉS CÍME
- Az 1958. évi megállapodásban részes és ezen előírást alkalmazó szerződő felek megadják az Egyesült Nemzetek Titkárságának a jóváhagyási vizsgálat elvégzéséért felelős műszaki szolgálatok nevét és címét, valamint a jóváhagyásokat megadó, illetve a más országok által kiadott jóváhagyásokat, kiterjesztéseket, elutasításokat vagy visszavonásokat, vagy a gyártás végleges leállítását igazoló értesítéseket fogadó hatóságok nevét és címét.
11. ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK
- 11.1. A 01. módosítássorozat hatálybalépésének napjától az ezen előírást alkalmazó szerződő fél nem utasíthatja vissza a 01. módosítássorozattal módosított ezen előírás szerinti jóváhagyás megadását.
- 11.2. 24 hónappal a hatálybalépést követően az előírást alkalmazó szerződő felek csak akkor adhatják meg a jóváhagyást, ha a jóváhagyandó járműtípus megfelel az előírás 01. módosítássorozatban módosított követelményeinek.
- 11.3. Az előírást alkalmazó szerződő felek nem utasíthatják el az ezen előírás előző módosítássorozatai szerint megadott jóváhagyások kiterjesztését.
- 11.4. Az ezen előírást alkalmazó szerződő felek az ezen előírás korábbi módosítássorozatai szerinti követelményeknek megfelelő járműtípusokra továbbra is adnak jóváhagyást a 01. módosítássorozat hatálybalépését követő 24 hónap alatt.
- 11.5. A fenti átmeneti rendelkezésektől függetlenül azok a szerződő felek, akik ezt az előírást csak a legújabb módosítássorozat hatálybalépése napja után kezdik el alkalmazni, nem kötelesek elfogadni az olyan jóváhagyásokat, amelyeket ezen előírás valamely előző módosítássorozata szerint adtak meg.

1. MELLÉKLET

ÉRTESÍTÉS

(Legnagyobb formátum: A4 (210 × 297 mm))

Kibocsátó: Hatóság neve:

.....

.....

.....

Tárgy ⁽²⁾: JÓVÁHAGYÁS MEGADÁSA
 JÓVÁHAGYÁS KITERJESZTÉSE
 JÓVÁHAGYÁS ELUTASÍTÁSA
 JÓVÁHAGYÁS VISSZAVONÁSA
 GYÁRTÁS VÉGLEGES LEÁLLÍTÁSA

járműtípusra, a 100. sz. előírás szerint.

Jóváhagyás száma: Kiterjesztés száma:

1. A jármű márkanéve vagy védjegye:
2. A jármű típusa:
3. A jármű kategóriája:
4. A gyártó neve és címe:
5. Adott esetben a gyártó képviselőjének neve és címe:
6. A jármű leírása:
- 6.1. Az újratölthető energiatároló rendszer típusa:
- 6.2. Üzemi feszültség:
- 6.3. Meghajtás (pl. hibrid, elektromos):
7. A járműre vonatkozó jóváhagyási kérelem benyújtásának dátuma:
8. A jóváhagyási vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
9. A műszaki szolgálat által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv kelte:
10. A műszaki szolgálat által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv száma:
11. A jóváhagyási jel helye:
12. A jóváhagyás kiterjesztésének oka(i) (amennyiben kiterjesztés történt) ⁽²⁾:
13. A jóváhagyást megadták/kiterjesztették/elutasították/visszavonták ⁽²⁾:
14. Hely:
15. Dátum:
16. Aláírás:
17. A jóváhagyási vagy jóváhagyás-kiterjesztési kérelemmel együtt benyújtott dokumentáció kikérhető.

⁽¹⁾ A jóváhagyást megadó/kiterjesztő/elutasító/visszavonó ország egyedi azonosító száma (lásd ezen előírás jóváhagyásra vonatkozó rendelkezéseit).

⁽²⁾ A nem kívánt rész törlendő.

2. MELLÉKLET

A JÓVÁHAGYÁSI JELEK ELRENDEZÉSE

A. MINTA

(Lásd ezen előírás 4.4. szakaszát)

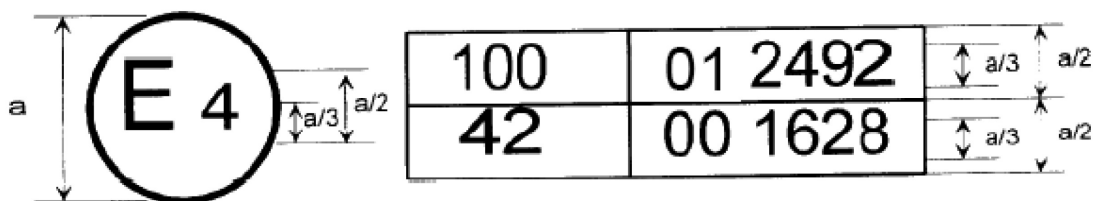

a = legalább 8 mm

A járművön elhelyezett fenti jóváhagyási jel azt mutatja, hogy az adott közúti járműtípust a 100. sz. előírás szerint hagyták jóvá Hollandiában (E4), a 012492 jóváhagyási számmal. A jóváhagyási szám első két számjegye azt jelzi, hogy a jóváhagyást a 01. módosítássorozattal módosított 100. sz. előírás alapján adták meg.

B. MINTA

(Lásd ezen előírás 4.5. szakaszát)

a = legalább 8 mm

A járművön elhelyezett fenti jóváhagyási jel azt mutatja, hogy az adott közúti járműtípust a 100. és a 42. előírás (*) alapján Hollandiában (E4) hagyták jóvá. A jóváhagyási számok azt mutatják, hogy amikor a vonatkozó jóváhagyásokat megadták, a 100. sz. előírás tartalmazta a 01. módosítássorozatot, a 42. sz. előírás pedig még eredeti, változatlan formájában volt.

(*) Az utóbbi szám csak példaként szolgál.

3. MELLÉKLET

FESZÜLTÉG ALATT ÁLLÓ ALKATRÉSZEK KÖZVETLEN ÉRINTÉSE ELLENI VÉDELEM

1. HOZZÁFÉRÉST VIZSGÁLÓ SZONDA

Az 1. táblázat tartalmazza azokat a hozzáférést vizsgáló szondákat, amelyekkel ellenőrzik a személyeknek a feszültség alatt álló alkatrészekhez való hozzáférés elleni védelmét.

2. A VIZSGÁLAT FELTÉTELEI

A hozzáférést vizsgáló szondát az 1. táblázatban előírt erővel be kell nyomni a burkolat nyílásaiba. Ha a szonda részben vagy teljesen behatol, akkor ki kell próbálni minden lehetséges helyzetét, de a ütközőfelület nem hatolhat át teljesen a nyíláson.

A belső elválasztók a burkolat részeinek tekintendők.

Szükség esetén egy alkalmas lámpával sorba kötött kiefeszültségű áramforrást (legalább 40 V, de legfeljebb 50 V) kell bekötni a szonda és az elválasztón, illetve a burkolaton belüli feszültség alatt álló alkatrészek közé.

Nagyfeszültségű berendezés feszültség alatt álló, mozgó részeinél is a próbálampás módszert célszerű használni.

A belső mozgó alkatrészeket lassan mozgatni is lehet, ha ez megvalósítható.

3. ELFOGADÁSI FELTÉTELEK

A hozzáférést vizsgáló szonda nem érhet hozzá feszültség alatt álló alkatrészekhez.

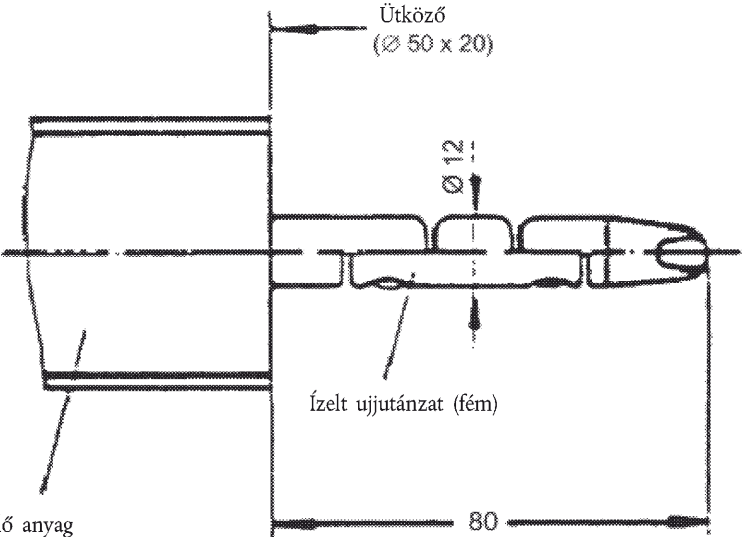
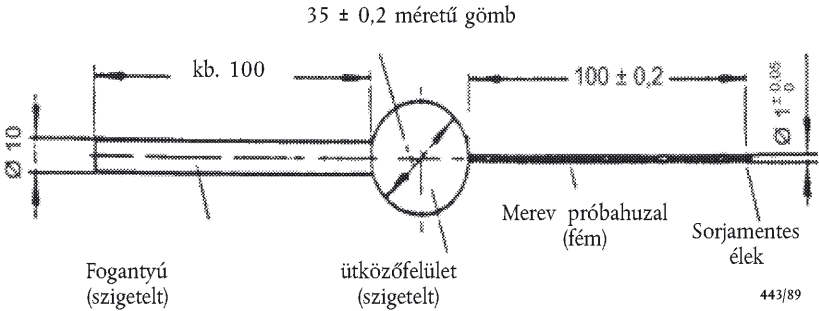
Ha ezt a követelményt a szonda és a feszültség alatt álló részek próbálampás vizsgálatával ellenőrzik, a lámpa nem világíthat.

Az IPXXB vizsgálatban az ízelt ujjutánczat 80 mm-es hosszban behatolhat, de az ütközőfelülete (50 mm × 20 mm) nem mehet át a nyíláson. A kinyújtott állásból kiindulva a ízelt ujjutánczat mindkét ujjpercét egymás után be kell hajlítani a szomszédos ujjperc tengelyéhez viszonyítva 90°-ig, és minden lehetséges helyzetét ki kell próbálni.

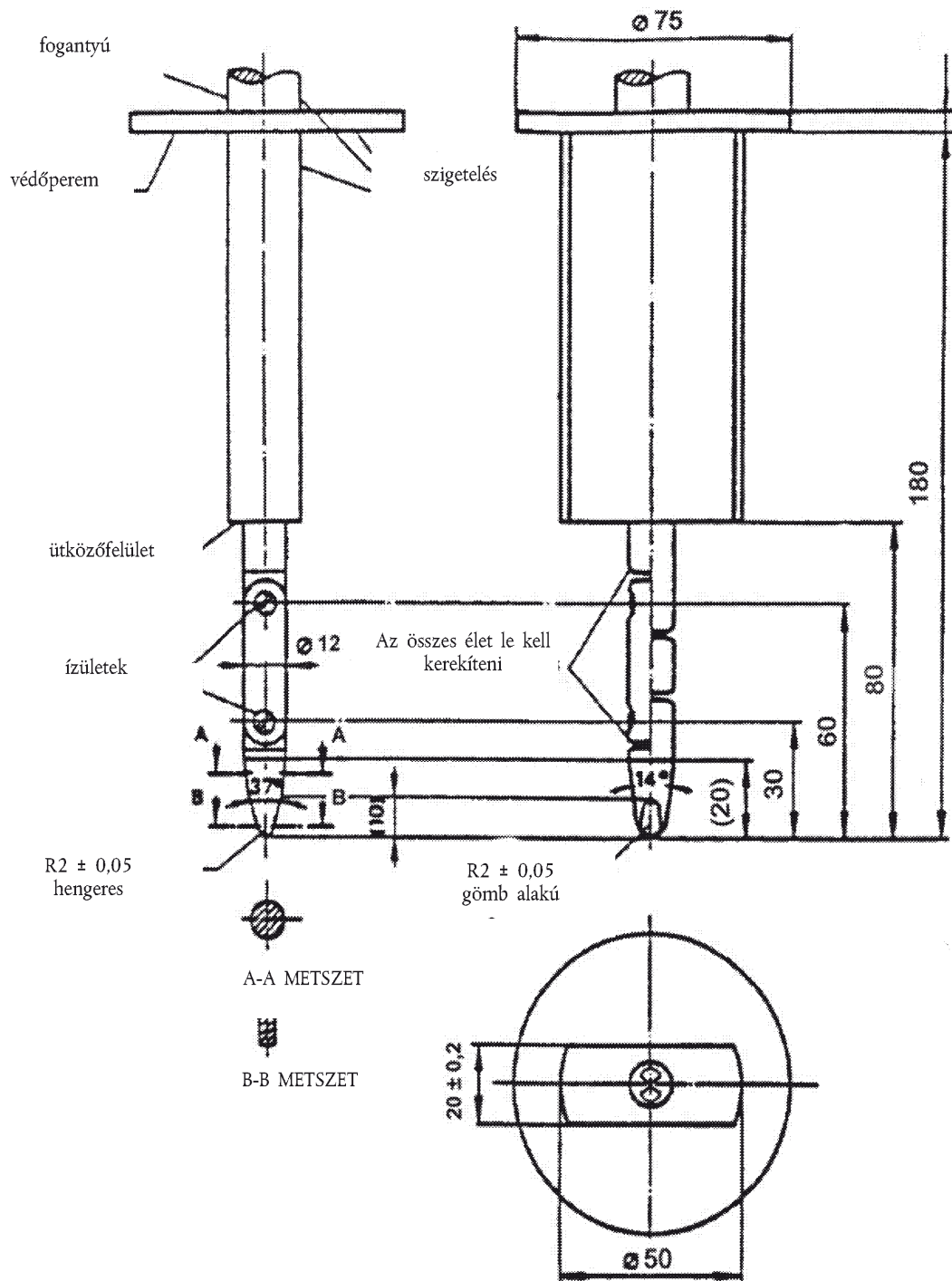
Az IPXXD vizsgálatban a hozzáférést vizsgáló szonda teljes hosszában behatolhat, de az ütközőfelület nem hatolhat át teljesen a nyíláson.

1. táblázat

Hozzáférest vizsgáló szondák a veszélyes részek személyek általi érintése elleni védelem ellenőrzéséhez

Első szám-jegy	Kiegészítő betűjel	Hozzáférest vizsgáló szonda	Erő
2	B	<p style="text-align: center;">Ízelt ujjutánzat Az összes méretet lásd az 1. ábrán</p> <p style="text-align: center;">Szigetelő anyag</p>	10 N ± 10 %
4, 5, 6	D	<p style="text-align: center;">1,0 mm átmérőjű, 100 mm hosszú huzal</p> <p style="text-align: center;">443/89</p>	1 N ± 10 %

1. ábra
Ízelt ujjtánczat

Anyag: fém, eltérő rendelkezés hiányában

Hosszméreték mm-ben

Mérettűrések (ha nincs külön tűrés megadva):

a) szögeknél: 0/- 10°

b) hosszméreteknél: 25 mm-ig: 0/- 0,05 mm, 25 mm felett: ± 0,2 mm

Mindkét ízületnek képesnek kell lennie ugyanabban a síkban és ugyanabban az irányban 90°-os szögben hajolnia, 0-tól + 10°-os tűréssel.

4. MELLÉKLET

A SZIGETELÉSI ELLENÁLLÁS MÉRÉSI MÓDSZERE

1. ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK

A jármű nagyfeszültségű sínjeinek szigetelési ellenállását mérésrel vagy – a nagyfeszültségű sín egyes részeinek vagy összetevőinek mért értékeit felhasználó – számítással kell meghatározni (a továbbiakban: osztott mérés).

2. MÉRÉSI MÓDSZER

A szigetelési ellenállás mérését a 2.1. és 2.2. szakaszban felsorolt módszerek legmegfelelőbbikével kell elvégezni, a feszültség alatt álló részek elektromos töltésének vagy a szigetelési ellenállásnak stb. függvényében.

A mérendő áramkör kiterjedését előre meg kell határozni, kapcsolási rajzok stb. segítségével.

A szigetelési ellenállás méréséhez szükséges módosítások, mint pl. a fedél eltávolítása annak érdekében, hogy a feszültség alatt álló részek hozzáférhetőek legyenek, mérővonalak húzása, szoftvermódosítások stb. megengedettek.

Ha a mért értékek nem maradnak stabil szinten a fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszer stb. működése alatt, a mérés elvégzéséhez szükséges módosításokat, mint pl. az érintett berendezés kikapcsolása vagy eltávolítása, el lehet végezni. A berendezés eltávolítása esetén rajzok stb. segítségével igazolni kell, hogy a feszültség alatt álló részek és a testelőváz közötti szigetelési ellenállás nem fog változni.

Mivel ennek megerősítése a nagyfeszültségű áramkörön végzett közvetlen beavatkozásokat igényel, roppant körültekintőnek kell lenni a rövidzárlatok, áramütések stb. megelőzése érdekében.

2.1. Mérési módszer a járművön kívüli forrásból származó egyenfeszültség felhasználásával

2.1.1. Mérőműszer

Olyan szigetelésiellenállás-mérő műszert kell használni, amely a nagyfeszültségű sín üzemi feszültségét meghaladó egyenáramú feszültségen képes működni.

2.1.2. Mérési módszer

A feszültség alatt álló részek és a testelőváz közé csatlakoztatni kell a szigetelésiellenállás-mérő műszert. Ezt követően meg kell mérni a szigetelési ellenállást a nagyfeszültségű sín üzemi feszültségének legalább 50 %-át kitevő egyenfeszültség alkalmazásával.

Ha egy galvanikus kapcsolatban lévő áramkörben a rendszernek több feszültségtartománya van (pl. egy feszültségnövelő átalakítónak köszönhetően), és egyes összetevői nem bírják el a teljes áramkör üzemi feszültségét, az ezen összetevők és a testelőváz közötti szigetelési ellenállást külön-külön is meg lehet mérni: a saját üzemi feszültségük legalább felével úgy, hogy az említett összetevők le vannak választva az áramkörrel.

2.2. A jármű saját RESS-ét egyenfeszültség-forrásként felhasználó mérési módszer

2.2.1. A vizsgált járműre vonatkozó körülmények

A nagyfeszültségű sín a jármű saját RESS-éből és/vagy energiaátalakító rendszeréből kell feszültség alá helyezni. A RESS és/vagy energiaátalakító rendszer feszültségintje a vizsgálat ideje alatt végig el kell, hogy érje legalább a járműgyártó által megadott névleges üzemi feszültséget.

2.2.2. Mérőműszer

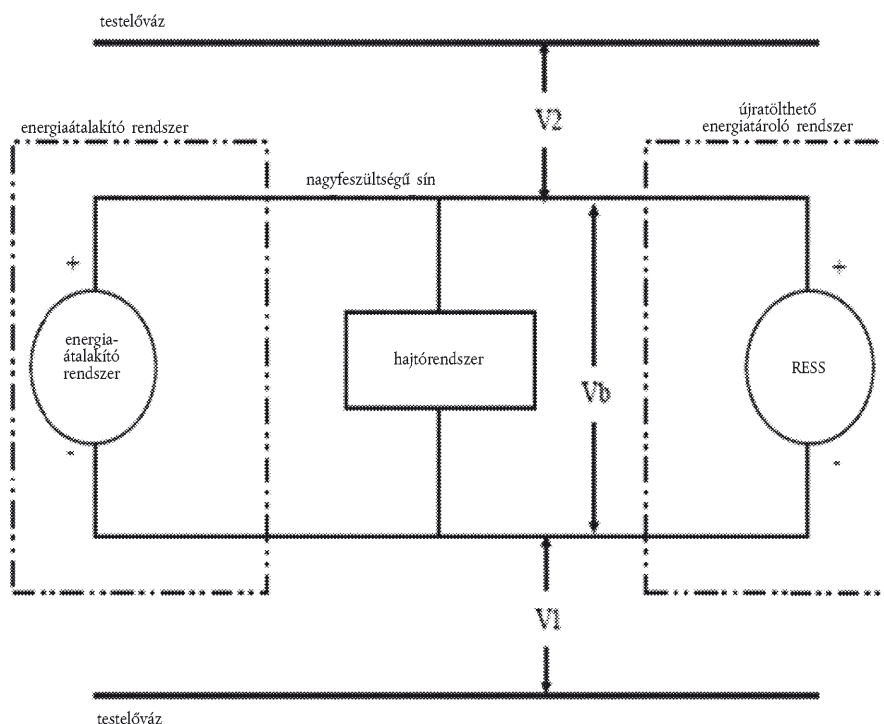
A vizsgálatra egyenáramú, legalább 10 MΩ belső ellenállású feszültségmérő műszer alkalmazható.

2.2.3. Mérési módszer

2.2.3.1. Első lépés

Mérjük meg a nagyfeszültségű sín feszültségét (V_b) az 1. ábra szerint, és jegyezzük fel. A V_b érték legyen nagyobb vagy egyenlő, mint a RESS és/vagy az energiaátalakító rendszer a gyártó által megadott, névleges üzemi feszültsége.

1. ábra

 V_b , V_1 és V_2 mérése

2.2.3.2. Második lépés

Mérjük meg a nagyfeszültségű sín negatív pólusa és a testelőváz közötti feszültséget (V_1) az 1. ábra szerint, és jegyezzük fel.

2.2.3.3. Harmadik lépés

Mérjük meg a nagyfeszültségű sín pozitív pólusa és a testelőváz közötti feszültséget (V_2) az 1. ábra szerint, és jegyezzük fel.

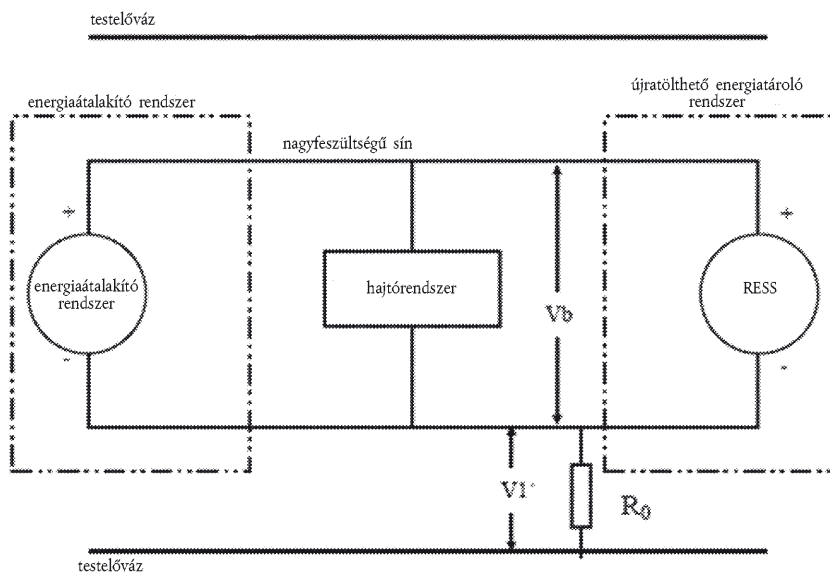
2.2.3.4. Negyedik lépés

Ha V_1 nagyobb mint V_2 , kapcsoljunk egy ismert értékű ellenállást (R_0) a nagyfeszültségű sín negatív pólusa és a testelőváz közé. Ha az R_0 -t az áramkörbe illesztettük, mérjük meg a nagyfeszültségű sín negatív pólusa és a testelőváz közötti feszültséget (V_1') a 2. ábra szerint, és jegyezzük fel.

Az elektromos ellenállást (R_i) a következő képlet segítségével számoljuk ki:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ vagy } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

2. ábra
V1' mérése

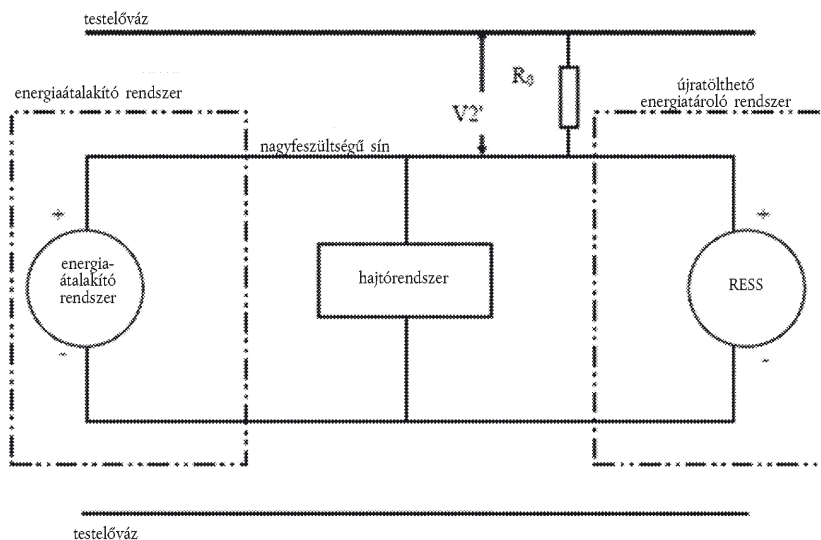

Ha V_2 nagyobb mint V_1 , kapcsoljunk egy ismert értékű ellenállást (R_0) a nagyfeszültségű sín pozitív pólusa és a testelőváz közé. Ha az R_0 -t az áramkörbe illesztettük, mérjük meg a nagyfeszültségű sín pozitív pólusa és a testelőváz közötti feszültséget (V_2) a 3. ábra szerint, és jegyezzük fel. Az elektromos ellenállás (R_i) az alábbi képlet segítségével (az elektromos szigetelési ellenállás értékét [Ω] a nagyfeszültségű sín névleges üzemi feszültségével [V] elosztva) számolható.

Az elektromos ellenállás (R_i) kiszámítása:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_2' - V_b / V_2) \text{ vagy } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1 / V_2' - 1 / V_2)$$

3. ábra
V2' mérése

2.2.3.5. Ötödik lépés

A szigetelési ellenállás értékét (mértékegysége Ω/V) úgy kapjuk, hogy az R_i elektromos szigetelés értékét (Ω) elosztjuk a nagyfeszültségű sín üzemi feszültségével (V).

- megjegyzés:* R_0 , az ismert ellenállás (Ω) értéke legyen megközelítőleg a megkívánt legkisebb szigetelési ellenállásnak (Ω/V) és a jármű üzemi feszültségének (V) szorzata (a megengedett eltérés $\pm 20\%$). Nem szükséges, hogy az R_0 értéke a szorzatnak pontosan megfeleljen, mivel a képletek bármely R_0 -ra érvényesek. A megadott tartományba eső R_0 jó felbontást eredményez a feszültségmérések során.

5. MELLÉKLET

VISSZAJELZÉS A FEDÉLZETI SZIGETELÉSI ELLENÁLLÁS-FIGYELŐ RENDSZEREK MŰKÖDÉSÉRŐL

A fedélzeti szigetelésiellenállás-figyelő rendszer működéséről a következőképp kell visszajelzést adni:

Illesszünk be egy olyan ellenállást az áramkörbe, amely nem csökkenti a vizsgált kapocs és a testelőváz közötti szigetelési ellenállást a szigetelési ellenállás legkisebb előírt értéke alá. A figyelmeztető jelzésnek be kell kapcsolódnia.

6. MELLÉKLET

A KÖZÚTI JÁRMŰVEK VAGY RENDSZEREK MEGHATÁROZÓ JELLEMZŐI

1. ÁLTALÁNOS HELYZET

- 1.1. Gyártmány (a gyártó cég neve):
- 1.2. Típus:
- 1.3. A jármű kategóriája:
- 1.4. Kereskedelmi név vagy nevek, ha vannak:
- 1.5. A gyártó neve és címe:
- 1.6. Adott esetben a gyártó képviselőjének neve és címe:
- 1.7. A jármű rajza és/vagy fényképe:

2. ELEKTROMOS MOTOR (HAJTÓMOTOR)

- 2.1. Típus (tekerceslés, gerjesztés):
- 2.2. Legnagyobb óránkénti teljesítmény (kW):

3. AKKUMULÁTOR (HA A RESS AKKUMULÁTOR)

- 3.1. Az akkumulátor márkaneve és védjegye:
- 3.2. Az alkalmazott elektrokémiai cellák összes típusának jelölése:
- 3.3. Névleges feszültség (V):
- 3.4. Az akkumulátorcellák száma:
- 3.5. A gázreakció aránya (százalékban):
- 3.6. Akkumulátormodul/-telep szellőzésének típusa:
- 3.7. A hűtőrendszer típusa (ha van):
- 3.8. Kapacitás (Ah):

4. TÜZELŐANYAG-CELLA (HA VAN)

- 4.1. Az tüzelőanyag-cella márkaneve és védjegye:
- 4.2. Az tüzelőanyag-cella típusa:
- 4.3. Névleges feszültség (V):
- 4.4. Cellák száma:
- 4.5. A hűtőrendszer típusa (ha van):
- 4.6. Legnagyobb teljesítmény (kW):

5. BIZTOSÍTÉK ÉS/VAGY ÁRAMKÖR-MEGSZAKÍTÓ

- 5.1. Típus:
- 5.2. Működési tartomány diagramja:

6. ERŐÁTVITELI KÁBELKÖTEG

6.1. Típus:

7. ÁRAMÜTÉS ELLENI VÉDELEM

7.1. A védelmi elv leírása:

8. TOVÁBBI ADATOK

8.1. Az áramkör elemei beépítésének rövid leírása vagy az ezek beépítését bemutató rajzok vagy fényképek:

8.2. Az áramkör összes elektromos funkciójának vázlatos rajza:

8.3. Üzemi feszültség (V):

—

7. MELLÉKLET

A HAJTÓAKKUMULÁTOR TÖLTÉSE ALATT BEKÖVETKEZŐ HIDROGÉNKIBOCSÁTÁS MEGHATÁROZÁSA

1. BEVEZETÉS

Ez a melléklet írja le valamennyi közúti jármű hajtóakkumulátorának töltése alatti hidrogénkibocsátásnak az ezen előírás 5.4. szakasza szerinti meghatározására szolgáló eljárást.

2. A VIZSGÁLAT LEÍRÁSA

A hidrogénkibocsátás vizsgálata (7.1. ábra) a hajtóakkumulátor beépített töltővel történő töltése miatti hidrogénkibocsátása meghatározása miatt szükséges. A vizsgálat lépései:

- a) a jármű előkészítése;
- b) a hajtóakkumulátor kisütése;
- c) az üzemszerű töltés alatti hidrogénkibocsátás meghatározása;
- d) a hidrogénkibocsátás meghatározása meghibásodott beépített töltővel való töltés alatt.

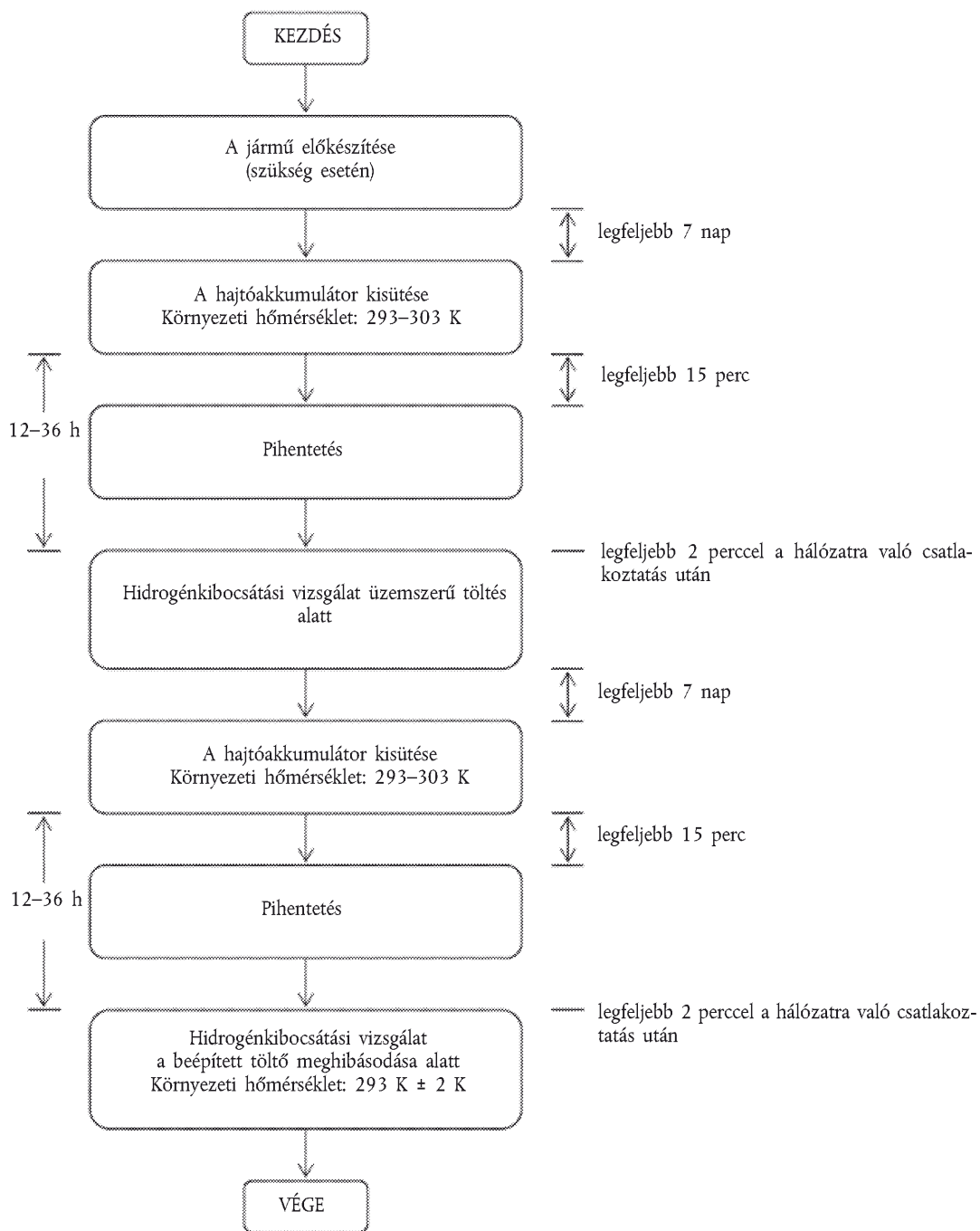
3. JÁRMŰ

- 3.1. A járműnek jó műszaki állapotban kell lennie, és azzal a vizsgálat előtti hét napban 300 km-t meg kell tenni. E hét nap alatt a járműben annak a hajtóakkumulátornak kell lennie, amely hidrogénkibocsátása vizsgálatra kerül.
- 3.2. Ha ezt az akkumulátort a környezeti hőmérsékletnél nagyobb hőmérsékleten használják, akkor az üzemeltetőnek a gyártó előírásait követve gondoskodnia kell arról, hogy a hajtóakkumulátor a szokásos üzemi tartományban legyen.

A gyártó képviselőjének kérésre igazolnia kell, hogy a hajtóakkumulátor hőmérsékletszabályozó rendszere nem sérült, és kapacitáshibát sem mutat.

7.1. ábra

A hidrogénkibocsátás meghatározása a hajtóakkumulátor töltése alatt

4. HIDROGÉNKIBOCSÁTÁS VIZSGÁLATÁHOZ HASZNÁLT BERENDEZÉSEK

4.1. Fékpád

A fékpádnak meg kell felelnie a 05. módosítássorozattal módosított 83. sz. előírásnak.

4.2. Mérőkamra hidrogénkibocsátás méréséhez

A hidrogénkibocsátást mérő kamrának olyan légmentesen zárt kamrának kell lennie, amelyben a jármű elhelyezkedhet a vizsgálat alatt. A járműnek minden oldalról megközelíthetőnek kell lennie úgy, hogy eközben a mérőkamra e melléklet 1. függelékében rögzítetteknek megfelelően légmentesen zárt. A mérőkamra belső felülete nem eresztheti át a hidrogént, és nem léphet reakcióba vele. A hőmérsékletszabályozó rendszernek képesnek kell lennie úgy szabályozni a mérőkamra belső léghőmérsékletét, hogy az a vizsgálat alatt mindvégig ± 2 K tűréssel az előírt értéken legyen.

A mérőkamrán belüli hidrogénkibocsátás következtében fellépő térfogatváltozások kezeléséhez vagy változó térfogatú, vagy egy további vizsgálati berendezést kell használni. A változó térfogatú mérőkamra kitágul és összehúzódik a mérőkamrában történő hidrogénkibocsátás hatására. A belső térfogatváltozás kezelésének egyik lehetséges eszköze mozgófalak használata, a másik pedig harmonikák alkalmazása, amelyekben a külső atmoszférával kapcsolatban álló gázzáró zsákok tágulnak ki és húzódnak össze, hogy felvegyék a mérőkamra belső nyomásváltozásait. A térfogatváltozás kezelésére alkalmazott megoldás nem ronthatja a mérőkamrának az e melléklet 1. függelékében meghatározott integritását.

Bármelyik térfogat-szabályozási megoldást alkalmazzák is, a kamra belső nyomása nem térhet el ± 5 hPa-nál nagyobb mértékben a légköri nyomástól.

A kamra kialakítása olyan kell, hogy legyen, hogy állandó térfogatra is be lehessen állítani. Az állítható térfogatú mérőkamrának tudnia kell kezelni a „névleges térfogatától” való eltéréseket (lásd a 7. melléklet 1. függelékének 2.1.1. szakaszát), figyelembe véve a vizsgálat alatti hidrogénkibocsátást.

4.3. Elemzőrendszerek

4.3.1. Hidrogénelemző

4.3.1.1. A mérőkamrán belüli atmoszférát elektrokémiai detektort használó hidrogénelemzővel vagy hővezető-képességen alapuló detektort használó kromatográfal kell elemezni. A gázmintát az egyik oldalfal középső pontjából vagy a kamra tetejéről kell venni, és minden mellékáramot vissza kell vezetni a kamrába, lehetőleg közvetlenül a keverő ventilátor mellett az áramlás irányába eső pontban.

4.3.1.2. A hidrogénelemző válaszüvevényének a végérték 90 százalékára 10 másodpercnél rövidebbnek kell lennie. A stabilitásnak 15 percen keresztül mérve, minden üzemi tartományban, a nullapontnál jobbnak kell lennie a teljes skála értékének 2 %-a, továbbá a teljes skála 80 %-án jobbnak kell lennie, mint a teljes skála értékének ± 20 %-a.

4.3.1.3. Az elemzőre vonatkozó, szórásban kifejezett ismételtetésnek a nullapontnál jobbnak kell lennie, mint a teljes skála 1 %-a, a teljes skála 80 %-án pedig jobbnak kell lennie, mint a teljes skála ± 20 %-a.

4.3.1.4. Az elemző üzemi tartományait úgy kell kiválasztani, hogy az a legpontosabb eredményeket adja a mérés, a kalibrálás és a szivárgás-ellenőrzési eljárások során.

4.3.2. A hidrogénelemző adatrögzítő rendszere

A hidrogénelemzőt olyan adatrögzítő készülékkel kell felszerelni, amely legalább egyperces gyakorisággal rögzíti az elektromos kimenő jeleket. Az adatrögzítő rendszer üzemi jellemzőinek legalább egyenértékűnek kell lenniük a rögzített jelekével, és a rendszernek biztosítania kell a jelek állandó rögzítését. Az adatrögzítő rendszernek világosan jeleznie kell az üzemszerű töltés alatti mérés, illetve a hibás töltés alatti mérés kezdetét és végét.

4.4. A hőmérséklet feljegyzése

4.4.1. A kamra hőmérsékletét hőmérsékletérzékelők segítségével két ponton kell regisztrálni úgy, hogy az érzékelők bekötése átlagértéket eredményezzen. A mérési pontoknak a mérőkamrában az oldalfalak függőleges középvonalától mintegy 0,1 méterre kell lenniük, $0,9 \pm 0,2$ m magasságban.

4.4.2. Az akkumulátormodulok hőmérsékletét érzékelőkkel kell feljegyezni.

- 4.4.3. A hőmérsékleteket a hidrogénkibocsátási mérés alatt mindvégig legalább egyperces gyakorisággal fel kell jegyezni.
- 4.4.4. A hőmérsékletet regisztráló rendszer pontosságának a $\pm 1,0$ K-en belül, felbontóképességének pedig $\pm 0,1$ K-nek kell lennie.
- 4.4.5. A rögzítő- vagy adatfeldolgozó rendszer időbeli felbontóképességének ± 15 másodpercnek kell lennie.
- 4.5. A nyomás feljegyzése
- 4.5.1. A mérőhely légköri nyomása és a mérőkamra belső nyomása közötti Δp nyomáskülönbséget a hidrogénkibocsátási vizsgálat alatt mindvégig legalább egyperces gyakorisággal fel kell jegyezni.
- 4.5.2. A nyomást regisztráló rendszer pontosságának ± 2 hPa-on belül, felbontóképességének pedig $\pm 0,2$ hPa-nak kell lennie.
- 4.5.3. A rögzítő- vagy adatfeldolgozó rendszer időbeli felbontóképességének ± 15 másodpercnek kell lennie.
- 4.6. A feszültség és áramerősség értékeinek rögzítése
- 4.6.1. A beépített töltő feszültségét és áramerősségét (akkumulátor) a hidrogénkibocsátási vizsgálat alatt mindvégig legalább egyperces gyakorisággal fel kell jegyezni.
- 4.6.2. A feszültséget regisztráló rendszer pontosságának 1 V-on belül, felbontóképességének pedig $\pm 0,1$ V-nak kell lennie.
- 4.6.3. Az áramerősséget regisztráló rendszer pontosságának $\pm 0,5$ A-en belül, a felbontóképességének pedig $\pm 0,05$ A-nak kell lennie.
- 4.6.4. A rögzítő- vagy adatfeldolgozó rendszer időbeli felbontóképességének ± 15 másodpercnek kell lennie.
- 4.7. Ventilátorok
- A kamrát egy vagy több, $0,1-0,5$ m³/s szállítóképességű ventilátorral vagy fúvóval kell felszerelni a mérőkamra atmoszférájának alapos átkeverése céljából. A mérések alatt a mérőkamrában homogén hőmérsékletet és hidrogénkoncentrációt kell elérni. A mérőkamrában lévő járművet nem érheti közvetlen légáram a ventilátortól vagy fúvótól.
- 4.8. Gázok
- 4.8.1. A következő tiszta gázokat kell szükség esetén rendelkezésre bocsátani kalibráláshoz és üzemeltetéshez:
- tisztított szintetikus levegő (tisztaság: < 1 ppm C1 ekvivalens; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO); oxigéntartalom 18 és 21 térfogatszázalék között;
 - hidrogén (H₂), legalább 99,5 százalékos tisztaságú.
- 4.8.2. A kalibráló gázok hidrogén (H₂) és tisztított szintetikus levegő keverékéből állnak. A kalibráló gáz tényleges koncentrációjának ± 2 százalékos túrésszel a névleges értéknek kell lennie. Gázmosztó használata esetén a hígított gázok koncentrációjának ± 2 százalékos túrésszel a névleges értéknek kell lennie. Az 1. függelékben meghatározott koncentrációk is előállíthatók gázmosztóval, hígító gázként szintetikus levegőt használva.
5. A VIZSGÁLAT MENETE
- A vizsgálat a következő öt lépésből áll:
- a jármű előkészítése;
 - a hajtóakkumulátor kisütése;
 - az üzemszerű töltés alatti hidrogénkibocsátás meghatározása;
 - a hajtóakkumulátor kisütése;
 - meghibásodott beépített töltővel való töltés alatti hidrogénkibocsátás meghatározása.

Ha a járművet két lépés között mozgatni kell, akkor oda kell tolni a következő mérőhelyhez.

5.1. A jármű előkészítése

Ellenőrizni kell a hajtóakkumulátor állapotát, hogy a jármű valóban megtett-e legalább 300 km-t a mérést megelőző hét napban. Ez alatt a hét nap alatt a járműben annak a hajtóakkumulátornak kell lennie, amelynek hidrogénkibocsátását vizsgálni fogjuk. Ha ezt nem lehet megállapítani, akkor a következő eljárást kell alkalmazni:

5.1.1. Kisütés és az akkumulátor kiindulási töltése

Az eljárás a jármű hajtóakkumulátorának kisütésével kezdődik úgy, hogy a járművet vizsgálópályán vagy fékpadon harminc percig a legnagyobb sebessége 70 ± 5 százalékának megfelelő állandó sebességgel járatják.

Kisütés leállítása:

- amikor a jármű már nem képes a harminc percen keresztül tartott legnagyobb sebesség 65 százalékával menni; vagy
- amikor a járművezető a jármű megállítására kap jelzést a járműbe szokásosan beépített műszertől; vagy
- miután megtett 100 km-t.

5.1.2. Az akkumulátor kiindulási töltése

A töltést

- a beépített töltővel;
- 293 K és 303 K közötti környezeti hőmérsékleten kell elvégezni.

A művelet során semmilyen külső töltő nem használható.

A hajtóakkumulátor töltésének végét meghatározó feltételeknek azonosaknak kell lenniük azokkal, amelyek alapján a beépített töltő automatikusan leállítja a töltést.

Ez a művelet magában foglal minden olyan speciális töltéstípust, amely automatikusan vagy kézzel indítható, mint például a kiegyenlítő töltés vagy a feljavító töltés.

5.1.3. Az 5.1.1–5.1.2. szakaszban leírt eljárást kétszer meg kell ismételni.

5.2. Az akkumulátor kisütése

A hajtóakkumulátor kisütése vizsgálópályán vagy fékpadon történik úgy, hogy a járművet a harminc percen keresztül tartott legnagyobb sebességének 70 ± 5 százalékának megfelelő állandó sebességgel járatják.

A kisütést le kell állítani

- amikor a járművezető a jármű megállítására kap jelzést a járműbe szokásosan beépített műszertől; vagy
- amikor a jármű legnagyobb sebessége kisebb mint 20 km/h.

5.3. Pihentetés

Az akkumulátornak az 5.2. szakasz szerint elvégzett kisütése után 15 percen belül a járművet le kell állítani a pihentető területen. A járművet a hajtóakkumulátor kisütésének vége és az üzemszerű töltés alatti hidrogénkibocsátás mérésének megkezdése között legalább 12 órára és legfeljebb 36 órára leállítják. Ez alatt az idő alatt a jármű környezeti hőmérsékletének 293 ± 2 K-nak kell lennie.

5.4. Az üzemszerű töltés alatti hidrogénkibocsátás vizsgálata

5.4.1. A pihentetés befejezése előtt a mérőkamrát több percen keresztül át kell szellőztetni, hogy stabilizálódjon a hidrogén háttér-koncentrációja. Erre az időre a kamra levegőjének átkeverésére használt ventilátort (ventilátorokat) is be kell kapcsolni.

5.4.2. Közvetlenül a vizsgálat előtt be kell állítani a hidrogénelemző nullpontját és mérési tartományát.

5.4.3. A pihentetés végén a vizsgált járművet, leállított motorral és az ablakokat és a csomagartót kinyitva, át kell vinni a mérőkamrába.

- 5.4.4. A járművet csatlakoztatni kell a hálózathoz. Az akkumulátort el kell kezdeni tölteni a lenti 5.4.7. szakasz szerinti üzemszerű töltési eljárással.
- 5.4.5. Az üzemszerű töltési művelet megindulásától számított két percen belül légmentesen le kell zárni a mérőkamra ajtajait.
- 5.4.6. Az üzemszerű töltés alatti hidrogénkibocsátás vizsgálati ideje a kamra lezárásával kezdődik. Meg kell mérni a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást, és ezek adják meg a kiindulási C_{H_2} , T_i és P_i értékeket az üzemszerű töltés alatti vizsgálatához.

Ezeket az adatokat kell felhasználni a hidrogénkibocsátás kiszámításához (6. szakasz). Az üzemszerű töltési művelet alatt a mérőkamrában a T környezeti hőmérséklet legalább 291 K és legfeljebb 295 K lehet.

- 5.4.7. Az üzemszerű töltés folyamata

Az üzemszerű töltés beépített töltővel történik, és a következő lépésekből áll:

- a) töltés állandó teljesítménnyel t_1 időn keresztül;
- b) túltöltés állandó árammal t_2 időn keresztül. A túltöltés áramerősségét a gyártó határozza meg, az áramerősségnek meg kell felelnie a kiegyenlítő töltésnél alkalmazott áramerősségnek.

A hajtóakkumulátor töltésének végét meghatározó feltételnek azonosnak kell lennie azzal, amely alapján a beépített töltő automatikusan leállítja a töltést $t_1 + t_2$ időnél. Ez a töltési idő legfeljebb $t_1 + 5$ óra lehet, még akkor is, ha a járművezető egyértelmű jelzést kap a szokásos beépített műszertől, hogy az akkumulátor még nem töltődött fel teljesen.

- 5.4.8. Közvetlenül a vizsgálat befejezése előtt be kell állítani a hidrogénelemző nullapontját és mérési tartományát.
- 5.4.9. A mintavételi idő vége $t_1 + t_2$ vagy $t_1 + 5$ óra a kiindulási mintavétel 5.4.6. szakasz szerinti megkezdése után. Az eltelt időt fel kell jegyezni. Mérni kell a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást, és ezek adják meg az üzemszerű töltés alatti mérés C_{H_2} , T_f és P_f végértékeit, amelyeket a 6. szakasz számításai használnak.
- 5.5. Meghibásodott beépített töltővel való töltés alatti hidrogénkibocsátás mérése
- 5.5.1. Az előző vizsgálat befejezése után legfeljebb hét napon belül el kell kezdeni a műveletet a jármű hajtóakkumulátorának 5.2. szakasz szerinti kisütésével.
- 5.5.2. Az 5.3. szakasz lépéseit meg kell ismételni.
- 5.5.3. A pihentetés befejezése előtt a mérőkamrát több percen keresztül át kell szellőztetni, hogy stabilizálódjon a hidrogén háttér-koncentrációja. Erre az időre a kamra levegőjének átkeverésére használt ventilátort (ventilátorokat) is be kell kapcsolni.
- 5.5.4. Közvetlenül a vizsgálat előtt be kell állítani a hidrogénelemző nullapontját és mérési tartományát.
- 5.5.5. A pihentetés végén a vizsgált járművet, leállított motorral és az ablakokat és a csomagtartót kinyitva, át kell vinni a mérőkamrába.
- 5.5.6. A járművet csatlakoztatni kell a hálózathoz. Az akkumulátort el kell kezdeni tölteni az alábbi 5.5.9. szakasz szerinti meghibásodásos töltési eljárással.
- 5.5.7. A meghibásodásos töltési művelet megindulásától számított két percen belül légmentesen le kell zárni a mérőkamra ajtajait.
- 5.5.8. A meghibásodásos töltés alatti hidrogénkibocsátás vizsgálati ideje a kamra lezárásával kezdődik. Meg kell mérni a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást, és ezek adják meg a kiindulási C_{H_2} , T_i és P_i értékeket a meghibásodásos töltés alatti méréshez.

Ezeket az adatokat kell felhasználni a hidrogénkibocsátás kiszámításához (6. szakasz). A meghibásodásos töltési művelet alatt a mérőkamrában a T környezeti hőmérséklet legalább 291 K és legfeljebb 295 K lehet.

5.5.9. A meghibásodásos töltés folyamata

A meghibásodásos töltés beépített töltővel történik, és a következő lépésekből áll:

- a) töltés állandó teljesítménnyel t_1 időn keresztül;
- b) töltés a legnagyobb áramerősséggel 30 percen keresztül. Ebben a szakaszban a beépített töltőt blokkolni kell a legnagyobb áramerősségen.

5.5.10. Közvetlenül a vizsgálat befejezése előtt be kell állítani a hidrogénelemző nullapontját és mérési tartományát.

5.5.11. A mérési idő vége $t_1 + 30$ perc a kiindulási mintavétel 5.5.8. szakasz szerinti megkezdése után. Az eltelt időt fel kell jegyezni. Mérni kell a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást, és ezek adják meg a meghibásodásos töltés alatti mérés C_{H2f} , T_f és P_f végértékeit, amelyeket a 6. szakasz számításai használnak.

6. SZÁMÍTÁS

A hidrogénkibocsátás 5. szakaszban leírt mérése lehetővé teszi az üzemszerű töltés alatti és a meghibásodott töltővel történő töltés alatti hidrogénkibocsátás kiszámítását. A hidrogénkibocsátást mindkét esetben a mérőkamrában mért hidrogénkoncentráció, hőmérséklet és nyomás kiindulási értékeiből és végértékeiből kell kiszámítani, figyelembe véve a mérőkamra nettó térfogatát.

A képlet a következő:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

ahol:

M_{H2} = a hidrogén tömege, gramm

C_{H2} = a mérőkamrában mért hidrogénkoncentráció, ppm térfogat

V = a kamra nettó térfogata (m^3), korrigálva a nyitott ablakú és csomagtartó jármű térfogatával. Ha nincs meghatározva a jármű térfogata, akkor a kamratérfogatból $1,42 m^3$ -t kell levonni

V_{out} = kompenzációs térfogat, m^3 , a vizsgálati hőmérsékleten és nyomáson

T = környezeti hőmérséklet a kamrában, K

P = abszolút nyomás a mérőkamrában, kPa

k = 2,42

ahol: i = a mért kiindulási érték

f = a mért végérték.

6.1. A vizsgálat eredménye

A jármű által kibocsátott hidrogén tömege a következőképpen tevődik össze:

MN = az üzemszerű töltés alatt kibocsátott hidrogén tömege, gramm

MD = a meghibásodott töltővel végzett töltés alatt kibocsátott hidrogén tömege, gramm

1. függelék

A HIDROGÉNKIBOCSÁTÁST MÉRŐ RENDSZER KALIBRÁLÁSA

1. A KALIBRÁLÁS GYAKORISÁGA ÉS MÓDSZERE

Minden berendezést kalibrálni kell a használatbavétel előtt, azt követően pedig szükség szerinti gyakorisággal, de a kalibrálást mindenképpen el kell végezni a típus-jóváhagyási vizsgálat előtti hónapban. Ez a függelék leírja az alkalmazandó kalibrálási módszereket.

2. A MÉRŐKAMRA KALIBRÁLÁSA

2.1. A mérőkamra belső térfogatának kiindulási meghatározása

- 2.1.1. A kamra belső térfogatát első használata előtt meg kell határozni a következők szerint. Gondosan meg kell mérni a kamra belső méreteit, számításba véve az olyan szabálytalan elemeket is, mint például a merevítő dúcok. A kamra belső térfogatát ezekből a mérésekből kell meghatározni.

A mérőkamrát be kell állítani egy megadott térfogatra, és ebben az állásban rögzíteni kell úgy, hogy a környezeti hőmérséklet 293 K. Ennek a névleges térfogatnak megismételhetően a jegyzőkönyvben szereplő értékűnek kell lennie $\pm 0,5$ százalékos tűréssel.

- 2.1.2. A nettó belső térfogatot úgy kell meghatározni, hogy a kamra belső térfogatából kivonunk 1,42 m³-t. Egyéb megoldásként a nyitott ablakú és csomagtartójú vizsgált jármű térfogata is használható az 1,42 m³ helyett.

- 2.1.3. A kamrát ellenőrizni kell a 2.3. szakasz szerint. Ha a hidrogén mért tömege nem egyezik meg a beadott tömeggel (± 2 százalékos tűréssel), akkor helyesbítés szükséges.

2.2. A kamra háttér-kibocsátásának meghatározása

Ez a művelet azt határozza meg, hogy a kamra nem tartalmaz-e olyan anyagokat, amelyek jelentős mennyiségű hidrogént bocsátanak ki. Az ellenőrzést a kamra üzembe helyezésekor kell elvégezni, ezt követően pedig a kamrában végzett minden olyan művelet után, amely befolyásolhatja a háttér-kibocsátást, de legalább évente egy alkalommal.

- 2.2.1. Állítható térfogatú mérőkamra működhet rögzített vagy nem rögzített térfogatú kialakításban, a 2.1.1. szakaszban leírtak szerint. A környezeti hőmérsékletet az alább említett négyórás időszak alatt 293 ± 2 K-en kell tartani.

- 2.2.2. A mérőkamrát légmentesen le lehet zárni, és keverő ventilátorok működhetnek 12 órán keresztül a háttér-koncentráció meghatározásához szükséges négyórás művelet megkezdése előtt.

- 2.2.3. Az elemzőt (szükség esetén) kalibrálni kell, majd be kell állítani a nullapontját és mérési tartományát.

- 2.2.4. A mérőkamrát addig kell szellőztetni, amíg a hidrogénértékek nem stabilizálódnak, és be kell kapcsolni a keverő ventilátorokat, ha eddig még nem voltak bekapcsolva.

- 2.2.5. Ezután a kamrát légmentesen le kell zárni, és meg kell mérni a hidrogén háttér-koncentrációját, a hőmérsékletet és a légköri nyomást. Ezeket a kiindulási C_{H_2} , T_i és P_i értékeket kell majd felhasználni a mérőkamrában lévő háttér-koncentráció kiszámításához.

- 2.2.6. A mérőkamrát 4 órán keresztül ebben az állapotban kell hagyni úgy, hogy közben a ventilátor jár.

- 2.2.7. A 4 óra letelte után ugyanazzal a gázelemzővel meg kell mérni a kamrában a hidrogénkoncentrációt. A hőmérsékletet és a légköri nyomást szintén meg kell mérni. Ezek lesznek a C_{H_2f} , T_f és P_f végértékek.

- 2.2.8. A 2.4. szakasz szerint ki kell számítani a mérőkamrában a hidrogén tömegének az adott idő alatt bekövetkezett változását, és ez nem lehet több mint 0,5 gramm.

2.3. Kalibrálás és a kamra hidrogén-visszatartó képességének mérése

A kalibrálás és a hidrogén-visszatartó képesség mérése a kamra számított térfogatának (2.1. szakasz) ellenőrzésére szolgál, és méri az esetleges szivárgást. A kamra szivárgási sebességét meg kell határozni a kamra üzembe helyezésekor, majd minden olyan, a kamrában végzett művelet után, amely befolyásolhatja a kamra épségét, és onnantól kezdve pedig legalább havonta. Ha hat egymást követő alkalommal a visszatartás havi ellenőrzése azt mutatja, hogy nincs szükség helyesbítő intézkedésre, akkor ezután a szivárgás ellenőrzése történhet negyedévente mindaddig, amíg helyesbítő intézkedés nem válik szükségessé.

- 2.3.1. A mérőkamrát át kell szellőztetni, hogy a hidrogénkoncentráció stabilá váljon. Ha még nincs bekapcsolva, be kell kapcsolni a keverő ventilátort. Be kell állítani a hidrogénelemző nullapontját, szükség esetén kalibrálni kell az elemzőt, és be kell állítani a mérési tartományát.
- 2.3.2. A mérőkamrát be kell állítani a névleges térfogatára, és ebben az állásban rögzíteni kell.
- 2.3.3. A környezeti hőmérsékletet szabályozó rendszert be kell kapcsolni (ha még nincs bekapcsolva), és be kell állítani a kiindulási 293 K értékre.
- 2.3.4. Amikor a mérőkamra hőmérséklete 293 ± 2 K hőfokon állandósul, le kell zárni a kamrát és meg kell mérni a háttér-koncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást. Ezek lesznek a mérőkamra kalibrálásához használt kiindulási C_{H2i} , T_i és P_i értékek.
- 2.3.5. A mérőkamra névleges térfogatrögzítését ki kell oldani.
- 2.3.6. Be kell adni mintegy 100 g hidrogént a mérőkamrába. A hidrogén tömegét ± 2 százalék pontossággal kell megmérni.
- 2.3.7. Öt percig kell várni, hogy a hidrogén elkeveredjen a kamrában, majd meg kell mérni a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomást. Ezek lesznek a C_{H2f} , T_f és P_f végértékek a mérőkamra kalibrálásához, valamint a kiindulási C_{H2i} , T_i és P_i értékek a hidrogén-visszatartás ellenőrzéséhez.
- 2.3.8. A 2.3.4. és 2.3.7. szakaszok szerint mért értékek alapján a 2.4. szakaszban lévő képlettel ki kell számítani a mérőkamrában lévő hidrogén tömegét. Ennek ± 2 százalékos tűréssel egyeznie kell a 2.3.6. szakasz szerint mért hidrogén tömegével.
- 2.3.9. A kamrában a gázokat legalább 10 órán keresztül hagyni kell keveredni. Ez után meg kell mérni és fel kell jegyezni a hidrogénkoncentrációt, a hőmérsékletet és a légköri nyomás végértékét. Ezek lesznek a C_{H2f} , T_f és P_f végértékek a hidrogén-visszatartás ellenőrzéséhez.
- 2.3.10. A 2.4. szakaszban lévő képlettel ki kell számítani a hidrogén tömegét a 2.3.7. és 2.3.9. szakaszok szerint kapott értékekből. Ennek 5 százalékos tűréssel egyeznie kell a hidrogénnek a 2.3.8. szakasz szerint kiszámított tömegével.

2.4. Számítás

A mérőkamrában lévő hidrogén nettó tömegének a változása alapján határozható meg a kamrában lévő szénhidrogén háttér-koncentrációja és a szivárgás mértéke. A hidrogénkoncentráció, a hőmérséklet és a légköri nyomás kiindulási értéke és végértéke alapján a következő képlettel kiszámítható a tömegváltozás.

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{(1 + \frac{V_{out}}{V}) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

ahol:

M_{H2} = a hidrogén tömege, gramm

C_{H2} = a mérőkamrában mért hidrogénkoncentráció, ppm térfogat

V = a mérőkamra térfogata, köbméter (m^3), a 2.1.1. szakasz szerint mérve

V_{out} = kompenzációs térfogat, m^3 , a mérési hőmérsékleten és nyomáson

T = környezeti hőmérséklet a kamrában, K

P = abszolút nyomás a mérőkamrában, kPa

k = 2,42

ahol: i = a mért kiindulási érték

f = a mért végérték.

3. A HIDROGÉNELEMZŐ KALIBRÁLÁSA

A gázelemzőt levegőben és tisztított szintetikus levegőben lévő hidrogénnel kell kalibrálni. Lásd a 7. melléklet 4.8.2. szakaszát.

Az általában használt üzemi tartományok mindegyikét hitelesíteni kell a következő eljárás szerint:

- 3.1. Kalibrációs görbét kell szerkeszteni legalább öt kalibrációs pontból, a lehető legegyszerűsebben elosztva az adott üzemi tartományban. A legnagyobb koncentrációjú kalibráló gáz névleges koncentrációja legalább a teljes skála 80 százaléka legyen.
- 3.2. A legkisebb négyzetek módszerével ki kell számítani a kalibrációs görbét. Amennyiben az eredményül kapott polinom háromnál magasabb rendű, akkor a hitelesítési pontok számának egyenlőnek kell lennie legalább a polinom fokozatának száma plusz kettővel.
- 3.3. A hitelesítési görbe nem térhet el 2 %-nál nagyobb mértékben a hitelesítő gáz névleges értékétől.
- 3.4. A fenti 3.2. szakasz szerint kapott polinom együtthatóit felhasználva készíteni kell egy táblázatot a gázelemzővel mért és a valódi koncentrációk összevetésére, a teljes skála 1 százalékánál nem nagyobb lépésekkel. Ezt valamennyi hitelesített elemzési tartományra el kell végezni.

Ennek a táblázatnak egyéb fontos adatokat is tartalmaznia kell, mint például:

- a) a kalibrálás időpontja;
 - b) a mérési tartomány és a nullapont potenciométerének állása (ha van);
 - c) névleges skála;
 - d) az alkalmazott kalibráló gázok referenciaadatai;
 - e) az alkalmazott kalibráló gázok valóságos és mért értékei, a százalékos eltérésekkel együtt;
 - f) a gázelemző kalibrálási nyomása.
- 3.5. Más módszerek (pl. számítógép, elektronikusan vezérelt tartománykapcsoló) is használhatók, ha a műszaki szolgálat számára elfogadhatóan igazolják, hogy ezek a módszerek hasonló pontosságot adnak.

2. függelék

A JÁRMŰCSALÁD MEGHATÁROZÓ JELLEMZŐI

1. A hidrogénkibocsátás szerinti járműcsalád meghatározó paraméterei

A járműcsalád olyan alapvető tervezési paraméterek alapján határozható meg, amelyeknek a családhoz tartozó járműveknél azonosak. Néhány esetben kölcsönhatás lehet a paraméterek között. Ezeket a hatásokat is figyelembe kell venni, hogy csak hasonló hidrogénkibocsátási jellemzővel rendelkező járművek kerüljenek be a családba.

2. Ezért azok a járműtípusok, amelyeknek az alábbi paraméterei azonosak, a hidrogénkibocsátás szempontjából egy családba tartoznak.

Hajtóakkumulátor:

- a) az akkumulátor márkaneve vagy védjegye;
- b) az alkalmazott elektrokémiai rendszer összes típusának jelölése;
- c) az akkumulátorcellák száma;
- d) az akkumulátormodulok száma;
- e) az akkumulátor névleges feszültsége (V);
- f) az akkumulátor kapacitása (kWh);
- g) a gázreakció aránya (%);
- h) az akkumulátormodulok vagy -telepek szellőzésének típusa;
- i) a hűtőrendszer típusa (ha van).

Beépített töltő:

- a) különböző töltőalkatrészek gyártmánya és típusa;
 - b) névleges leadott teljesítmény (kW);
 - c) legnagyobb töltési feszültség (V);
 - d) legnagyobb töltési áramerősség (A);
 - e) a vezérlőegység gyártmánya és típusa (ha van);
 - f) működési rajz, vezérlők és biztonsági funkciók rajza;
 - g) a töltési idő jellemzői.
-

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU